PIVS FRANCHI DE'CAVALIERI
ET IOHANNES LIETZMANN
SPECIMINA CODICVM GRAECORVM

BONNAE RHENANORVM
A. MARCVS ET E. WEBER

SPECIMINA CODICVM GRAECORVM VATICANORVM

COLLEGERVNT

PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI

ET

IOHANNES LIETZMANN

BONNAE

A. MARCVS ET E. WEBER

OXONIAE: APVD PARKER ET FILIVM

MCMX

CONSPECTVS TABVLARVM

*Codicum, quos asterisco notavimus, mensuram veram tabula praebet.

PRAEFATIO

Latius in dies patescunt viae olim angustae et arduae, quibus ad fontes memoriae antiquae viris doctis accessus datur. Prodeunt catalogi accuratissime elaborati, crescit numerus hospitum apud bybliothecas peregrinantium: quin et ipsi codices solis almo lumine depicti bybliothecas relinquunt et montes ac maria transvolant, externa musea publica vel privatorum hominum visitaturi.

Quantum inde augmentum sumpserit palaeographiae Latinae studium, tot opera virorum eruditorum testantur, quorum fere principem LVDOVICVM TRAVBE inmatura morte praereptum lugemus.

Tanto incremento gradus non adaequasse palaeographiam Graecam nemo negabit: desunt enim bybliothecae illae monasteriorum celeberrimae, ubi longae series codicum inde a pristinis temporibus per tot saecula exaratorum usque ad nostrum aevum conservatae exstant, deest tota illa regionum et nationum varietas scribendi, etiam saeculorum diversitates non numquam difficillime perspiciuntur: accedit, quod in tanta messe pauci versantur operarii. Quorum numerum ut augeamus hunc libellum iuventuti academicae destinavimus, quo tirocinio nostro instructi iuvenes strenui ad maiora opera perlustranda procedant, in codicibus ipsis conferendis denique acrius operam et laborem consumant.

FRANCISCVS EHRLE S. I., vir inlustrissimus, bibliothecae Vaticanae praefectus, egregia qua est liberalitate petentibus nobis benigne permisit, ut scrinia Vaticana perlustraremus ad eligendos codices et quantum fieri posset aptissima exempla publici iuris faceremus: huic igitur viro nobiscum gratias agat, quicumque tabulas nostras hand inutiles esse censuerit. Deinde gratiam debemus IOHANNI MERCATI, viro cl., qui temporum et locorum indicia, quae in codicibus Vaticanis reppererat, in usum nostrum tradidit neque umquam operam et consilium adferre destitit. Elegimus igitur ex uberrima abundantia codicum quinquaginta exempla, quae ad artem palaeographicam discendam utilissima fore putavimus: quod si quis codices ecclesiasticos prae profanis inmerito praevalere existimet persuasum habeat quaesumus, rarissimos omnino esse codices profanos temporum notis instructos. Codicum aetatem et patriam num in ipsis tabulis indicaremus, diu nobiscum reputavimus, cum rationibus gravissimis id postulari non minus quam vetari videretur: tandem omittendas iudicavimus notas, quae tabulis impressae deleri nequeant, omissae facillime plumbo vel calamo adiciantur, ne magistro tentaminis, discipulo exercitii ansam praeriperemus.

ROMAE — PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI

IENAE — IOHANNES LIETZMANN

WILHELM WATTENBACH Anleitung zur griechischen Palaeographie ed. 2, Leipzig, Teubner 1877.

VICTOR GARDTHAVSEN Griechische Palaeographie, Leipzig, Teubner 1879.

FRIEDRICH BLASS, Palaeographie, Buchwesen und Handschriftenkunde in IWAN VON MVELLER Handbuch der klassischen Altertumswissenschaft I ed. 2 p. 299 sqq. München, Beck 1892.

EDWARD MAVNDE THOMPSON Handbook of Greek and Latin Palaeography, London ed. 2. 1894.

MARIE VOGEL und VICTOR GARDTHAVSEN Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance = Beihefte zum Zentralblatt für Bibliothekswesen XXXIII, Leipzig, Harrassowitz 1909. (= Vogel-Gardthausen.)

HENRI OMONT Facsimilés des plus anciens manuscrits grecs en onciale et en minuscule du IVe au XIIe siècle, Paris, Leroux 1892. (= Omont anc.)

HENRI OMONT Facsimilés des manuscrits grecs datés de la Bibliothèque Nationale du IXe au XIVe siècle, Paris, Leroux 1890. (= Omont. dat.)

HENRI OMONT Facsimilés des manuscrits grecs du XVe et XVIe siècles, Paris, 1887.

GIROLAMO VITELLI e CESARE PAOLI Collezione Fiorentina di facsimili paleografici greci e latini, Firenze, Le Monnier 1884—97. (= Vitelli-Paoli)

GVILELMVS WATTENBACH et ADOLFVS VON VELSEN Exempla codicum Graecorum litteris minusculis scriptorum. Heidelbergae, Koester 1878. (= Wattenbach - v. Velsen)

PALAEOGRAPHICAL SOCIETY Facsimiles of Manuscripts and Inscriptions edited by E. A. BOND and E. M. THOMPSON, London 1873—94 (2 series), New Palaeogr. Soc. 1892 sqq. (= Pal. Soc. et New Pal. Soc.)

WILHELM WATTENBACH Schrifttafeln zur Geschichte der griechischen Schrift, Berlin 1876—77. Scripturae graecae specimina, Berolini, 1883.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE département des manuscrits: Facsimilés de manuscrits Grecs, Latins et Français du Ve au XIVe siècle exposés dans la Galerie Mazarine, Paris, Leroux (= Bibl. nat. continet 8 tabulas Graecas).

SCATO DE VRIES Album Palaeographicum. Tabulae LIV selectae ex cunctis iam editis tomis codicum Graecorum et Latinorum photographice depictorum, Lugduni Batavorum, Sijthoff 1909 (continet quinque codicum Graecorum tabulas 20).

1. Vat. gr. 1209, saec. IV, membr., mm. 270 circ. (formae quadratae), pag. 1536. Vetus et novum Testamentum (= cod. B). Pag. 426, cuius imaginem damus, continet III Reg. 14, 26—15, 16. In margine capitulatio antiqua $\overline{\text{POZ}}$ $\overline{\text{POH}}$ et recentior $\overline{\text{MB}}$ $\overline{\text{MΓ}}$. Codex integer phototypice editus est: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii P. P. X consilio et opera curatorum Bybliothecae Vaticanae IV 4 vol. 1889—1904; praefationem edet Ioh. Mercati. Interim vide Tischendorf Nov. Test. gr. ed. VIII maiorem t. III p. 358 sqq. Gregory Textkritik t. I p. 32 sqq. Nestle Einführung in das griechische Neue Testament[3] 67 sqq. HBSwete Introduction to the Old Testament in Greek 126 sqq. Pal. Soc. tab. 104. Codicem Alexandrinum (= A) integrum heliotypa imagine exprimendum curavit E. M. Thompson 1881—83, Novum Testamentum separatim edidit Kenyon (*in reduced photographic facsimile*) London 1909. Specimen exhibet Pal. Soc. 106. Codicis Sinaitici (= ℵ) specimina habes apud Tischendorf Bibliorum Codex Sinaiticus 1861—63. Pal. Soc. tab. 105. Wattenbach Specimina 6. Codicis Ephraemi Syri (= C) exempla praebent, praeter Tischendorf Cod. Ephr. rescriptus 1843—45, Omont anc. 3. Bibl. Nat. 2. Codicem Sarravianum (= G) integrum heliotypice edidit H. Omont inter Codices Graecos et Latinos Scatonis de Vries tom. I 1897: exempla praebet de Vries Album palaeogr. tab. 1—4. Omont anc. 2.

2. Vat. gr. 1288 (ol. Fulvii Ursini), saec. V, membr., nunc mm. 305—310 × 229—235 (olim formae prorsus quadratae), pag. 26. Cassii Dionis historiar. Romanar. lib. LXXIX. LXXX. Pagina 23, quam exhibemus, continet LXXIX 4, 4—6, 1 (ed. Boissevain III p. 458 sq.). Lemma inter laterculum 2 et 3: περι των ασελγιων αυτου. Imo marg. μετάφραση (v. Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X, vol. IX, Casii Dionis Cocceiani hist. Rom. lib. LXXIX. LXXX quae supersunt, pag. 7). Cf. Dioscuridis codicem Vindobonensem, quem integrum habes inter Codices Gr. et Lat. de Vries tom. X 1906, exempla apud de Vries, Album palaeogr. 5—8, Pal. Soc. 177.

3. Borg. copt. 109, saec. V—VI, membr., mm. 24, 6—25 × 20, fol. 13 (= pag. 26). Evangeliorum fragmenta graece et copt. Pag. 23, cuius imaginem damus, continet Ioh. 7, 32—39. Cf. 'Die Wiener Genesis' ed. v. Hartel et Wickhoff (= Jahrb. d. Samml. d. allerh. Kaiserh. XV. XVI) Wien 1895. Specimen praebet Pal. Soc. 178.

4. Vat. gr. 2125, saec. VI, membr., mm. 295 × 179, pag. 832. Prophetae (codex Marchalianus, Q). Quam damus pagina 489 continet Ier. 42, 11—19; in margine variae lectiones et notae hexaplares, quas exhibet apparatus criticus editionis H. B. Swete The Old Testament in Greek t. 3, Cambridge. Codex integer phototypice editus exstat: Prophetarum codex Graecus Vaticanus 2125 . . . heliotypice editus curante I. Cozza-Luzi. Accedit commentatio critica Ant. Ceriani. Romae 1890. Cf. New Pal. Soc. 48 (epistulam paschalem Aegyptiacam a. 577).

5. Vat. gr. 2200 (Columnensis 39), saec. VIII—IX, chart., mm. 264 × 150, fol. III, pag. 492. Doctrina Patrum. Fol. 278ᵛ. 279ʳ, quorum imagines phototypas vulgamus, continent 25, 4—7 (ed. Diekamp pag. 182, 3—183, 11). Alia huius codicis tabula Pal. Soc. ser. II 126, cf. Pal. Soc. I 107. Tabulam lectu difficillimam hic transscribimus integram:

f. 278ᵛ καθάπερ ὁ καινολόγοσ νενομικεν. τισ ἡ ἀπο|κληρωσισ μονουσ ανουσ μετεχειν του σώ|ματοσ αυτου και του αιματοσ. και μη και δαίμονασ | ειγε κατα τὸν ἀπαιδευτον εκεινον και υπερ του||των σταυροῦται· ἀλλ᾽ οὐ δαιμονεσ ακουσον|ται λαβετε φαγετε και λαβετε πιετε· οὐδε | αυτὸσ ὁ σηρ το οἰκειον καταλυσει προσταγμα | τοῖσ μαθηταῖσ ειρηκὼσ μη δοτε τὸ ἅγιον τοῖσ | κυσιν, μηδε βαλητε τοὺσ μαργαρίτασ ὑμῶν || εμπροσθεν τῶν χοίρων· μηποτε καταπα|τησωσιν αυτοὺσ τοῖσ ποσιν αυτῶν· και στρα|φέντεσ ρηξωσιν υμᾶσ· ὥσπερ και ὁ αποστολοσ | γραφει· οὐ θελω δε υμᾶσ κοινωνοὺς τῶν | δαιμονίων γενεσθαι· οὐ δυνασθε ποτηριον || κυ πίνειν και ποτηριον δαιμονιων· οὐ δυ|νασθε τραπεζησ κυ μετεχειν. και τραπέζης | δαιμονιων· ουτωσ ἀδυνατον δαιμονασ | ποτηριον κυ πινειν ἢ· τραπεζησ κυ μετε|χειν· και μετολιγα· αλλα και ὡριγε||νησ μη βουλεται χσ ὁ κσ ημῶν και τον θανατον | και τον εχοντα το κρατοσ τουτου καταργησαι | διαβολον αθανατον ημῖν το κατ αυτου φυ|λάττων ἐν ουνοισ τροπαιον· οὐκ εισ το μη | ὂν φερων τα σωματα. ἀλλα τον θανατον || και την φθορὰν εισ τὸ μη ὂν μετα την τῶν | σωματων ἀναστασιν ἀναλυειν παρασκευ|αζων· ὅθεν και δικαίωσ πανηγυριζομεν | θανατου και φθορᾶσ λυτρουμενοι· || fol. 279ʳ + quat. num. ιθ, contextus pergit: και μεθ ετερα· | οὐδε τῆσ μακαρίασ αννησ την αἴτησιν | κακιζομεν σπέρμα λαβεῖν ἱκετευουσησ | ἀνδροσ· οὐ γαρ παιδοποιΐασ ερῶσα ψυχην || εν ουνωι διαιτωμενην προσα(corr. ο)μαρτειν ηυ|χετο, ἵνα τῆσ οἰκειασ επιθυμιασ πληρου|μενην ἴδη την δυναμιν· οὐδε μωυσησ τοῖσ ὑιοισ ιηλ ἐπευχομενοσ και λεγων κσ ὁ | θσ υμῶν επληθυνεν ὑμᾶσ, και ἴδου εσχε || σημερον ὡσεὶ τα αστρα του ουνου τῶι πλ|ηθει· κσ ὁ θσ τῶν πρων ὑμῶν προσθειη | ὑμιν ὡσ εστε χιλιοπλασιωσ και ευλογησαι | υμασ καθότι ελαλησεν. τοσαύτασ ψυ|χὰσ αμαρτανειν ηβουλετο. ἵνα χιλιοπλά||σιοι γενωνται· ΙΩ ΤΟΥ ΧΡΥϹΟϹΤΟΜΟΥ ΕΙϹ ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙϹ ΤΟ ἾΔΕ ὙΓΙΗϹ ΓΕΓΟΝΑϹ ΜΗ|ΚΕΤΙ ΑΜΑΡΤΑΝΕ, ΙΝΑ ΜΗ ΧΕΙΡΟΝ ΤΙ ϹΟΙ ΓΕΝΗΤΑΙ: ∼ | ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμάρτανε ἵνα | μη χειρον τι σοι γένηται· τι τοινυν· πρωτον || μεν. ὅτι εξ αμαρτιῶν ετεχθη τὸ νοσημα | δευτερον δε ὅτι πιστὸσ ὁ τησ γεεν(add. ν)ησ λογοσ | και τὸ μακραν ειναι και απειρον την τιμωριαν. | που γαρ νῦν εισιν οι λεγοντεσ ὅτι εν ωραι μιᾶι | εφονευσα και ἐν βραχειαι καιροῦ ροπῆι || εμοιχευσα και αθανατα κολαζομαι. ιδοὺ | γαρ και ουτοσ οὐκ εν τοσουτοισ ημαρτεν ετε|σιν, ἐν οἰσ και εκολαζετο· ολοκληρον γαρ βιον | ανου ἀναλωσεν ἐν τῶι μηκει τῆσ τιμω|ριασ. οὐδε γαρ ἐν χρονωι τα αμαρτηματα || κρινεται ἀλλ᾽ ἐν αυτῆι τηι φυσει τῶν πε|πλημμελημένων.

6. Vat. gr. 1666, an. 800, membr., mm. 310 × 220, fol. 185. S. Gregorii Magni dialogorum versio graeca. Fol. 146ᵛ, cuius imaginem habes, continet lib. IV cap. 12 finem et initium cap. 13, scil. usque ad verba τῷ ὄντι παρὰ (Migne, Patr. lat. 77, 339 A 14 — C 13). Fol. 185ᵛ legitur subscriptio: + ἐτελειώθη δὲ ἡ βίβλος | αὕτη μηνὶ ἀπριλίῳ, || ἠκάδη α. ἔτους ,στη: (edd. Hagiographi Bolland., Catal. codd. hagiogr. gr. Bibl. Vat. pag. 155). Romae exaratus videtur hic liber Gregorianus. Aliam eiusdem codicis tabulam praebet Pal. Soc. ser. II 81.

7. Pal. gr. 44, an. 897 (in Laconia Monembasiae exaratus?), membr., mm. 213 × 170, fol. 245 Psalterium cum Hesychii commentario. Fol. 46ᵛ, quod phototypice exprimendum curavimus, continet ps. 34, 17—24 n. 36—50 (ed. Migne sub nomine erroneo Athanasii Patr. gr. 27, 780), vide quae docuit Mercati Studi e Testi 5, 145 sqq. et Faulhaber Hesychii Hieros. interpr. Isaiae p. XVI sqq. In fol. 245ᵛ exstat subscriptio + ὡς ἰδὺ τοῖς πλέουσιν εὔδιος λιμήν | οὕτως καὶ τοις γραφουσιν ὁ ὕστατος | στίχος. || ἐγράφη οὖν ἡ παροῦσα δέλτος τοῦ | ἑρμηνευτοῦ ψαλτήρος δια χειρὸς | λέωντος ταβουλαρίου μονοβα|σίας (sic!) μη(νὶ) αὐγούστῳ. κη. ἡμέ(ρα) β. ινδ(ικτιῶνος) | ἔτους ,ς υ ε. || ὁ ἀναγινώσκων εὔχου μοι δια τὸν κ(ύριο)ν | ὅπως λυτρωθω τοῦ πυρος τῆς γεαίννης (ed. Stevenson sen., Codd. Palat. gr. pag. 23. Vogel-Gardthausen p. 262). Alia huius codicis exempla praebet New Pal. Soc. 129. Cf. Vitelli-Paoli XXXIII sq. scr. Nicolaus presb. Laconicus.

8. Vat. gr. 749, saec. IX, membr., mm. 375 × 280, ff. II. 250. Catena in Iob (cf. Karo-Lietzmann, Catenar. graecar. catal. pag. 322). Quam subicimus pagina (f. 52ᵛ p. I) continet 5, 5. Fragmentorum lemmata (e. g. **Διδύμου, καὶ μετ' ὀλίγα** al.) minio exarata. Similia invenies inter codices Parisinos Omont anc. 8—20bis. Bibl. Nat. 5—6. Vitelli-Paoli XVII. Wattenbach Specimina 9. 10. Pal. Soc. ser. II 4. 26.

9. Vat. gr. 1 (ol. 796), saec. IX—X, membr., mm. 364 × 255, fol. I. 191 (190. 191 rec. et vac.). Platonis opera. Quod exhibemus fol. 90ᵛ continet extrema v. libri VIII et initium libri IX de legibus (pag. 850 D; 853 A — 854 A). In marg. scholia duo, scil. ad 850 C, 853 D (Plat. ed. Hermann VI, Lipsiae 1892, pag. 382. 383), dialogi personae, vv. ll., quarum extrema: τοῦ π(ατ)ρι(άρ)χ(ου) τὸ βι(βλίον) λέγοι δή τις, unde apparet codicem Constantinopoli quondam fuisse adservatum. Cf. H. Rabe in Rhein. Museum 63, 235 sqq. Similis est scriptura Parisini 451 Clementis Alexandrini (scr. a. 914 Omont dat. 2); conferendi praeterea Paris. suppl. gr. 384 Anthologiae (Omont anc. 33b) et quodam modo Paris. 1853 Aristotelis (Omont anc. 30). Veteres Platonis codices habes apud Wattenbach-v. Velsen 3 (Oxoniensem Bodl. Clarke 39 a. 896, quem totum edidit W. Allen apud Sijthoff t. III/IV 1898 sq., specimina exhibet de Vries Album Palaeographicum t. 9—12, Pal. Soc. 81) et Omont anc. 28 (Paris 1807 s. IX).

10. Vat. gr. 90, saec. IX—X, membr., mm. 320 × 226, fol. IX. 353 (+ 176a—b). Luciani Samosat. opera cum scholiis. Fol. 315ᵛ, cuius imaginem edimus, continet Libanii orationem pro saltatoribus (Luciano minus recte adscriptam) usque ad verba ἀκολουθεῖν ἔχει τινὰ τῶι (ed. Foerster IV 423, 16). In margine adposita est, ut videtur ab Alexandro ep. Nicaeensi codicis correctore (cf. Rothstein Quaest. Lucian. pag. 59; Nilén Lucian. I proll. pag. 49*; Rabe Schol. in Lucian. pag. III), notula quam legere est ap. Foerster op. laud. IV 415. Cf. Pal. Soc. II 27 (Lucian. s. X).

11. Vat. gr. 204, saec. IX—X, membr., mm. 345 × 251, fol. III. 206. Theodosii, Autolyci, Euclidis, Hypsiclis, Eutocii, Marini opera. Pagina quam exhibemus (fol. 77ᵛ) continet Euclidis Phaenom. extrema verba et initium Theodosii opusculi de habitationibus (graece nondum editi). Conferas codicem Oxoniensem Euclidis (a. 888 scriptum, Wattenbach-v. Velsen 2, Pal. Soc. 65. 66) qui simili modo apicibus parcit: item Laur. 28, 18 s. IX apud Vitelli-Paoli XLVI (Pappi comm. in Ptolemaei syntaxim) et Chirurgorum cod. Laur. 74, 7 s. X apud Wattenbach-v. Velsen 42: vide praeterea tabulam nostram 5. Exscribimus scholia tria inferiora propter compendia:

1) ὁ γαρ απο τησ Ε οικησεως | εκπίπτων ορίζων τῶι ἀπο | του κεντρου τησ γησ ορίζοντι ὁ αυτοσ εστιν | δια το σημειου ταξιν εχειν || την γην προσ τον κόσμον καὶ δια του|το ου διαφερει διὸ οὐκ ειπεν | περι του απο τησ Ε οικήσεως | ορίζοντοσ εκπίπτοντοσ | ἀλλα περι του περι τὴν ΓΔ: |

2) του δε περι την ΓΔ κυκλου αποδει|χθεντοσ ορίζοντοσ καὶ ορθου | προσ τον ορίζοντα. φανερον γί|νεται δια τὸ Δ του εν τῶι περι||κινουμενησ σφαίρασ:

3) πρωτον οτι ὁ πόλοσ του ορίζοντοσ επι πασησ οικήσεωσ επι του μεσημβρινου εστι δια το εαν δύο κύκλοι εφάπτωνται | αλληλων ωσ ο ορίζων και ὁ αει φανεροσ ὁ. [?] δια την του ενοσ πόλου καὶ τησ σφαιρασ μεγιστοσ κύκλοσ γραφόμενοσ ♁ [?] επειδὴ δε ο ορίζων μεγιστοσ εστιν | δια τὸ ϛ ζωδια ὑπαρ γησ αποτεμνειν ⟨καὶ additum m. 1⟩ ϛ υπο γην η δε εκ του πολου του μεγιστου τεταρτημοριαια εστιν τεταρτημοριαι|αι αρα εισιν αἱ απο του πόλου περιφερειαι επι τον οριζοντα ουκοῦν αἱ γωνίαι αι προσ τῶι κεντρωι του παντοσ επ αυτων βαινουσαι ορθαι εισιν || και εαν επιζευξωμεν ευθεια εσται καὶ προσορθασ τη δια των πολων ώστε πασα προσ τῶ οριζοντι ουσα ορθη εν τῶι ορίζοντι εστι καὶ διαμετροσ του | ορίζοντοσ δια γαρ του κεντρου εστι του ορίζοντοσ εικότωσ οὖν προσορθασ αγων τῆι δια των πολων απο του κεντρου τησ γησ τον περι εκείνην γρα|φομενον κυκλον οριζοντα λεγει. επειδη δὲ τα τεταρτημορια τα απο του πολου εωσ του ἰσημερηνου διηκει· εικότωσ ὁ ἰσημερινὸσ [?] | ὁρίζων εστιν εαν οὖν αξων υποτεθη πολον εχων εικότωσ ἰσημερινὸσ ορίζων * * * * γίνεται:

12. Vat. gr. 1660 (olim Cryptoferratensis 20), an. 916 in monasterio τῶν Στουδίου exarat., membr., mm. 322 × 195, fol. 408. Vitae Sanctorum. Fol. 187[r], quod damus, continet vitam s. Eutychii patriarchae Cpolitani a verbis τοῦ δόξαν ταῖς ἁπάντων ad verba ὁμοπόρευτον καὶ συναθλῆ[σαν (Migne, Patr. gr. 86, II, 2384 C — 2385 A). Fol. 408 [r] subscriptio: τετέλεσται ἡ παροῦσα | βίβλος, μηνὶ μαρτίω | κα ἰνδ. δ ἔτους κόσμου | ,ϛυκδ' γραφεῖσα διὰ χειρὸς ἰωάννου ταπεινοῦ | καὶ ἐλαχίστου μοναχοῦ | ἐπι ανατολίου τοῦ ὁσι|ωτάτου ἡγουμένου | τῶν στουδίου: ∾ (edd. Hagiographi Bolland., Codd. hagiograph. gr. Bibl. Vat. pag. 153. Vogel-Gardthausen pag. 199 sq. perperam legit ,ϛυκ'). Aliam huius codicis tabulam exhibet Pal. Soc. ser. II 82. Cf. Vitelli-Paoli XIX (Aristoteles saec. X). Pal. Soc. 129 (Aristotelis cod. Ambr. s. X).

13. Vat. gr. 354, an. 949, membr., mm. 360 × 220, fol. IV. 235 (235 ex cod. lat.). Evangelia per anni tempora legenda (cod. S). Fol. 30[r], cuius imaginem damus, continet Matth. 8, 1—10. In margine dextro Clem. Alex. fragmentum quod ed. Mercati, Studi e testi 12, 1904, pag. 3 (cf. Stählin, Clem. Al. opp. III, Leipzig 1909, pag. 199). Columna sinistra in margine praebet numeros canonum Eusebii: $\frac{\Xi\Gamma}{\mathrm{B}}$ = Matth. 8, 1—4 est sectio ξγ' Matthaei, cuius similes indicat canon β', $\frac{\Xi\Delta}{\Gamma}$ (i. e. sectio ξδ', cuius similes exhibet canon γ') est pericopa Matth. 8, 5—13, quae recitatur κυ(ριακῇ) δ' = dominica quarta post Pentecosten. Quae praecedit sectio Matth. 8, 1—4 est pars ultima lectionis sabbato hebdomadis tertiae post Pentecosten destinatae (Matth. 7, 24 — 8, 4), cuius finis per $\overset{\mathrm{o}}{\mathrm{T}}$ = τέλος in margine indicatur (vide Gregory Textkritik I p. 348 sq.). Numeri ϛ' et ζ' revocant legentes ad titulos in summa pagina propositos ϛ' περὶ τοῦ λεπροῦ (Matth. 8, 1—4) et ζ' περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου (Matth. 8, 5—13): habes κεφάλαια illa usitatissima, de quibus vide v. Soden, Schriften des N. T. I 405 sqq. Canones Eusebianos commode exhibet Nov. Test. Latine Eberhardi Nestle 1906. De 'neumis' interlinearibus cantoris in usum adiectis vide Paléographie musicale, Solesmes 1899 sqq. Sittard, Compendium d. Gesch. d. Kirchenmusik 1881. Fol. 234[v] subscriptio ἐγράφει ἡ τιμία δέλτος | αὕτη διὰ χειρὸς ἐμοῦ μιχα|ὴλ μο(να)χ(οῦ) ἁμαρτω(λοῦ)· μη(νὶ) μαρτ(ίω) α | ἡμέρα ε· ὥρ(α) ϛ. | ἔτους ,ϛ υ νζ· ἰνδ(ικτιῶνος) ζ (ed. Gregory, Proll. in NT, Lipsiae 1894, pag. 390; Vogel-Gardthausen pag. 322). Eiusdem codicis exempla exhibet New Palaeogr. Soc. 105. Conferendae praeterea tabulae Parisinae Omont anc. 15. 17. 20[bis]. Vitelli-Paoli VII. Pal. Soc. 154 (Evangeliarium a. 980) 26—27 (Evang. a. 995) ser. II 7 (Evang. s. X).

14. Vat. gr. 1591 (olim Cryptoferratensis 40), an. 965, membr., mm. 220 × 165, fol. 216. Vitae sanctorum. Quod exhibemus fol. 51[r] continet fragmentum vitae s. Pancratii Tauromen. typis nondum vulgatae (v. Bibliotheca hagiographica Graeca ed. 2 pag. 196). Fol. 216[v] subscriptio + συν θ(ε)ῶ τέρμα πυκτίδος γραφὲν διὰ | χειρὸς βασιλείου μο(να)χ(οῦ) ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτ(ωλοῦ) | μηνὶ δεκεμβρίω. κδ'. | ἡμέρα σα(ββάτω) ὥρ(α) ϛ * ἰνδ. η'. | ἔτ(ους) ,ϛυογ' * (σελήνης) κύ(κλω) ιγ (edd. Hagiographi Bolland., Codd. hagiograph. gr. Bibl. Vat. pag. 132. Vogel-Gardthausen pag. 56). Cf. Omont dat. 1 (Martyria a. 890) et anc. 29 (Demosthenem s. X). Vitelli-Paoli I (Ioh. Chrys. a. 943).

15. Vat. gr. 2155, an. 981 in mon. Abramitarum (Cpoli) exarat., membr., mm. 304 × 235, fol. 354. S. Iohannis Chrysostomi opera. Quam damus pagina (fol. 3[r] quaternionis κη') continet hom. 27 in ep. I ad Cor. a verbis ἐσθί|ῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ad verba ἁμαρτημάτων; ἀλλ' ὅ|μως (ed. Montfaucon t. 10 p. 247 B—E = Migne, Patr. gr. 61, 230, 29—60). In fol. extremo verso exstat subscriptio: ἐτελειώθη ἡ παροῦ|σα βίβλος. μηνὶ ἀπρι|λίω ινδ. θ. ἔτους απο | κτίσεως κόσμου, ϛυ|πθ· ἐπὶ ἐπιφανίου (μοναχοῦ). | τοῦ εὐλαβεστάτου ἡγου|μένου μονῆς τῶν ἀ|βραμιτῶν· γραφεῖσα | διὰ χειρὸς διονυσίου | μοναχοῦ. + (cf. Vogel-Gardthausen pag. 110). Cf. Wattenbach-v. Velsen 10. (Catenam in Psalterium a. 1000). Pal. Soc. 41 (Cat. in Psalt. a. 961).

16. Regin. gr. 75, c. a. 983 (?) in Calabria (*Malvito* prope Cosentiam) descriptus, membr., mm. 194 × 145, fol. I. 101. Euchologii fragmentum. Quae damus fol. 48[v]. 49[r] continent lectiones recitandas diebus V et VI hebdomadis magnae: Gen. 10, 32 — 11, 9; Prov. 13, 19 — 14, 6; Esa. 29,

13—14. Fol. 101r subscriptio + μνήσθ(ητι) κ(ύρι)ε τῶ σῶ | δούλω: συμεῶν | ἐλαχίστω πρεσβυ|τέρω: ς ο
ἀμήν * || ἐγραφη εἰς το μαλβιτο | εχ (= εις το?) χωρι της ἀγίας | παρασκευης: καὶ πα|ρακαλῶ καὶ δεομαι | τοὺς παντ(ας) εὔχεσθαι | ὑπερ ἐμοῦ του εὐτε|λοῦς τον ὑπερ πάντ(ας) | αμαρτωλ(όν). ἵνα τυ|χω ελεον ἐν τη ἡμέρα | τῆς ἀνταποδώσεως (ed. Stevenson sen. Codd. Regin. gr. pag. 61; cf. Vogel-Gardthausen pag. 409). Fol. praevio verso * ἔτ(ους) ,ς: υ ς ..: Καταβαίνει ὁ φραγκος εἰς καλαβρία(ν) καὶ | συνκρουει των σαρακι(νῶν) καὶ κατασφαζει λαο(ν) πολύν· | καὶ στρέφεται ὁ φράγκος ἐπι ἰταλίας καὶ ο ἰσμαὴλ ἐπι σικε(λίας) | μ(ηνὶ) ἰουνιω ἰνδ(ικτιῶνος) ι α (ed Stevenson pag. 60).

17. Vat. gr. 2138 (olim Cryptensis A. 15), an. 991 Capuae exarat., membr., mm. 259×182, fol. I. 91. Evangeliarium. Quod edimus fol. 29v continet Ioh. 19, 10—16; Matth. 27, 3—5. Titulus εὐαγγέλιον ε′ praefixus est pericopae Matth. 27, 3—32, quae inter duodecim 'evangelia passionis' quintum locum obtinet (Gregory Textkritik I p. 363). Fol. 91r τετελείωται σὺν θ(ε)ῶ τὸ | ἐκλογάδην τ(οῦ) εὐαγγελίου | τούτου. διὰ χειρὸς κυριακοῦ | πρεσβυτέρου. τλήμωνος | τ(οῦ) καλογήρου: ἐν ἔτει | υϛθ: ἰνδικτίωνος δ: | μηνὶ ἰουνίω. εἰς τ. ιβ: || ἀπὸ δὲ τῆς ἐνανθρωπήσεως | τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. ἔτη ἐν|νακόσια, ἐνενήκοντα ἕν: | ϡ ϛ α. Fol. 52r κυριακὸς (μοναχὸς) πρεσβύτερο(ς). | ἐν ἄστεω καπούης ἔγραψεν. (Vogel-Gardthausen pag. 238.) Eiusdem codicis tabulam habet Pal. Soc. ser. II 87. Cf. Vitelli-Paoli XXXIII—XXXV, XLIII (Greg. Naz. s. X).

18. Urb. gr. 20, an. 992, membr., mm. 321×229, fol. I. 362. S. Iohannis Chrysostomi in Matth. homiliae. Fol. 210v, cuius imaginem exhibemus, continet finem homiliae 24 (al. 25) et hom. 25 (al. 26) initium (ed. Montf. 7, 306 = Migne Patr. gr. 57, 328, 3—327, 21 a. i.). Fol. 361v (rec. suppl.) legitur librarii nota ex antiqua membrana, quae interiit, descripta: ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος | διὰ χειρὸς γρηγορίου (μοναχοῦ) | ἁμαρτωλοῦ· μη(νὶ) αὐγούστω | ιβ. ἰνδ. ε. ἔτους ,ϛφ′: ∾ (ed. Stornaiolo, Codd. Urb. gr. pag. 29. Vogel-Gardthausen pag. 94).

19. Ottob. gr. 422, an. 1004 in monte Atho descriptus, membr., mm. 369×295, fol. 412. Homiliae et vitae sanctorum. Pagina 300r, quam damus, continet fragmentum Passionis ss. Mennae, Hermogenis et Eugraphi nondum editae (= Bibl. hag. gr.[2] n. 1270). Fol. 412v subscriptio + ἐγράφη ἡ παροῦ(σα) βίβλος χειρὶ | θεοφά(νους) ταπ(εινοῦ) μο(να)χ(οῦ)· καὶ ἐπλη|ρώθ(η) μ(ηνὶ) αὐγ(ούστω) ἰνδ. β: | ἔτ. ,ϛφιβ: (edd. Feron-Battaglini, Codd. Ottob. gr. pag. 235 s. Vogel-Gardthausen pag. 145). Eiusdem scribae documenta exhibent Sabas Spec. palaeogr. cod. graec. Mosqu. 1863 tab. 8, Amphilochi descr. paléogr. des manuscr. Mosc. 1879 tab. 1 II (e Mosqu. 75 = 76 Matth. = 62 Vlad. a. 1006), Amphilochi 2 V (e Mosqu. 162/163 = 380 Vl. a. 1022), Amphilochi 2 VI (e Mosqu. 15/15 = 381 a. 1023), Omont dat. 13 (e Paris. 529 a. 1020). Similia exhibent e. g. Omont dat. 9. 15b anc. 32. Vitelli-Paoli VIII. Wattenbach Specimina 18. Pal. Soc. 52 (Cat. in Psalm. a. 967).

20. Vat. gr. 1675, an. 1018 in monasterio τῶν Στουδίου Cpoli descriptus, membr., mm. 328×235, fol. III. 341. S. Gregorii Nazianzeni opera. Quod edimus fol. 119r exhibet initium or. contra Arianos et in seipsum usque ad verba πολεμούντων ἡμῖν βαρβάρων. οὓς (ed. Bened. 1, 603—604 B = Migne, Patr. gr. 36, 216 B 11). Fol. 333v ἐδωρήθη ἡ βί|βλος αὕτη τῆι εὐ|αγεστάτηι μονῆι τ(οῦ) | ἁγίου ἰωάννου | τοῦ προφήτου | προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τῶν στουδίου. | παρὰ νικολάου πριμικηρίου καὶ ἄρχοντος (haec in. et quae sequitur, in rasura) | τοῦ χρυσοχείου ἐπὶ νικολάου τοῦ εὐλα|βεστάτου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου | τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης μονῆς· μηνὶ μαρτίωι | ἰνδικτιῶνος πρώτης· ἔτους ἀπὸ κτί|σεως κό|σμου ἑξακισ|χιλιοστοῦ πεν|τακοσιοστοῦ εἰ|κοστοῦ ἕκτου.

21. Vat. gr. 1613, ante an. 1025, ut vid., Cpoli exarat., membr., mm. 364×284, pag. XV. 433. Menologium Basilii II (976—1025). Pagina 1, quam exhibemus, continet Indictionis Principium (Migne, Patr. gr. 117, 21). In marg. nomen legitur artificis qui imaginem textui praefixam pinxit: τοῦ ζωγράφου |

παντολέοντος: (Codex integer editus est cum praefatione Pii Franchi de' Cavalieri: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X, vol. VIII, Il Menologio di Basilio II). Aliud eiusdem codicis exemplum invenies in New Pal. Soc. 4.

22. Vat. gr. 1650 (olim Cryptoferratensis), an. 1037 in Sicilia exarat., membr., mm. 346 × 270, fol. I. 187. N. Testamentum, s. Ioh. Chrysostomi hom. in Act. Apost. Fol. 31r, cuius imaginem edimus, continet S. Iudae ep. inde a v. 3. Numeri β' γ' δ' in margine adscripti signant initia capitum, quorum tituli in summo et imo margine leguntur: ἐν ᾧ περὶ μελλούσης αὐτῶν κολάσεως καθ' ὁμοίωσιν τῶν πάλαι ἁμαρτημάτων τε καὶ πονηριῶν est pars posterior tituli primi quae spectat ad v. 5—10. β' Ταλανισμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλάνῃ καὶ δυσεβείᾳ (sic) καὶ ἀσελγίᾳ καὶ βλασφημίᾳ καὶ ἐπιπλάστου ὑποκρίσεως τῇ εἰς ἀπάτην δωροδοκίᾳ ad v. 11—16. γ' περὶ ἀσφαλείας αὐτῶν ἐπὶ τῇ πίστει συμπαθείας τε καὶ φειδοῦς εἰς τὸν πλησίον ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐν ἁγιασμῷ ad v. 17—23. capituli δ' v. 24—25 titulus deest. Praeterea notae ad v. 9 Μωυσέως ἀποκρύφου et v. 14 Ἐνὼχ ἀποκρύφου adscriptae Euthalii sunt (v. Soden Schriften des N. T. 1, 460. 672). Fol. 186r legitur, post alia quae referre supersedemus, ἐγράφη ἅυτη ἡ | δέλτος διὰ χειρὸς θεοδώρου | κληρικοῦ σικελιώτου κατ ἐπιτροπὴν νικολάου ἐπισκόπου | κτήτορος ταύτης. ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτ. ,ςφμε ἰνδ. ε κύ(κλω) (σελήνης) θ κύ(κλω) (ἡλίου) κα κ(αὶ) ἐπληρώθ(η) μη(νὶ) ἰαννουαρίω εἰς τὸν αὐτὸν ⳩ ἡμέ(ρα) (πρώτη) ὥρα γ (cf. Scholz, Biblisch-kritische Reise pag. 99—100. Vogel-Gardthausen pag. 140).

23. Pal. gr. 259, an. 1054 (in regione Gordyena Armeniorum exaratus?), membr., mm. 278 × 225, fol. I. 207. S. Ioh. Chrysostomi hom. in exitum Quadragesimae et in Genesim. Quod damus fol. 236v continet in Genes. hom. 25 a verbis οὐδὲ αἴσθησιν συγχωρεῖ ad verba ὄψεως οὐκ ἂν ἐξέστη (ed. Montfaucon 4, 239 A—C = Migne, Patr. gr. 53, 226, 3—32). Quaternionis numerum λα' addidit manus posterior. Fol. 297v subscriptio ἐτελειώθ(η) σὺν θ(ε)ῶ. ἡ θεία | δέλτος αὕτη. διὰ χειρὸς | νικηφό(ρου) πρεσβυτ(έρου) τοῦ χρ(υ)σοῦ. | ἐκ προστάξεως καὶ μισθαποδοσίας τοῦ δούλου τοῦ | θ(εο)ῦ θεοφά(νους) πρωτοπρ(εσβυτέρου). καὶ κων(σ)τ(αντίνου) | πρ(εσβυτέρου) καὶ σκευοφύλα(κος) καὶ τ(ῶν) λοιπ(ῶν) | ἱερέων· καὶ προσετέθ(η) ἐν τῇ ὑπ' αὐτοὺς ἁγιωτ(άτ)(η) καθολικῃ (καὶ) ἀπο(στολικῃ) ἐκκλ(η)σία τοῦ χ ωρ δ· εἴτις ἐπ' ὀνό|ματι μὲν τοῦ ἀρχαγγέ(λου) μιχ(αὴλ) | ἵδρυται. τιμᾶται δὲ καὶ προσκυ|νεῖται εἰς τὸ τῆς ὑπερεν|δόξου δεσποίνης ἡμῶ(ν) θ(εοτό)κου | ὄνομα. καὶ τοῦ ἐν βασιλεῦσιν | πρώτου καὶ μ(ε)γ(άλου) κων(σ)τ(αντίνου)· οἱ | οὖν ἐντυχώντες καὶ φοβού|μενοι τὸν θ(εὸ)ν εὔχεσθ(ε) αὐτοὺς | ἅμα τῷ γράψαντ(ι) ὅπως ἵλεος αὐτοῖς γένη(ται) κ(ύριο)ς· ἐν τῇ | ἡμέρα τῆς κρίσεως. + εἴληφε τέρμα μη(νὶ) σεπτεμ|βρίω α ἰνδ. η· ἔτ(ους) ,ςφξγ. ἀρχὴ καὶ τέλος πάντ(ων) τῶν καλῶν χ(ριστὸ)ς πέλει (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 142 s. Vogel-Gardthausen pag. 341). Cf. Omont dat. 25 (Ioh. Chrys. a. 1057) et 31 (Basil. a. 1065), anc. 47/8 (Ioh. Chrys.).

24. Regin. gr. 18, an. 1073, membr., mm. 323 × 239, fol. I. 252. S. Basilii M. homiliae et epistulae. Quod exhibemus fol. 168r continet partem extremam hom. in ps. 132 (cuius fragmentum exhibet editio Garnerii 1, 377 A—B = Migne, Patr. gr. 30, 116 D—117) et epist. 330. 332 cl. III (ed. Garn. 3, 451 = Migne 32, 1076). Fol. 251r subscriptio: ἐτελειώθη ἡ δέλτος | αὕτη σὺν τῇ ἑτέρα ταύ|της δευτέρα βίβλω διὰ | χειρὸς θεοδώρου (μοναχοῦ) | μη(νὶ) φευρ(ουαρί)ου ιγ ἰνδ(ικτιῶνος) ια ἔτ(ους) | ,ςφπα. Manus saec. XIII add. + φέρει γαλατᾶς τῇ μονῇ τοῦ προδρόμου | τὴν βίβλον ταύτην ψυχικῆς σωτηρίας. Fol. 251v possessoris nota + ἠγοράσθ(η) ἡ παρούσα βίβλος διὰ | θεοδώρου γραμματ(ικ)οῦ μετὰ τὴν ἐπιδρο|μὴν των ἀθέων ταρτάρων. βασιλεύοντο(ς) | ἐν τῇ βουλγαρία καλλιμάνου τοῦ ἀσὰν υἱοῦ ἰω(άννου) του ἀσάν. εἰς ὑ(πέρ)π(ε)ρ(ον) |||| | ἐν ἔτη: ,ςψνα' [1243] (ἰνδικτιῶνος) α'. καὶ οἱ ανα|γϋνώσκοντες, εὔχεσμοι τῶ ἁμαρ|τωλῶ. ὅπως εὐχαῖς ὑμῶν ῥυσθῶ τῆς αἰωνίου κολάσε(ως) (ed. Stevenson sen., Codd. Regin. gr. pag. 15. Vogel-Gardthausen pag. 140). Cf. Pal. Soc. 53 (Psalterium a. 1066). New Pal. Soc. 51 (Psellum a. 1040).

25. Reg. gr. 41, an. 1092, membr. (ff. 3—9. 185. 186 chart. saec. XVI inserta), mm. 214 × 152, fol. 191. Iohannis scholastici cognomento Climaci scala paradisi. Fol. 76v, quod phototypice exprimendum

curavimus, continet finem gradus VII et VIII initium (ed. Raderus I, 163. 170 Migne, Patr. gr. 88, 816 D 2 — 5; 828 B—C 14). Fol. 197ʳ subscriptio: πλήρωμ(α) νόμ(ου) χ(ριστό)ς· φύλαττ(ε) τοὺς τρεῖς. ἡ τριὰς τρι|σολβείος· ἐτελειώθ(η) συν θ(ε)ῷ ἡ ἱερᾶ δέλτος | αὕτ(η) μη(νὶ) αὐγούστ(ῳ) ς ἡμέ(ρα) γ ὥρ(α) α (ἰνδικτιῶνος) α ἐν ἔτ(ει) ‚ςχ etc. ἐγρά(φη) διὰ χειρὸ(ς) νικήτ(ου) ἀναγνώστ(ου) τοῦ λιβὴ καὶ καλλιγρά(φου) | διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου μο(να)χ(οῦ) καὶ καθηγουμέ(νου) τοῦ μ(ητ)ροφά(νους) | τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου ὁ τῶν ἀρκολούστρ(ων) etc. (ed. Stevenson sen., Codd. Reg. gr. pag. 30. Vogel-Gardthausen pag. 335). Cf. Omont dat. 30 (Clem. Alex. a. 1065). Vitelli-Paoli II (Greg. Naz. a. 1091). Pal. Soc. 109 (Thucyd. s. XI).

26. Vat. gr. 126, saec. XI, membr., mm. 265 × 184, fol. III. 190. Thucydidis de bello Peloponnesiaco. Quod damus fol. 74ʳ continet III 63, 3 — 65, 3. In margine exstant scholia (ed. Haase, Paris, Didot, 1884, pag. 65). Cf. Omont anc. 41 (Thucyd. c. schol. s. XI) et 37. Pal. Soc. 109 (Thucyd. c. schol. s. XI): simili modo exaratus est codex Hierosol. s. Sepulchri a. 1056, qui continet Διδαχὴν τῶν ιβ´ ἀποστόλων et Clementis epistulas, editus a Rendel Harris the teaching of the apostles 1887 (Didache) et Lightfoot the apostolic fathers I 1890 (Clementis epist.); exemplum habes Pal. Soc. ser. II 48.

27. Vat. gr. 130, saec. XI, membr., mm. 356 × 259, fol. III. 310. Diodori Siculi bybliothecae historicae lib. I—IV. Quod exhibemus fol. 79ʳ initium continet lib. II usque ad verba 1 5 ἔστι δὲ καὶ καθόλου. Cf. Omont anc. 42 (Diodor. s. XI), praeterea anc. 40.

28. Vat. gr. 504, an. 1105, chart. (116—156. 191—197 membr.), mm. 422 × 275, ff. IV. 197. S. Dionysii Areopagitae opera. Fol. 32ʳ, cuius partem inferiorem exhibemus, continet De div. nom. cap. 4, 4 (ed. Corderius t. I p. 405 C — 410 B — Migne, Patr. gr. 3, 697 B 3 — C 12); in marg. scholia s. Maximo adscripta (Corderius t. II p. 130 B — 131 D Migne 4, 244 C — 248 A 15). Fol. 197ʳ supscriptio + ἐγράφησαν ἐκ τῶν ξε ἐρωτήσεων, κς ἐρωτήσ(εις)· αἱ | δὲ λοιπαὶ γραφήσοντ(αι) τῇ τοῦ θ(εο)ῦ βοηθεία. ἐν ἑτέρῳ βι(βλίῳ)· | ἐτελειώθ(η) (δὲ) ἡ παροῦσα β(ίβλος) ἐν ἔτει ‚ςχιγ· ἰνδ(ικτιῶνος) ιγ μη(νὶ) ἰουλίῳ | ἕκτῃ: γραφεῖσα χειρὶ ἰω(άννου) τοῦ εὐτελοῦς (μοναχοῦ) καὶ πρε(σ)β(υτέρου) τοῦ χαλδ. | ὑπὲρ οὗ εὔχεσθ(αι) οἱ ἀναγινώσκοντες συγχωρηθῆν(αι) αὐτοῦ | πᾶν εἴ τι ἥμαρτεν. (Alius est Ἰωάννης εὐτελὴς πρεσβύτερος, qui a. 1104 codicem Paris. 1324 exaravit: de quo vide Vogel-Gardthausen pag. 207, et Omont dat. 40.)

Propter compendia exscribimus scholia:

ς´: πῶς | τὸ μὴ ὂν ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ· εἰ γὰρ μὴ ἔστιν | αὐτὸ, πῶς ἐφίεται. λέγομεν ὅτι τὸ μὴ ὄν, | τὸ κακὸν ἐνόησεν εἶναι. ὡς κάτω ἀποδει||κνύει· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ λεγόμενον κακὸν | τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα γίνεται: ~ Ζ´ Σημείωσαι πόθεν αἱ | χρονικαὶ ἀριθμήσεις:· τὸ αἴτιον | τῶν οὐρανίων ἀρχῶν καὶ ἀποπερατώσεων. φησὶν ⟨ὅτι⟩ εἶναι τὴν ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα γὰρ δι' ἀγαθότητος ὑπερβολὴν παρήγαγεν ὁ θεός· | οὐρανίας δὲ ἀρχὰς καὶ ἀποπερατώσεις, νοητέον | τὴν ὡς ἐκ σημείου· ἤτοι κέντρου τοῦ θελή|ματος τοῦ θεοῦ· κυκλικῶς ὑποστᾶσαν τῶν οὐρανῶν | σφαιροειδῆ δημιουργίαν. τὸ γὰρ κυ||κλικὸν σχῆμα ἀρχόμενον ἐξ ἑαυτοῦ, εἰς ἑ|αυτὸ περατοῦται· τὴν δὲ οὐρανίαν οὐσίαν, ἀναυξῆ | καὶ ἀμείωτον φησίν· ὡς τελείως ἔχουσαν καὶ | αὐτάρκως πρὸς ὃ γέγονεν· διὸ καὶ ἀναλλοί|ωτον αὐτὴν λέγει· ἐξ οὗ γέγονεν. οὐ παρατραπεῖσαν· τέλειον δέ ἐστιν. ὃ μήτε αὔξει· μήτε μειοῦται· ἀποπερατώσεις δὲ αὐτὰ κέκληκεν καὶ οὐκ ἀποπερατώσεις· διὰ τὸ σφαιρικὴν μὲν εἶναι τὴν κίνησιν· οὐ κυρίως δὲ πέρας ἔχειν· ἀλλ' οἱονεὶ πέρας τὴν ἐπιτοαυτὸ· ὥσπερ ἀπό τινος ἀρχῆς· ἐπι οἷόν τι | πέρας φέρεσθαι τυχὸν ἀνατολήν: ~ Η´ Σημείωσαι δὲ· ὅτι καὶ κινεῖσθαι ἀψόφως φησὶ καὶ ἀνεπαισθήτως τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἐνίων ἀστέρων. μεταβατικῆς πολυκινησίας, περὶ τῶν πλανήτων φησιν· σημείωσαι | δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι αὐτοὺς μόνος ἐδέξατο κινεῖσθαι: ~ Θ´ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἄνω παρέγραψα· ὅτι καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ὁ θεὸς· καὶ οὐδὲν τῶν ἁπάντων. ἐνταῦθα δὲ τὸ πλέον φησὶν, ὅτι καὶ ἔτι || ὑπὲρ πάσας τὰς οὐσίας ἐστὶν ὅπερ λέγει κατωτέρω· ὅτι καὶ τῶν μὴ ὄντων ἐστὶ πληρωτικός· ὅρα δὲ πῶς λέγει. μήτε τῶν ἄνω φθανουσῶν αὐτῆς τὴν ὑπεροχὴν· μήτε τῶν κάτω ταύτην διαβαινουσῶν· τουτέστιν | οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας ἔχει τὸ θεῖον· τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερτέρων δυνάμεων ταύτην μὴ καταλαβουσῶν· οὐχ' ὅτι ἔστι μὲν, οὐ κατ-

ελήφθη δέ· μὴ οὕτω νοήσεις· ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸ οὔτε ἐστὶ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ ἐν ἀ|γνωσία γνῶσις· ὑπέρτεροι γὰρ γενόμενοι· καὶ διαφιλοθεῖα: ἑνωθέντες ταῖς ἄνω δυνάμεσι· γινώσκομεν ὅτι μετὰ πάντων τὴν θείαν ἀγνοοῦμεν φύσιν: ~· Ι′ τουτέστι. τὰ χωροῦντα τὴν ὁλό|τητα αὐτοῦ πρὸς τὸ μέτρον ὃ χωροῦσι. διὸ καὶ μέτρον εἶναι λέγεται τῶν ὄντων. ἢ ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πέρας τῶν ἁπάντων ἐπίσταται. ὡς μόνος δημιουργὸς· ἑαυτὸν γὰρ παρακατιὼν, ἑρμηνεύει: ~ | ΙΑ′ τάξις διὰ τοῦτο λέγεται ὁ θεὸς· ἢ ἐπειδὴ μετ᾽ εὐταξίας τὰ πάντα ἐδημιούργησεν· ἢ ὅτι πίστει παρὰ τῶν εἰς αὐτὸν φωτιζομένων χωρεῖται· μήτε
30 τῶ πληθυσμῶ τοὺς ἀσθενε||στέρους καταβαπτίζων· μήτε τῆ συγκαταβάσει ἐπ ἔλαττον παρὰ τῶν ἁγιωτέρων χωρούμενος· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐμὸν ἀγγεῖον· οὕτως ἐν ἐμοὶ πηγάζων τὴν ἀγαθότητα: ~ | ΙΒ′ ὥσπερ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος πάντα τὰ ὁρατὰ φωτίζει. καὶ τὰ μὴ μετέχοντα τοῦ φωτὸς αὐτοῦ δι᾽ οἰκεῖαν ἀδράνειαν οὐ μετέχει. οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, πάντες παρ᾽ αὐτοῦ | ἁγιάζονται· ὅσοι βούλονται· καλῶς δὲ τὸ ἀπεμφαῖνον τῶν ἐπὶ τῶ ἡλίω λεγομένων. εὐθὺς ἐθεράπευσεν ὁ θεῖος διονύσιος· ἐπειδὴ γὰρ ἐμφανῆ εἰκόνα τῆς | ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ. τὸν ἥλιον εἶπε τὸν ἄψυχον· καὶ τὸ δημιούργημα τοῦ δημιουργοῦ καλέσας εἰκόνα· πρῶτον μὲν ἐπήγαγεν παραχρῆμα. κατὰ πολλοστὸν ἀπήχημα· | ἐν δὲ τῶ ἑξῆς κεφαλαίω. τελεώτερον αὐτὸ σαφηνίζει. τί δέ ἐστι πολλοστὸν ἀπήχημα; λεκτέον· ὥσπερ γὰρ εἴτις μέγα βοήσας. καὶ ἀποκράξας, εἴποι τί·

29. Pal. gr. 24, an. 1144, membr., mm. 304×233, fol. 298. S. Gregorii Nazianzeni orationes VIII cum interpretatione Nicetae Heracl. metropolitae. Quod exhibemus fol. 32^{v} continet orationis in s. Pascha XLV 8 verba εὐκαί]ρως μεταλαμβανόμενον — δεομένοις γάλακτος (ed. Bened. t. I p. 850 E4 — 851 A5 = Migne 36, 632 C15 — 633 A3), quibus subicitur Nicetae ἑρμ(ηνεία); Fol. extremo verso Ἰδοὺ μέν ἐστι τοῖς ξένοις τὰ ἐν οἴκω· ἐμοὶ δὲ ἡδύτερον τῶ γεγρα|φότι· καὶ πληρώσαντι τὴν θείαν ταύτην δέλτον· ἐξ ἐπιτροπῆς | τοῦ θείου πανευγενοῦ(ς)· κυροῦ λέοντος τοῦ των ἀρχόντων | κλέους· τοῦ πανευσεβοῦς καὶ θεοφιλεστάτου· χριστομιμήτου καὶ πανευσυμπαθήτου· διψῶν γὰρ αὐτὸς χρυσορείθρων ναμάτων· τῆς ὑπερτίμου καὶ θεοφθόγγου γλώττης· τοῦ σο|φωτάτου τῶν σοφῶν διδασκάλου· γρηγορίου λέγω δὴ τοῦ θεο|λόγου. δέδωκεν ἐμοὶ τῶ οἰκτρῶ γεωργίω τῶ ἀναγνώστει καὶ ἑ|αυτοῦ τε δούλω· ἅπασαν τὴν ἔξοδον τῶν τε χαρτίων, μετὰ τοῦ | γραφιμάτου καὶ τοῦ μελάνου· ἐγὼ δὲ πεπλήρωκα τὴν δέλτον | ταύτην, μηνὶ μαΐω ἰνδικτιῶνης ἕκτης· τοῦ ἔτους ἑξὰς ἑξά|χι καὶ πεντήντα· συναριθμούσης καὶ τῆς λοιπῆς δυάδος: ~ | Δεῦρο δὴ λοιπὸν κορωνὶς τῶν ἀρχόντων· συνᾶμα ἐμοὶ τῶ οἰκτρῶ (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 14. Vogel-Gardthausen pag. 87). Cf. Pal. Soc. 132 (Psalterium ante a. 1153 scriptum) New Pal. Soc. 106 (Evang. a. 1128).

30. Pal. gr. 13, an. 1167 in insula Creta exarat., membr., mm. 295×227, fol. 350. Ecloga κατὰ σύνοψιν librorum LX Basilicorum ordine litterarum digesta. Fol. 199^{r}, cuius imaginem subicimus, continet περὶ μισθώσεως καὶ ἐκμισθώσεως etc. Fol. 349^{v} subscriptio ἐτελειώθη το βιβλίον. κατὰ την ις. τοῦ μαρτ(ίου) μη(νὸς). τῆς ιε (ἰνδικτιῶνος) τοῦ ,ςχοε ἔτους. βασιλεύοντος τοῦ χριστιανικωτάτου (καὶ) | ὀρθοδόξου βασιλέως τῶν ῥωμαίων, κυροῦ μανουὴλ τοῦ κο|μνηνοῦ. καὶ πορφυρογεννήτου. ἐν κρήτη, πρακτορεύοντος τοῦ | περιποθήτου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ κυροῦ ἀλεξίου τοῦ κοντοστεφάνου | ἐκ πόθου τοῦ καμαρηνοῦ γεωργίου, καὶ κόπων ἰδίων· καὶ | εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες. ἀμήν (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 7. Vogel-Gardthausen pag. 77). Cf. Omont. anc. 50.

31. Ottob. gr. 344 (olim Altaempsianus), an. 1177 Hydrunti *(Otranto)* exaratus, membr., mm. 223×146, fol. 236. Euchologium. Fol. 35^{v}, cuius imaginem vulgamus, continet εὐχ. εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον, ἀφορκ. γ′, inde a verbis ἐκζήτησον· ἐξερεύνησον et subsequentis orationis initium (v. Εὐχολόγιον τὸ μέγα, ἐν Ῥώμῃ ,αωογ′, pag. 149, 10 ab imo — 150, 3; Goar Euchologium p. 337). Fol. 232^{v} + τέλος εἴληφ(εν) ἡ ἱερὰ βίβλος αὕτη, χειρὶ | ἐμῆ γαλακτίωνο(ς) ἐλαχίστου πρ(εσ)β(υ)τ(έ)ρ(ου) καὶ δευτερο|ψάλτου τ(ῆ)ς μ(ε)γ(ά)λ(ης) ἐκκλη(σίας) ἱδρούσ(η)ς, μη(νὶ) ἰαννουαρίω | κθ. ἔτ(ους) ,ςχπε + (edd. Feron-Battaglini, Codd. Ottob. gr. pag. 181. Vogel-Gardthausen pag. 63).

32. Ottob. gr. 381 (olim Altaempsianus), an. 1282, membr., mm. 220 × 161, fol. 336. Evangelia et Epistulae per annum dispositae, praeviis narrationibus [Euthalianis q. d.] de s. Paulo apost. Quae damus fol. 80ᵛ. 81ʳ continent I Cor. 16, 10 ss. et hypothesin in II Cor. (v. Soden, Schriften des N. T. 1, 341, Migne, Patr. gr. 85, 756—757). De subscriptione, quam exhibet I Cor. vide v. Soden l. c. 300 et editionem Eb. Nestle. Pericopae initium ἀρχ(ή) voce indicatur ad 16, 13: est huius libri lectio nonagesima septima (ἀνάγνωσμα ϙζ'), quae recitatur κυριακῇ ιγ' i. e. dominica XIII post Pentecosten (Gregory Textkritik 1, 351): margo lectorem monet, ut ἀδελφοί voculam praemittat verbis γρηγορεῖτε, στήκετε. Post v. 12 τέ(λος) δ' pericopae quartae finem denotat. Fol. 81ʳ quaternionis undecimi numerum ια' gerit. Fol. 335ᵛ subscriptio librarii, quam vide sis in tab. 44.

33. Vat. gr. 1431 (olim card. Sirleti), saec. XII, membr., mm. 319 × 237, fol. I. 370 (370 rec.). Florilegium patristicum. Paginarum quas damus altera (f. 299ᵛ) continet fragmenta Erechtii (Migne, Patr. gr. 86 II, 3321 B 7 ss.), Theodoti Ancyrani episc. (Migne 77, 1381 D 4 — 1384 A 6), Cyrilli Alexand. (Migne 77, 240 C 5—7; D 2—10); altera (fol. 310ʳ) ab alio scriba eiusdem aetatis, qui formas saeculi IX/X imitatur, exarata, continet excerpta s. Cyrilli, quorum primum ex ep. 45 ad Succensum (Migne 77, 233 A 12 — B 1), ultimum ex ep. 4 ad Nestorium (Migne ib. 45 C 2—6). Notulae latinae in marg. fol. 299ᵛ sunt manu Ang. Mai. Cf. Omont dat. 40 (a. 1104) et 15ᵃ (a. 1033) 16 (a. 1037) 36 (a. 1071).

34. Vat. gr. 1694, an. 1203, membr., mm. 186 × 125, fol. II. 76. Catena in Ecclesiasten (Karo-Lietzmann Caten. graec. catal. 312). Fol. 30ᵛ. 31ʳ, quorum imagines exhibemus, continent expositionem in 3, 15—17. Fol. 75ᵛ subscriptio τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θ(ε)ῷ χάρις * | ἐτελειώθη τὸ παρ(ὸν) βιβλίον χειρὶ μι|χαὴλ ἁμαρτωλοῦ ἱερέως καὶ νομ(ικοῦ) | τοῦ γαζῆ· μη(νὶ) ἰουνίω (ἰνδικτιῶνος) ϛ' ἔτους | ,ϛψια'. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν φι|λοχρίστων βασιλέων ἡμῶν, ἀλε|ξίου καὶ εὐφροσύνης. οἱ ἀναγινώσ|κοντες δὲ τοῦτο εὔχεσθαί μοι τῷ | ἁμαρτωλῷ etc. Cf. Omont dat. 55 (Theophylactus a. 1255).

35. Vat. gr. 2281, an. 1209. Rotulus membr. long. m. 6,40, lat. 0,263, continens liturgiam s. Marci (ed. C. A. Swainson, The greek Liturgies, London 1884, pag. 2 ss.). In calce exstat subscriptio litteris rubris, quae magna ex parte effluxerunt: ἐτελειώθ(η) τοῦτ(ο) κο(ν)δ(άκιο)ν τῇ γ̄ ἰουλίω ιδ̄ | ἔτου(ς) ,ϛψιζ' ἐκ τ(ὸν) κόσμ(ων) etc. Eadem inferius scripta sunt arabice.

36. Regin. gr. 63, an. 1260, membr., mm. 246 × 169, fol. 140. Menaeum mensis novembris. Fol. 41ʳ quod damus continet d. 14 od. 5 a verbis ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ et od. 6 ἱλάσθητί μοι etc. usque ad verba τῶν ἀν(θρώπ)ων ὁ φιλάν(θρωπ)ος (Menaea ed. Venet. 1567, t. novemb., quat. θ', fol. 1ʳ). Fol. 140ᵛ subscriptio + ἡ βίβλος αὕτη κτῆμα τοῦ γαλησίου [m. rec. immutavit in τιμίου στ(αυρ)οῦ] | χειρὶ γραφεῖσα ἐσχάτ(ου) μονοτρόπ(ου) | οἰκτροῦ βαρλαὰμ πάμπαν ἡμ(ιτε)|τηκότος: ~ βασιλεύοντο(ς) τοῦ | πιστοτάτου βασ(ιλέως) ἡμ(ῶν) ἀγγέλου κομνηνοῦ καὶ? | κυρ(οῦ) μιχα(ὴλ) τοῦ παλαιολόγου . . . | νεύοντος ἐν τῇ τοιαύτ(η) μονῇ . . . κυροῦ ἰωσήφ: ~ | ἐν ἔτ(ει) ,ϛψξη (ἰνδικτιῶνος) ιγ (ed. Stevenson sen., Codd. Regin. gr. pag. 53. Vogel-Gardthausen pag. 52. Migne gr. 143, 738).

37. Regin. gr. 31, an. 1282 in insula Chalce exarat., chart., mm. 263 × 184, fol. 351. Ioh. Zonarae comment. in s. Ioh. Damascenum, Theodori Prodromi comment. in hymnos sacros ss. Cosmae et Ioh. Damasceni. Quam exhibemus pagina (fol. 150ʳ) continet II in Natal. a verbis τὸ ἀνατελεῖ ἄστρον ad verba ψαλμικῆς κιθάρας (Theodori Prodromi comm. in carmina sacra melodor. Cosmae Hier. et Iohannis Damasceni ed. Henricus Stevenson sen., Romae 1888, pag. 41, 31 — 42, 24). Fol. 126ʳ subscriptio ἔτος ,ϛψϞ: || δόξα σοι ἁγία τριὰς δόξα σοι· καὶ πάλ(ιν) ἐρῶ δόξα σοι: ~ | πάντ(α) τὰ τετράδια τ(ῆ)ς βίβλου μϛ. | + τέλος εἴληφ(εν) ἡ θεόπνευστο(ς) βίβλο(ς)· τέλος σῶσον με χ(ριστ)ὲ τὸν γεγραφότ(α)· | μιχαὴλ τοὔνομ(α) ἀργυρὸν δ' ἐπίκλ(ην): ~ Fol. 126ᵛ (recentiori m.) + ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς παντουργοῦ τριάδος | τῆς ἐν τῇ νήσω χάλκη τε μονῆς τε τοῦ ἐσόπτρου· | καὶ εἴ τι(ς) βουληθῇ ποτὲ λαθραίως

ταύτην ἄραι | κεχωρισμένος ἔσετε τριάδος τῆς ἁγίας· | ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ γε καὶ τῷ ἐλευσωμένῳ: + τοῦ μητροφάνους (ed. Stevenson sen. Codd. Regin. gr. pag. 25. Vogel-Gardthausen pag. 310). Cf. Omont dat. 58a (Greg. Nyss. a. 1272) 61 (Etym. Magn. a. 1273).

38. Barb. gr. 541 (olim V 37 = Evg. 165 Gregory), an. 1292 (in Italia inferiore exaratus), membr., mm. [illegible] Evangelia graeco-latina. Quam damus pagina fol. 100v continet Luc. 1, 1—6. Fol. 213r subscriptio + ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος· | διὰ σπουδ(ῆ)ς καὶ συνδρομῆς | καὶ ἀναλωμάτ(ων). τοῦ εὐλαβοῦς ἀρχιεπισκόπου κυροῦ παύλου τοῦ τὴν σειρὰν ἔχοντος· ἀπὸ τῶν μετζα βάρβων. πολιτῶν ρν. ἔτ(ους) | τρέχοντος ς. .ω. χειρὶ | ρωμανοῦ. ἱερομονάχ(ου) καὶ καθη|γουμένου. μονῆς τοῦ ἁγίου βενε|δίκτου τοῦ οὐλλν: τῆς βάλλης | γράτης: ινδ. ς: ρηγεύοντ(ος) κα|ρουλλ δευτέρου: ~ (scriptus per Romanum abbatem monasterii S. Benedicti in 'Valli grata' (= *val di Crati* prope Sybarim?) iubente Paulo archiepiscopo Rossanensi (1288—1295) regente Carolo II Apuliae rege (1289—1309) Vogel-Gardthausen pag. 394. Gardthausen in Sitzungsber. d. sächs. Ges. d. Wiss. phil.-hist. Cl. 32 (1880) p. 73 sqq. Batiffol Rossano 102. Gardthausen Paläogr. 407. 420.)

39. Ottob. gr. 426 (olim Athonensis monasterii Iberorum), an. 1300, chart., mm. 300 × 215, fol. 77. Clementis epitome de gestis Petri. Quod exhibemus fol. 41r continet verba πρόγνω]σιν ἔχειν — ἀδύνατον δέ τινι (Migne, Patr. gr. 2, 537 B 6 — C 13). Fol. 1r τιμόθεος ἱερομόναχος καὶ ἐκ τις μονὶς του ὑβίρου καιρολόγος (? verba linea deleta sunt). Fol. 77v + Ἐτελιώθη καὶ ἐπληρώθι· | ἡ τιαύτη πίκτο(ς)· δια συνδρομ(ῆ)ς | καὶ κόπ(ου). καὶ ἐξόδου. ἐμοῦ ἁ|μαρτωλοῦ ἰωσὴφ καὶ ἐν μονα|χοῖς ἀχρίου δούλου τῆς πανυ|μνήτ(ου) μου θεομήτορος· τ(ῆ)ς παναγία(ς) | θ(εοτό)κου: ~ ἔτους, ,ς | ω η: ~ καὶ οἱ ἀναγινόσκοντ(ες) εὔχ(εσ)|θαι διὰ τὸν κ(ύριο)ν. ὅπο(ς) ρησθῶ τῆς αἰωνίου | κολ(ά)σεως + || σίμων ἁμαρτ(ω)λὸς + (edd. Feron-Battaglini pag. 237; Hagiographi Bolland., Cat. codd. hag. gr. Bibl. Vat. pagg. 293. 294. Vogel-Gardthausen pag. 221). Cf. Omont dat. 63 (Lycophron a. 1282) 75 (Psalterium a. 1304). Vitelli-Paoli XIV (Catena a. 1282) XXXII (Menologium a. 1327) Pal. Soc. 205 (Evangelia a. 1305) 206 (Evang. a. 1335).

40. Vat. gr. 256 duabus partibus constans, quarum prior (fol. 1—218) an. 1321 exarata est, altera ab eadem manu aut certe a librario coaequali, chart., mm. 243 × 180, fol. 474. Quod exhibemus fol. 309v continet Nicomachi Geraseni Introd. arithmeticae lib. I c. XVII 3 — XVIII 1 cum scholiis in margine. Fol. 218r: τετέλεσται ἡ παροῦσα βίβλος | ἐν ἔτει ,ςω εἰκοστῷ ἐνάτῳ. Describimus scholia in margine adposita:

∴ ὄγκον μὲν λέγοι ἄν, τὸν ἐν τρισὶ διαστήμασι θεωρούμενον· μῆκος δὲ τὴν γραμμήν· βάρος δὲ, τὰς ῥοπάς. δραχμὴν, μνᾶν: | λίτραν, τάλαντον. ποσὸν δὲ, τὸ διαρισμόν. τὰ γ. τὰ ε· καὶ ἁπλῶς τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον: — ✛ ἐπειδὴ τῶν ἀριθμῶν ἀρχὴ ἐστὶν | ἡ δυάς· πρῶτος γὰρ οὗτος ἐστὶ τῶν ἀριθμῶν· καθ ὃν καὶ ἡ διχοτομία γίνεται. εἰς δύο ἴσα τὰ μεγέθη διαιροῦσα· εἰκότως ἄρα | καὶ ἡ τῶν ἴσων σχέσις ἐστὶν ἀδιάφορος· πᾶσα γὰρ ἀρχὴ, φύσει ἐστὶν ἀδιαίρετος· ὡς τὸ σημεῖον. ὡς ἡ μονάς. ὡς τὸ νῦν· ἄλλως. || ἀρχικωτάτην εἶναι φησὶ τὴν τοῦ ἴσου σχέσιν, καθὸ ἡ πρώτη τῶν μεγεθῶν διαίρεσις, κατὰ διχοτομίαν γίνεται. ἴσα δὲ τὰ | διχοτομήματα· ὡς ἄρχουσα· | οὖν πάσης διαιρέσεως, ἄτμητός | ἐστιν. αἱ γὰρ ἀρχαὶ, ἀμερεῖς: — | |∸ μεμαθήκαμεν ἐν ταῖς || κατηγορίαις ὅτι τῶν πρὸς τὶ τὰ | μὲν πρὸς ὁμωνυμίαν λέγεται· | ὡς φίλος. φίλω φίλος· καὶ ὁ | ἀδελφὸς ἀδελφῷ ἀδελφός. | καὶ ὁ γείτων ὁμοίως· καὶ ὁ συστρα-| τιώτης. καὶ ὁ συστράτηγος. | τὰ δὲ πρὸς ἑτερωνυμίαν· | ὡς δεσπότης πρὸς δοῦλον. καὶ | διδάσκαλος πρὸς μαθητήν. καὶ | πατὴρ πρὸς υἱόν. καὶ τὸ μεῖζον || πρὸς τὸ ἔλαττον. καὶ τὸ δι-|πλάσιον πρὸς τὸ ἥμισυ: — | ⁝ ἀντωνυμεῖται γὰρ τὸ μεῖζον | καὶ τὸ ἔλαττον. καὶ ἀντιτί-|θεται ἀλλήλοις. ἀντίκεινται γὰρ || ταῦτα ὡς τὰ πρός τι. ὅθεν | καὶ ἀντωνυμοῦνται ἀλλήλοις· | ὡς γὰρ τὸ μεῖζον ἐλάττονος | μεῖζον, οὕτω καὶ τὸ ἔλαττον | μείζονος ἔλαττον. ταῦτα || μὲν οὖν κατὰ σχέσιν ἀντι-|τίθεται· κατὰ ποσότητα | δὲ, ἐὰν εἰς τὰ αὐτοῦ εἴδη | τὸ πολλαπλάσιον διέλοι τίς. | οἷ εἰς διπλάσιον· τριπλάσιον || καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ γὰρ διπλάσιον, | ὑποδιπλασίου τουτέστιν ἡμίσεος ἐστὶ διπλάσιον. ἀλλὰ καὶ | τὸ ὑποδιπλάσιον ἤτοι τὸ ἥμισυ, ' διπλάσιον ἐστὶν ὑποδιπλασίου· ὁ||-μοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τριπλασίου, καὶ ὑποτριπλασίου καὶ τῶν ἑξῆς· | [in margine περὶ πολλαπλασίου:·] | ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐπιμόριον | ἐὰν διαιρεθῇ εἰς τὰ εἴδη | αὐτοῦ τὸ ἡμιόλιον καὶ τὸ ἐπί||τριτον. καὶ

τὰ λοιπά, ἀνθυπακούουσιν ἀλλήλοις· τὸ ἡμιόλιον, καὶ ὑφημιόλιον· ἐπίτριτον, καὶ ὑπεπίτριτον. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πάντων ὁμοίως: — | ϕ διαφέρει τὸ κατὰ ποσότητα τοῦ κατὰ σχέσιν· τὸ μὲν γὰρ κατὰ ποσότητα ἢ ὑπερέχει τοῦ κρινομένου, ἢ ὑπερέχεται. ὡς ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος εἰ συγκρίνοιμεν τὸν η̅ πρὸς τὸν ι̅· τῇ ποσότητι ὑπερέχεται ἐν δύο μονάσιν. ἡ δὲ σχέσις, ἐν ποσότητι θεωρεῖται. οἷ ἐὰν συγκρί-|νωμεν τὸν αὐτὸν η̅ πρὸς τὸν ιβ̅. ἢ πρὸς τὸν ι̅ κατὰ σχέσιν. πρὸς μὲν τὸν ιβ̅, ἔστιν ὑφημιόλιος· πρὸς δὲ τὸν ι̅, ὑποεπιτέταρτος. ὁ μέν-|τοι ιβ̅ τοῦ η̅, ἡμιόλιος. ἔχει γὰρ αὐτὸν τὲ ὅλον, καὶ τὸ ἥμισυ μέρος αὐτοῦ· ὥσπερ τοῦ ι̅, ἐπιτέταρτος· ἔχει γὰρ || αὐτὸν τὲ ὅλον, καὶ τὸν (sic) τέταρτον μέρος αὐτοῦ. ταῦτα δὲ, ἀντωνυμοῦνται ἀλλήλοις· ἡμιόλιος, ὑφημιόλιος· διπλάσιος ὑποδιπλάσιος. ∴ | in margine dextro: ⳩ ἡ ὑποπρό|θεσις δηλοῖ | τὸ ὑποκεῖσθαι | τὸν ἐλάσσονα | τῷ μείζονι: — | ÷ μετ' ὀλίγον | γὰρ δείξει ὅτι | πάντων τῶν | μερῶν ἐστὶ | πρῶτον τὸ | πολλα|πλάσιον: —

41. Barb. gr. 164 (olim I 164) an. 1294, chart., mm. 252 × 165, fol. III. 255. Aristotelis opera cum commentariis. Fol. 43ʳ, cuius imaginem exhibemus, continet initium paraphraseos in lib. I Analyticorum priorum (cf. Ioh. Philoponi in Aristot. Anal. pr. comm. ed. Max. Wallies, Berolini 1905, pag. XVIII nota 1). Fol. 255ʳ subscriptio + ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος. διὰ χειρὸς | ἐμοῦ ἀλεξίου (sequitur rasura) μηνὶ μαρτίω κζ' ἡμέρα ζ' (ἰνδικτιῶνος) ζ' ἔτους ,ςω β' : + | ! ἁγία τριὰς βοήθει τῷ ταύτη(ν) πέρας δ . . . Cf. Omont dat. 73 (Greg. Naz. a. 1301). Vitelli-Paoli IV (Oppian a. 1287). Huius quoque tabulae versus 15 priores transcribimus:

π α ρ ά φ ρ α σ ι ς ε ἰ ς τ ὸ π ρ ῶ τ ο ν τ ῶ ν π ρ ο τ έ ρ ω ν ἀ ν α λ υ τ ι κ ῶ ν : | Ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντηκότας ἡμᾶς· φημὶ δὴ τὴν τῶν συλλογισμῶν | ἀνάλυσιν. δεῖ κατὰ τοὺς γεωμέτρας προσλαβεῖν τινὰ συμβαλλόμενα εἰς τὴν τῶν συλλογισμῶν θεωρίαν | καὶ τέως πρῶτον εἰπεῖν, περὶ τί καταγινόμεθα. καὶ τίνος πράγματος ἡ παροῦσα σκέψις τυγχάνει. καὶ ἵνα || μὴ ἀπαρτῶμεν τὰς γνώμας ὑμῶν, πρὸς τὸ τί ἀπόδειξις ἔστω τὸ περὶ ἀπόδειξιν. πρὸς δὲ τὸ τίνος | ἡ σκέψις, τὸ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· ἔστι δὲ ἀποδεικτικὴ μὲν ἐπιστήμη, ἡ ἕξις αὐτῆς, τῆς ἀπο|δείξεως. ἡ οἷον ἀνεκφοίτητος τοῦ συλλογισμοῦ κατάληψις. ἀπόδειξις δὲ, ἡ ἐνεργεία γινομένη | συλλογιστικὴ μέθοδος· πρὸς τούτοις δεῖ ἡμᾶς καὶ τάδε, εἰδέναι· τί ἐστι πρότασις. καὶ τί ἐστιν ὅρος | ἐν συλλογισμῷ. τί τὲ αὐτὸς ὁ συλλογισμός. ποῖος τὲ ὁ τέλειος· καὶ ποῖος, ὁ ἀτελής. μὴ θαυμάσῃς δὲ, εἰ || τὴν πρότασιν τοῦ ὅρου προτέθεικα. δεηθησόμεθα γὰρ αὐτῆς ἐν τῷ ὁρισμῷ, τοῦ ὅρου. ἐπεὶ κἂν καὶ τὸν συλ|λογισμὸν τοῦ ὅρου προτέθεικα. εἰ καὶ αὐτοῦ ἔμελλον μνημονεῦσαι ἐν τῷ ὁρισμῷ. περὶ δὲ τελείου καὶ | ἀτελοῦς συλλογισμοῦ, νῦν μὲν, οὐ δυνήσῃ ἀκριβῶς μαθεῖν. ἀμύητος ὤν, ἔτι τῶν σχημάτων. ὅσον δὲ | ὡς ἐν ὑποτυπώσει, τοσοῦτον ἐπίστασο. ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ πρώτω σχήματι συλλογισμοὶ, τέλειοι πάντες εἰσίν. | οἱ δὲ ἐν τῷ δευτέρω καὶ τρίτω, ἀτελεῖς. ὡς διὰ τῶν ἀντιστροφῶν εἰς τὸ πρῶτον ἀναγόμενοι σχῆμα. μετα ταυτὸ || ὀφείλομεν προειδέναι ὡς ἡ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου πρὸς τὸν κατηγορούμενον σχέσις. ἡ ἐν ὅλω |

42. Vat. gr. 840, c. a. 1330 in Russia exarat., chart., mm. 306 × 217, fol. 246. Conciliorum canones. Fol. 52ᵛ, cuius imaginem vulgamus, continet can. 24 concilii Nicaeni et cann. 1—3 concilii Ancyrani cum interpretatione Aristeni (v. Beverigius Synodicon I 376 F 9—378 E 8). De tempore v. Regel Analecta p. 52—56. Cf. Omont dat. 77ᵇ (Paulus Aegin. a. 1312) 79ᵃ (Niceph. Blemm. a. 1332) 84ᵃ (Barlaam et Ioasaph a. 1353). Vitelli-Paoli V (Dio Chrys. a. 1328) XXXVIII (Synaxar. a. 1331). New Pal. Soc. 156 (Herodot. a. 1318).

43. Reg. gr. 57, an. 1359, chart., mm. 291 × 208, fol. 509. Miscellan. Quod exhibemus fol. 118ᵛ continet concilii Nicaeni canones 1 et 2 usque ad verba ἅμα τὸ βαπτισθῆναι cum Zonarae interpretatione (Beveregius Synodicon t. I p. 58 D 7 — 60 A 6). Fol. 479ʳ subscriptio Ἱδρῶτι πολλῷ συσχεθέντι | καὶ πόνω. μόγις τῷ γλυκύ|τατον εὕρωμεν τέλος: ∾ | ἐν ἔτει ς' ω' ξ' ζ'. (ἰνδικτιῶνος) ιβ': +

44. Ottob. gr. 381, de quo v. tab. 32. Quae hic exhibemus fol. 335ᵛ. 336ʳ continent librarii subscriptionem an. 1282 et notam de terrae motu an. 1389 (edd. Feron-Battaglini Codd. Ottob. gr. pag. 195). Cf. Pal. Soc. 133 (S. Athanas. a. 1321).

45. Vat. gr. 84, an. 1425, chart., mm. 286×202, fol. IV. 257. Libanii opera. Pagina cuius imaginem damus (fol. 89r) continet Aristidis orationis presbeuticae ad Achillem partem extremam (ed. Dindorf IV 607, 4 ss.) et Libanii antilogiam Achillis ad Ulixem usque ad verba μὴ τὸ πᾶσι πρόδηλον (ed. Foerster V 304, 12). Fol. 254v subscriptio ἐτελειώθη μηνὶ ἰουλίω δωδεκάτη· (ἰνδικτιῶνος) γ΄. ἔτους ,ς^ου ^ου λγ^ου (ed. Foerster Liban. I 415 s.). Cf. Pal. Soc. 181 (Suidas a. 1402). Cf. Omont. facs. d. mscr. grecs des XV et XVI siècles 47 (a. 1448).

46. Vat. gr. 343, an. 1450, chart., mm. 219×140, fol. I. 143. Psalterium neograece. Fol. 1r quod exhibemus continet ps. 1. Fol. 143v τέλος αμὴν | ,αυν ἀπριλλ(ίω) κβ΄.

47. Palat. gr. 223, an. 1495, chart., mm. 215×145, fol. I. 442. Constantini Harmenopuli Hexabiblos, Aristophanis comoediae III, Euripidis tragoediae III. Quod exhibemus fol. 236v continet Eurip. Hecubam a versu 903 ad 917. In margine exstant scholia (Eurip. ed. Barnes, Cantabrig. 1694, pag. 31; cf. Scholia ed. Dindorf t. I p. 444). Fol. 441r ἐτελειώθ(η) τὸ παρ(ὸν) βιβλίον τοῦ ζ^ου γ | ἔτους· (ἰνδικτιόνης) μαρτίω ιε: | διὰ χειρὸς γραφάσης |||| ‖ Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τὴν τῆδε βίβλον | σαπήσετ(αι) φεῦ καὶ γενήσετ(αι) κόνις· γρα|φὴ δὲ αὕτη. εἰς τ(οὺς) αἰῶ(νας) μένει· οἱ δ αναγι|νώσκοντες ταύτην ἐμπόνως, σύγνω|τε φειδόμ(εν)οι ἐμῶν σφαλμάτων· καὶ συγχώ|ρησιν αἰτῶ, βραβεύσατέ μοι (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 118—119).

48. Vat. gr. 324, an. 1536 a Ioh. Honorio a Mallia *(da Otranto)* descriptus, chart., mm. 317×222, fol. VIII, pag. 149. Iamblichi opera. Quam damus pagina extrema continet De communi math. scientia summaria inde a v. τά τε σταθηρὰ καὶ βέβαια (pag. 97, 7 ed. Festa, Lipsiae 1891). In calce librarii subscriptio latina (cf. Vogel-Gardthausen pag. 181 sqq.). Eiusdem scribae specimen exhibet H. Omont Fac-similés de manuscrits grecs des XVe et XVIe siècles tab. 28 cf. p. 12.

49. Vat. gr. 302, an. 1561, chart., mm. 354×239, fol. VIII. 315. Theodori Metochitae Miscellanea philosophica et historica. Fol. 311v. 312r, quorum imagines vulgamus, continent c. 120 a verbis καὶ πειθόμενον ad verba μετὰ τοιαύτης (ed. Müller, Lipsiae 1821, pag. 823 lin. ult. — 826, 1). Fol. 313r subscriptio + ἐν ἔτει παρὰ ἀνδρέου τοῦ ταρ|μάρου τοῦ ἐπιδαυριότου· | α φ ξα ὀκτωβρίω λ. + Inferius τέλος εἴληφεν σὺν θ(ε)ῷ ἡ παροῦσα βίβλος | μετὰ πλείστων καμά|των: ~ (Vogel-Gardthausen pag. 16 sqq.). Aliud eiusdem scribae specimen exhibet Omont Fac-similés de mscr. grecs des XV et XVI siècles tab. 1.

50. Ottob. gr. 25 (olim Altaempsianus), an. 1565, chart., mm. 335×218, fol. 298. S. Nili opera. Foliorum, quorum imagines exhibemus, 297v. 298r, illud continet librarii subscriptionem Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν πάντων | ἕνεκεν δόξα σοι + | + ἔργον χειρῶν τάλανος τοῦ φιλοθέου | ἱερ(ομον)άχου ἡγουμένου ἁγ(ίας) μον(ῆς) τ(ῆς) ὑπερ(α)γ(ίας) θ(εοτό)κου | τοῦ ἱέραξ τ(ῆς) κύπρου: ~ | τὸν δακτύλ(οις) γράψαντα, τὸν κεκτημ(έν)ον, | τὸν ἀναγινώσκοντα μετ᾽ εὐλαβεί(ας), | φύλαττε τοὺς τρεῖς ἡ τριὰς | τρισολβί(α) :· | ἔτους, ,ζογ΄ ἰν(δικτιῶν)ος η^ου + | (edd. Feron-Battaglini pag. 24 Vogel-Gardthausen p. 420); hoc, carmen acrostichum (Φίλιππος Μοικίνικος ἀρχιεπί[σκοπος]) praemissa oratione dominica litteris minutissimis exarata. De versibus τὸν δακτύλοις γράψαντα κτλ. cf. K. Krumbacher ΚΤΗΤΩΡ in Indogermanische Forschungen 25 (1909) p. 399.

Typis Hermanni Pohle, Ienae. — 3766

CAP. XCV.

ΚΑΙΕΛΑΒΕΝΠΑΝΤΑϹΤΟΥϹ
ΘΗϹΑΥΡΟΥϹΟΙΚΟΥΚΥ
ΚΑΙΤΟΥϹΘΗϹΑΥΡΟΥϹΟΙ
ΚΟΥΤΟΥΒΑϹΙΛΕΩϹΚΑΙ
ΤΑΔΟΡΑΤΑΤΑΧΡΥϹΑΑ
ΕΛΑΒΕΝΔΑΥΕΙΔΕΚΧΕΙ
ΡΟϹΤΩΝΠΑΙΔΩΝΑΔΡΑ
ΑΖΑΡΒΑϹΙΛΕΩϹϹΟΥΒΑ
ΚΑΙΕΙϹΗΝΕΓΚΕΝΑΥΤΑ
ΕΙϹΙΕΡΟΥϹΑΛΗΜΤΑΠΑ
ΤΑΑΕΛΑΒΕΝΟΠΛΑΤΑΧΡΥ
ϹΑΚΑΙΕΠΟΙΗϹΕΝΡΟΒΟ
ΑΜΟΒΑϹΙΛΕΥϹΟΠΛΑΧΑΛ
ΚΑΑΝΤΑΥΤΩΝ ΚΑΙΕΠΕ
ΘΕΝΤΟΕΠΑΥΤΟΝΟΙΗ
ΓΟΥΜΕΝΟΙΤΩΝΠΑΡΑ
ΤΡΕΧΟΝΤΩΝΟΙΦΥΛΑϹ
ϹΟΝΤΕϹΤΟΝΠΥΛΩΝΑ
ΟΙΚΟΥΒΑϹΙΛΕΩϹ ΚΑΙ
ΕΓΕΝΕΤΟΟΤΕΕΙϹΕΠΟ
ΡΕΥΕΤΟΟΒΑϹΙΛΕΥϹΕΙϹ
ΟΙΚΟΝΚΥΚΑΙΗΡΟΝΑΥ
ΤΑΟΙΠΑΡΑΤΡΕΧΟΝΤΕϹ
ΚΑΙΑΠΗΡΕΙΔΟΝΤΟΑΥΤΑ
ΕΙϹΤΟΘΕΕΤΩΝΠΑΡΑΤΡΕ
ΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑ
ΤΩΝΛΟΓΩΝΡΟΒΟΑΜΚΑΙ
ΠΑΝΤΑΑΕΠΟΙΗϹΕΝΟΥΧΙ
ΔΟΥΤΑΥΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΑΕΝΒΙΒΛΙΩΛΟΓΩΝΤΩΝ
ΗΜΕΡΩΝΤΟΙϹΒΑϹΙΛΕΥ
ΜΒ ϹΙΝΙΟΥΔΑ ΚΑΙΠΟΛΕ
ΜΟϹΗΝΑΝΑΜΕϹΟΝΡΟ
ΒΟΑΜΚΑΙΑΝΑΜΕϹΟΝΙ
ΕΡΟΒΟΑΜΠΑϹΑϹΤΑϹΗ
ροζ ΜΕΡΑϹΚΑΙΕΚΟΙΜΗΘΗ
ΡΟΒΟΑΜΜΕΤΑΤΩΝΠΑ
ΤΕΡΩΝΑΥΤΟΥΚΑΙΘΑΠΤΕ
ΤΑΙΜΕΤΑΤΩΝΠΑΤΕΡΩΝ
ΑΥΤΟΥΕΝΠΟΛΕΙΔΑΥΕΙΔ
ΚΑΙΕΒΑϹΙΛΕΥϹΕΝΑΒΙΟΥ
ΥΙΟϹΑΥΤΟΥΑΝΤΑΥΤΟΥ

ΚΑΙΕΝΤΩΟΚΤΩΚΑΙΔΕ
ΚΑΤΩΕΤΕΙΒΑϹΙΛΕΥΟΝ
ΤΟϹΙΕΡΟΒΟΑΜΥΙΟΥΝΑ
ΒΑΘΒΑϹΙΛΕΥΕΙΑΒΙΟΥ
ΥΙΟϹΙΕΡΟΒΟΑΜΕΠΙΙΟΥ
ΔΑΚΑΙΕΞΕΤΗΕΒΑϹΙΛΕΥ
ϹΕΝΚΑΙΟΝΟΜΑΤΗϹΜΗ
ΤΡΟϹΑΥΤΟΥΜΑΑΧΑΘΥ
ΓΑΤΗΡΑΒΕϹϹΑΛΩΜΚΑΙ
ΕΠΟΡΕΥΘΗΕΝΤΑΙϹΑΜΑΡ
ΤΙΑΙϹΤΟΥΠΑΤΡΟϹΑΥΤΟΥ
ΑΙϹΕΠΟΙΗϹΕΝΕΝΩΠΙΟΝ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΟΥΚΗΝΗΚΑΡ
ΔΙΑΑΥΤΟΥΤΕΛΕΙΑΜΕΤΑ
ΚΥΘΥΑΥΤΟΥΩϹΗΚΑΡΔΙ
ΑΤΟΥΠΑΤΡΟϹΑΥΤΟΥΟ
ΤΙΔΙΑΔΑΥΕΙΔΕΔΩΚΕΝ
ΑΥΤΩΚϹΚΑΤΑΛΕΙΜΜΑ
ΙΝΑϹΤΗϹΗΤΕΚΝΑΑΥ
ΤΟΥΜΕΤΑΥΤΟΝΚΑΙϹΤΗ
ϹΗΤΗΝΙΕΡΟΥϹΑΛΗΜΩϹ
ΕΠΟΙΗϹΕΝΔΑΥΕΙΔΤΟΕΥ
ΘΕϹΕΝΩΠΙΟΝΚΥΟΥΚΕ
ΞΕΚΛΙΝΕΝΑΠΟΠΑΝΤΩΝ
ΩΝΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟΑΥΤΩ
ΠΑϹΑϹΤΑϹΗΜΕΡΑϹΤΗϹ
ΖΩΗϹΑΥΤΟΥ ΚΑΙΤΑ
ΛΟΙΠΑΤΩΝΛΟΓΩΝΑΒΙΟΥ
ΚΑΙΠΑΝΤΑΑΕΠΟΙΗϹΕΝ
ΟΥΧΙΔΟΥΤΑΥΤΑΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΑΕΠΙΒΙΒΛΙΩΛΟΓΩΝ
ΤΩΝΗΜΕΡΩΝΤΟΙϹΒΑϹΙ
ΛΕΥϹΙΝΙΟΥΔΑ ΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟϹΗΝΑΝΑΜΕϹΟΝΑ
ΒΙΟΥΚΑΙΑΝΑΜΕϹΟΝΙΕ
ρπη ΡΟΒΟΑΜ ΚΑΙΕΚΟΙΜΗΘΗ
ΑΒΙΟΥΜΕΤΑΤΩΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΑΥΤΟΥΕΝΤΩΕΙΚΟ
ϹΤΩΚΑΙΤΕΤΑΡΤΩΕΤΕΙ
ΤΟΥΙΕΡΟΒΟΑΜΚΑΙΘΑ
ΠΤΕΤΑΙΜΕΤΑΤΩΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΑΥΤΟΥΕΝΠΟΛΕΙΔΑΥ

ΕΙΔ ΚΑΙΒΑϹΙΛΕΥΕΙΑϹΑ
ΥΙΟϹΑΥΤΟΥΑΝΤΑΥΤΟΥ
ΕΝΤΩΕΝΙΑΥΤΩΤΩΤΕ
ΤΑΡΤΩΚΑΙΕΙΚΟϹΤΩΤΟΥ
ΙΕΡΟΒΟΑΜΒΑϹΙΛΕΩϹΙϹ
ΡΑΗΛΒΑϹΙΛΕΥΕΙΑϹΑΕ
ΠΙΙΟΥΔΑΝΚΑΙΤΕϹϹΕΡΑ
ΚΟΝΤΑΚΑΙΕΝΕΤΟϹΕΒΑ
ϹΙΛΕΥϹΕΝΕΝΙΕΡΟΥϹΑ
ΛΗΜΚΑΙΟΝΟΜΑΤΗϹΜΗ
ΤΡΟϹΑΥΤΟΥΑΝΑΘΥΓΑ
ΤΗΡΑΒΕϹϹΑΛΩΜ ΚΑΙΕ
ΠΟΙΗϹΕΝΑϹΑΤΟΕΥΘΕϹ
ΕΝΩΠΙΟΝΚΥΩϹΔΑΥΕΙΔ
ΟΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥΚΑΙΑΦΕΙ
ΛΕΝΤΑϹΤΕΛΕΤΑϹΑΠΟ
ΤΗϹΓΗϹΚΑΙΕΞΑΠΕϹΤΕΙ
ΛΕΝΠΑΝΤΑΤΑΕΠΙΤΗ
ΔΕΥΜΑΤΑΑΕΠΟΙΗϹΑΝ
ΟΙΠΑΤΕΡΕϹΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΤΗΝΑΝΑΤΗΝΜΗΤΕΡΑΑΥ
ΤΟΥΜΕΤΕϹΤΗϹΕΝΤΟΥ
ΜΗΕΙΝΑΙΗΓΟΥΜΕΝΗΝ
ΚΑΘΩϹΕΠΟΙΗϹΕΝϹΥΝΟ
ΔΟΝΕΝΤΩΑΛϹΕΙΑΥΤΗϹ
ΚΑΙΕΞΕΚΟΨΕΝΑϹΑΤΑϹ
ΚΑΤΑΔΥϹΕΙϹΑΥΤΗϹΚΑΙ
ΕΝΕΠΡΗϹΕΝΠΥΡΙΕΝΤΩ
ΧΕΙΜΑΡΡΩΤΩΝΚΕΔΡΩ
ΤΑΔΕΥΨΗΛΑΟΥΚΕΞΗΡΕ
ΠΛΗΝΗΚΑΡΔΙΑΑϹΑΗΝ
ΤΕΛΕΙΑΜΕΤΑΚΥΠΑϹΑϹ
ΤΑϹΗΜΕΡΑϹΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΕΙϹΗΝΕΓΚΕΝΤΟΥϹΚΕΙ
ΟΝΑϹΤΟΥΠΑΤΡΟϹΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΟΥϹΚΕΙΟΝΑϹΑΥΤΟΥ
ΕΙϹΗΝΕΓΚΕΝΕΙϹΤΟΝΟΙ
ΚΟΝΚΥΑΡΓΥΡΟΥϹΚΑΙ
ΧΡΥϹΟΥϹΚΑΙϹΚΕΥΗ
ΜΓ ΚΑΙΠΟΛΕΜΟϹΗΝΑΝΑΜΕ
ϹΟΝΑϹΑΚΑΙΑΝΑΜΕϹΟΝ
ΒΑΑϹΑΒΑϹΙΛΕΩϹΙϹΡΑΗΛ

[illegible]
[illegible]ΠΡΟΠΕΜΨΑΣ
[illegible]ΤΗΝΑΙΤΙΑΝ
[illegible]ΤΟΥΤΟΝΤΟΝ
[illegible]ΕΝΚΑΙΤΟΤΕ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΝΠΕΡΙΑΥΤΟΥ
ΓΡΑΨΑΣΟΤΙΑΥΤΟΝΕΙΡΧ[illegible]
[illegible]ΤΗΣΡΩΜΗΣ[illegible]
ΤΟΝΑΣΠΡΟΝΤΟΝΙΟΥΛΙ[illegible]
ΥΠΟΤΟΥΜΑΚΡΙΝΟΥ[illegible]
ΚΑΙΕΣΤΗΣ[illegible]ΚΑΙΟΥΛ[illegible]
ΤΟΝΤ[illegible]ΚΑΙΠΙΑΛΟΚΙΑΣ
ΑΡΞΑΝΤΑΚΑΙΠΕΡΑ[illegible]
[illegible]ΣΑΥΤΗΣΟΤΙ
[illegible]
ΚΑΙΟΤΙ[illegible]
ΥΠΑΥΤΟΥΕΚΤΗΣ[illegible]
[illegible]ΤΟΙΣ[illegible]
ΩΤΑΙΣ[illegible]
ΟΙΚΑΛΕΜΕΤΑΤΗΝΕΝΤ[illegible]
ΒΙΟΥΝΙΑΣΕΙΜΑΣΙΑΝ[illegible]
ΤΗΝΑΥΤΗΣ[illegible]ΑΝΑΙΡΟΥ
ΣΙΝΟΥ[illegible]ΜΕΝΑΣ[illegible]
[illegible]ΑΝΘΑΛΟΝΤΟΚΑΙΟΥΑΣ
[illegible]ΤΑΛΗΤΗΠΕΡΙΑΥΤ[illegible]
ΓΕΡΟΥΣΙΑ[illegible]
ΚΑΡΒΟΣΟΦΟΥΣΚΙΑΝΟΥ
ΤΟΥΠΟΛΙΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ
ΕΚΓΟΝΟΣΟΤΙ[illegible]
ΤΕΙΚΑΙ[illegible]
ΕΧΩΝ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]ΚΑΙΜΟΝΟΥ[illegible]
ΕΚΕΙΝΟΥ[illegible]
ΤΟΣΤΙΝΑ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΠΡΟΣ[illegible]
[illegible]

ΓΑΡΤΟΥΤΟΥΚΑΙΑΙΤΙΑΝΕ
ΣΧΕΝΩΣΚΑΙΚΑ[illegible]
ΚΙΑΝΟΜΟΡΟΝΤ[illegible]
ΑΥΤΟΥΟΥΣΑΝ[illegible]
ΓΑΡ[illegible]
ΩΤΕΡΙΣΜΩΔΙΑΝΟΟΥ[illegible]
ΝΟΣΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΤΟΧΡΥ
ΣΟΥΣΓΛΥΜΜΑΣΑΥΤΟΥ
ΦΕΡΟΝΤΕΣΠΟΙΟΥΜΕΝ[illegible]
ΚΑΙΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΥΠΟ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΘΑΝΑΤ[illegible]
ΘΗΝΑΙ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΟΤΙΕΦ[illegible]ΤΟΙΣΠΡΑΤΤΟΜΕ
ΝΟΙΣΥΠΑΥΤΟΥΟΥΚ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΑΥΤΩΝ[illegible]
[illegible]ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ
[illegible]ΚΑΙΕ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΒΟΥΛΗ[illegible]ΑΥΤΩΝ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΥΠ[illegible]ΕΤΕΡΟΝ
ΕΤΙ[illegible]ΠΡΟΣ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΤΟΠ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΚΑΙΕΥ[illegible]

ΓΑΡ[illegible]
ΚΑΙΤΟΥ[illegible]
ΜΑΡΚΟΥ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΚΑΙ[illegible]
ΤΕΝΚΑΙ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΠΕΡΙΑΥΤ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

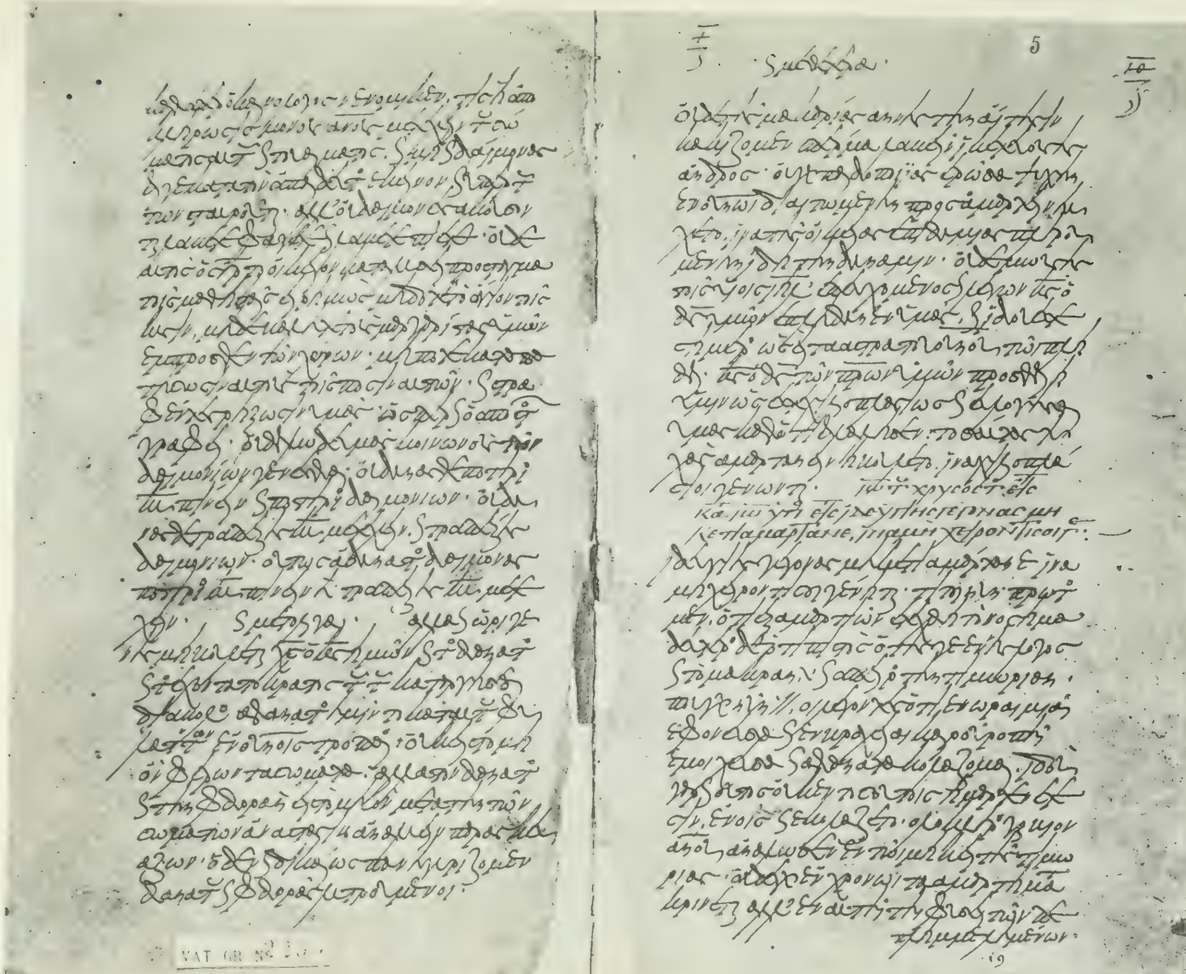
ΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙCΚΑΙ
ΟΙΦΑΡΙCΑΙΟΙΥ
ΠΗΡΕΤΑCΙΝΑΠΙΑ
CΩCΙΝΑΥΤΟΝ
ΕΙΠΕΝΟΥΝΑΥ
ΤΟΙCΟΙΗCΕΤΙΧΡΟ
ΝΟΝΜΙΚΡΟΝ
ΜΕΘΥΜΩΝΕΙ
ΜΙΚΑΙΥΠΑΓΩ
ΠΡΟCΤΟΝΠΕΜ
ΨΑΝΤΑΜΕΖΗΤΗ
CΕΤΕΜΕΚΑΙΟΥΧ
ΕΥΡΗCΕΤΕΜΕ
ΚΑΙΟΠΟΥΕΙΜΙ
ΕΓΩΥΜΕΙCΟΥ
ΔΥΝΑCΘΕΕΛΘΕΙ
ΝΕΙΠΟΝΟΥΝΟΙ
ΙΟΥΔΑΙΟΙΠΡΟC
ΕΑΥΤΟΥCΠΟΥ
ΟΥΤΟCΜΕΛΛΕΙ
ΠΟΡΕΥΕCΘΑΙ
ΟΤΙΗΜΕΙCΟΥΧ
ΕΥΡΗCΟΜΕΝ
ΑΥΤΟΝΜΗΕΙC
ΤΗΝΔΙΑCΠΟΡΑ
ΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΕΛΛΕΙΠΟΡΕΥ
ΕCΘΑΙΚΑΙΔΙΔΑ
CΚΕΙΝΤΟΥC
ΕΛΛΗΝΑCΤΙC
ΕCΤΙΝΟΛΟΓΟC

ΟΤΙΕΙΠΕΝΖΗΤΗ
CΕΤΕΜΕΚΑΙΟΥΧ
ΕΥΡΗCΕΤΕΜΕ
ΚΑΙΟΠΟΥΕΙΜΙ
ΕΓΩΥΜΕΙCΟΥ
ΔΥΝΑCΘΕΕΛ
ΘΕΙΝ ΕΝΔΕ
ΤΗΕCΧΑΤΗΗΜΕ
ΡΑΤΗΜΕΓΑΛΗ
ΤΗCΕΟΡΤΗC
ΙCΤΗΚΕΙΟΙC
ΚΑΙΕΚΡΑΖΕΝ
ΛΕΓΩΝΕΑΝΤΙC
ΔΙΨΑΕΡΧΕCΘΩ
ΠΡΟCΜΕΚΑΙ
ΠΙΝΕΤΩΟΠΙ
CΤΕΥΩΝΕΙC
ΕΜΕΚΑΘΩCΕΙ
ΠΕΝΗΓΡΑΦΗ
ΠΟΤΑΜΟΙΕΚ
ΤΗCΚΟΙΛΙΑCΑΥ
ΤΟΥΡΕΥCΟΥCΙΝ
ΥΔΑΤΟCΖΩΝ
ΤΟC ΤΟΥΤΟΔΕ
ΕΙΠΕΝΠΕΡΙΤΟΥ
ΠΝCΟΥΕΜΕΛΛΟΝ
ΛΑΜΒΑΝΕΙΝΟΙ
ΠΙCΤΕΥCΑΝΤΕCΕΙC
ΑΥΤΟΝΟΥΠΩΓΑΡ
ΗΝΠΝΑΟΤΙΙC

ϹΟΜΕΘΑ ΕΙϹ ΙΕΡΟΥϹΑΛΗΜ ΑΠΟ ΠΡΟϹΩ
ΠΟΥ ΤΩΝ ΧΑΛΔΑΙΩΝ. ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΡΟϹΩ
ΠΟΥ ΤΗϹ ΔΥΝΑΜΕΩϹ ΤΩΝ ΑϹΥΡΙΩ.
ΚΑΙ ΟΙΚΗϹΩΜΕΝ ΕΚΕΙ: ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ
ΛΟΓΟϹ ΚΥ ΠΡΟϹ ΜΕ ΛΕΓΩΝ ΟΥΤΩϹ ΛΕΓΕΙ
ΚϹ ΠΟΡΕΥΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΟΝ ΑΝΩ ΙΟΥΔΑ.
ΚΑΙ ΤΟΙϹ ΚΑΤΟΙΚΟΥϹΙΝ ΙΛΗΜ ΟΥ ΜΗ
ΛΑΒΗΤΕ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΑΚΟΥΕΙΝ ΤΟΥϹ ΛΟ
ΓΟΥϹ ΜΟΥ. ΕϹΤΗϹΑΝ ΡΗΜΑ ΥΙΟΙ ΙΩΝΑ
ΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ. Ο ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΤΟΙϹ ΤΕ ΥΙΟΙϹ
ΚΝΟΙϹ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟϹ ΤΟ ΜΗ ΠΙΕΙΝ ΟΙΝΟΝ.
ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΙΟΝ. ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΛΑΛΗϹΑ ΠΡΟϹ
ΥΜΑϹ ΟΡΘΡΟΥ. ΚΑΙ ΕΛΑΛΗϹΑ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΚΟΥ
ϹΑΤΕ. ΚΑΙ ΑΠΕϹΤΕΙΛΑ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΤΟΥϹ
ΔΟΥΛΟΥϹ ΜΟΥ ΤΟΥϹ ΠΡΟΦΗΤΑϹ ΛΕΓΩΝ.
ΑΠΟϹΤΡΑΦΗΤΕ ΕΚΑϹΤΟϹ ΑΠΟ ΤΗϹ ΟΔΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΤΗϹ ΠΟΝΗΡΑϹ. ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΟΝΑ
ΠΟΙΗϹΑΤΕ ΤΑ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ ΥΜΩΝ.
ΚΑΙ ΟΥ ΠΟΡΕΥϹΕϹΘΕ ΟΠΙϹΩ ΘΕΩΝ ΕΤΕΡΩΝ
ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΑΥΤΟΙϹ. ΚΑΙ ΟΙΚΗϹΕΤΕ
ΕΠΙ ΤΗϹ ΓΗϹ ΗϹ ΕΔΩΚΑ ΥΜΙΝ. ΚΑΙ ΤΟΙϹ
ΠΑΤΡΑϹΙΝ ΥΜΩΝ. ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΚΛΙΝΑΤΕ
ΤΑ ΩΤΑ ΥΜΩΝ. ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΚΟΥϹΑΤΕ·
ΚΑΙ ΕϹΤΗϹΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΩΝΑΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ.
ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΡϹ ΑΥΤΩΝ ΠΟΙΕΙΝ.
ΚΑΘΟΤΙ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΑΥΤΟΙϹ Ο ΠΗΡ ΑΥ ΟϹΑ
ΤΩΝ. ΟΥ ΜΗ ΕΚΛΕΙΠΗ ΑΝΗΡ ΤΩΝ ΥΙΩ
ΙΩΝΑΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ ΠΑΡΕϹΤΗΚΩϹ
ΚΑΤΑ ΠΡΟϹΩΠΟΝ ΜΟΥ ΠΑϹΑϹ ΤΑϹ ΗΜΕΡΑϹ

Ο ΔΕ ΛΑΟϹ ΟΥΤΟϹ ΟΥΚ ΗΚΟΥϹΑΝ ΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΤΩϹ ΕΙΠΕ
ΚϹ ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΦΕΡΩ ΕΠΙ ΙΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥϹ ΚΑΤΟΙ
ΚΟΥΝΤΑϹ ΙΛΗΜ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΚΑΚΑ Α ΕΛΑΛΗϹΑ ΕΠ ΑΥΤΟΥϹ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΤΩϹ ΕΙΠΕΝ ΚϹ ΕΠΕΙΔΗ ΗΚΟΥϹΑΝ ΥΙΟΙ ΙΩ
ΝΑΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟϹ ΑΥΤΩΝ

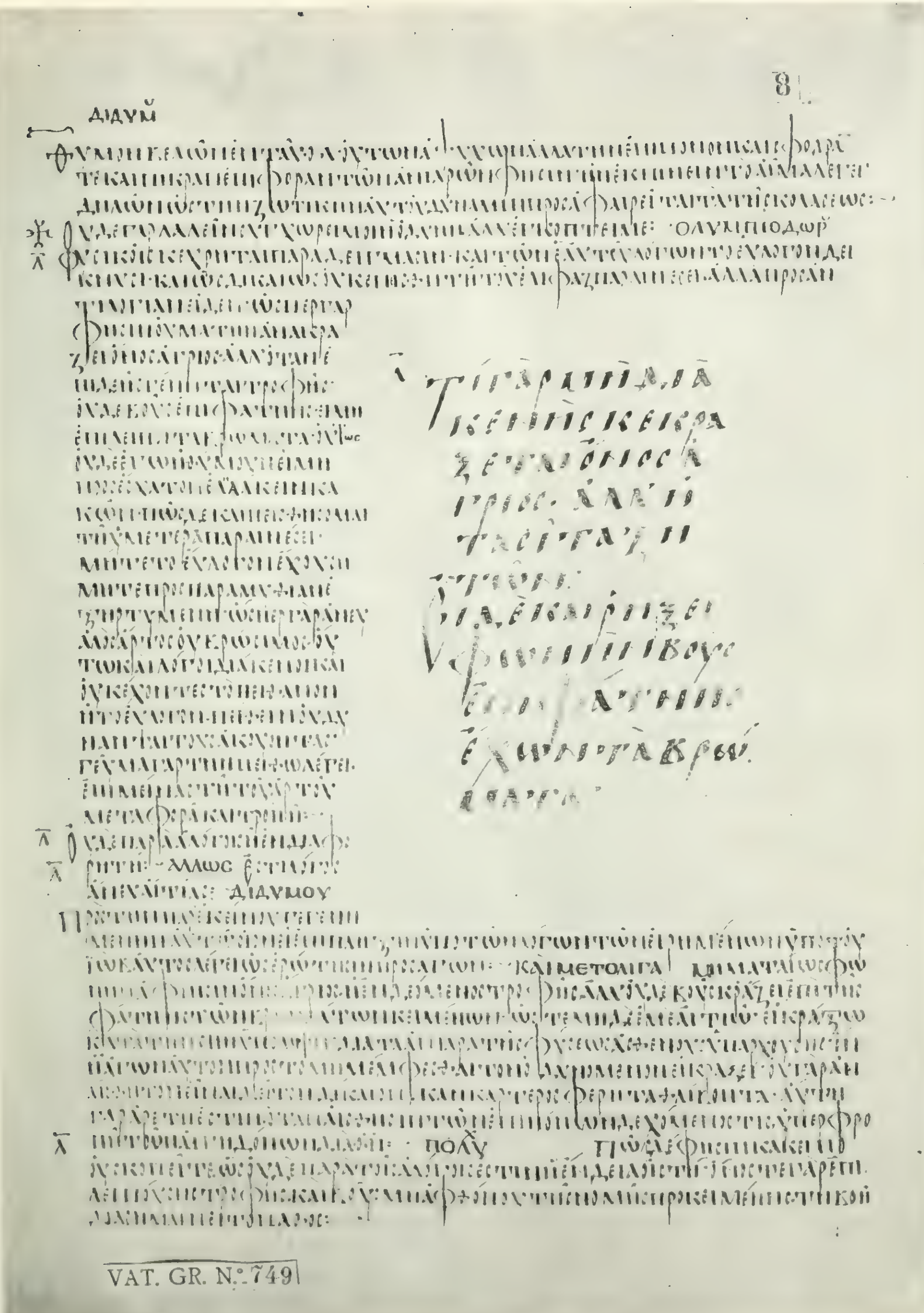
ΚΕΦΥΛΑΞΑΝ ϹΥΝ ΠΑϹΑϹ ΤΑϹ ΕΝΤΟΛΑϹ ΑΥΤΟΥ

VAT. GR. N°

ἰατροῖς ἐμήνυσεν· οἵτινες
συντόμως κατελθόντες.
τὸν ἄρρωστον ὃν κατέλειπον
θανέντα λοιπὸν εὗρον· ὅθεν
δῆλον ὅτι ἐκεῖνοι αὐτὸν
μεθ' ἑαυτῶν ἐπῆραν· ὧν τὴν
θέαν ὑπενεγκεῖν οὐκ ἠδυ-
νήθη. ὅθεν θᾶττον ἀπομείνας
ιδ' παῖς· ἐπὶ τούτοις οὐδὲ
τοῦτο παρασιωπῆσαι δί-
καιον κρίνω. ὅπερ μοι πρό-
σωπον μέγιστον καὶ πιστό-
τητι διηγήσει. ἐγνώρισεν·
ἔλεγεν γάρ. ὅτι ἐν τοῖς τῶν
γοτθῶν καιροῖς· γαλλάτις,
εὐγενεστάτη κόρη ταύτης
τῆς πόλεως· θυγάτηρ ὑπάρ-
χουσα συμμάχου τοῦ ὑπά-
του καὶ πατρικίου· ἐν τῷ
τῆς νεότητος αὐτῆς χρόνῳ
ἀνδρὶ παραδοθεῖσα. ἕνα
καὶ μόνον ἐνιαυτὸν συζή-
σασα. τούτου τελευτήσαν-
τος χήρα γέγονεν· ταύτῃ
δὲ ἡ ἀκμὴ τῆς νεότητος καὶ
ἡ τοῦ κόσμου ἐπιθυμία καὶ
τοῦ πλούτου ἡ ἀπάτη. πρὸς
τὸ δευτέροις προσομιλῆ-
σαι γάμοις ἐξεκαλεῖτο·
ἀλλὰ ταύτῃ μᾶλλον ἐπελέ-
ξατο, ἵνα πνευματικοῖς γάμοις
τῷ θεῷ συναφθῆναι· ὅτι

νες ἀπὸ πένθους ἄρχονται.
καὶ εἰς χαρὰν αἰώνιον κατα-
λήγουσιν· εἴπερ σαρκικοῖς
γάμοις ὑποταγῆναι. οἵτινες
ἀπὸ εὐφροσύνης ἄρχονται.
ἐν δὲ τῷ τέλει μετὰ πένθους
πορεύονται· σφόδρα δὲ
αὐτῆς θερμῆς ὑπαρχούσης
τῇ κατασκευῇ τοῦ σώματος.
ἤρξαντο οἱ ἰατροὶ λέγειν·
ὅτι εἰ μὴ εἰς συμπλοκὴν
ἀνδρὸς ἐπιστρέψει τῆς
σφοδροτάτης θέρμης τῆς
φύσεως. γένια μέλλει ἐκ-
φέρειν. ὅπερ μετέπειτα
καὶ γέγονεν· ἀλλ' ἡ ἁγία ἐ-
κείνη γυνή. οὐδὲν τῆς
ἔξωθεν ἀσχημοσύνης ἐ-
φρόντισεν. ἥτις τοῦ ἔνδον
νυμφίου τὸ κάλλος ἠγά-
πησεν· οὐδὲ τὸ ἐν αὐτῇ ἀ-
καλλὲς ἠρυθρίασεν· ἀλλὰ
μᾶλλον ἐκεῖνο ἐδέσθη·
τὸ παρὰ τοῦ οὐρανίου νυμφί-
ου μὴ ἀγαπώμενον· παρευου
οὖν τοῦ τελευτῆσαι τὸν
ταύτης σύζυγον. ἀποβα-
λοῦσα τὸ κοσμικὸν σχῆ-
μα. εἰς τὴν τοῦ παντοδυ-
νάμου θεοῦ δουλείαν, ἑαυτὴν
ἐκδέδωκεν ἐν τῷ μο-
ναστηρίῳ τῷ ὄντι παρὰ

ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν·
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου:
ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΑΡΠΑΖΟΝΤΩΝ
ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΤΗΝ ΜΑΙΝΟΜΕΝΗΝ:
ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ:
ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΟΥ ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΣΟΥ ΜΟΙ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ:
ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε:
ΚΑΙ ΕΠΙ ΛΑΟΥ ΠΟΛΛΟΥ ΑΙΝΕΣΩ ΣΕ:
μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως:
οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς:
ΟΙ ΜΙΣΟΥΝΤΕΣ ΜΕ ΑΚΑΙΡΩΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΑΝΕ
ΛΕΙΝ ΜΕ:
ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν:
καὶ ἐπ᾽ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο:
ΩΣ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΘΕΟΣΕΒΕΙΑΣ ΥΠΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΕΠΕΧΕΙ
ΡΟΥΝ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙΝ ΜΕ:
ἐπλάτυναν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν:
ΚΑΤΑΠΙΕΙΝ ΜΕ ΕΖΗΤΟΥΝ:
εἶπον εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν:
ΚΑΙ ΛΕΓΟΥΣΙΝ, ΝΑΙ, ΝΑΙ· ΟΡΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΠΙΠΤΟΝΤΑ:
εἶδες κε μὴ παρασιωπήσῃς:
κε μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ:
ΙΔΕΣ ΚΕ ΜΗ ΕΑΣΗΣ ΜΕ ΑΒΟΗΘΗΤΟΝ:
ἐξεγέρθητι κε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου:
ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΕΑΥΤΟΝ ΔΙΕΓΕΙΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔΕΙΝ
ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑΝ ΜΟΥ:
ὁ θς μου καὶ ὁ κς μου εἰς τὴν δίκην μου:
ΗΝ ΕΧΩ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙΣ:
κρῖνόν με κε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου:

VAT. GR. N.° 749

ἐξαλειψάμενος τὰς ἀπογραφάς· ἃς τίμημ' ἂν αὐτοῖς πα
ρ' αὐτοῖς ἄρχουσιν ἐγγεγραμμέναι πρότερον ὦσιν :—

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΟΜΟΙ Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΙ :— θ

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΞΕΝ. ΚΛΕΙΝΙΑΣ. ΜΕΓΙΛΛΟΣ.

Δίκαι δὴ τὰ μετὰ ταῦτα, ἀκόλουθοι ταῖς ἔμπροσθεν πράξεσιν ἁπάσαις οὖσαι, κατὰ φύσιν γίγνοιντο ἄν, τῇ τῆς διακοσμήσεως ὁδῷ τῶν νόμων. ὧν τινων οὖν δὴ πέρι δεῖ γίγνεσθαι δίκας. τὰ μὲν εἴρηται, κατὰ γεωργίαν τε καὶ ὅσα τούτοις ἑπόμενα· τὰ δὲ μέγιστα, οὔτε εἴρηταί πω. καθ' ἓν ἕκαστόν τε λεγόμενον ᾗ θετέον, καὶ ἣν δεῖ λαμβάνειν αὐτὸ τιμωρίαν, καὶ τίνων αὖ τε δικαστῶν τυγχάνειν, μετ' ἐκεῖνα ἡμῖν ταῦτα ἑξῆς. ὀρθῶς. αἰσχρὸν μὲν δή τινα τρόπον καὶ νομοθετεῖν πάντα ὅσα νῦν μέλλομεν, τοῦτο δρᾶν ἐν πόλει τοιαύτῃ, ἥν φαμεν οἰκήσεσθαί τε εὖ καὶ τεύξεσθαι πάσης ὀρθότητος, πρὸς ἐπιτήδευσιν ἀρετῆς· ἐν δὲ τῇ τοιαύτῃ, τὸ καὶ ἀξιοῦν ἐγγίγνεσθαι ἄλλων μοχθηρίας τῶν μεγίστων, ἐμφύεσθαί τινα μεθέξοντα· ὥστε δεῖν νομοθετεῖν προκαταλαμβάνοντα καὶ ἀπειλοῦντα ἐάν τις τοιοῦτος γίγνηται· καὶ τούτων, ἀποτροπῆς τε ἕνεκα· καὶ γενομένων, κολάσεως ἐπ' αὐτοῖς νόμους, ὡς ἐσομένους ὅπερ εἶπον, αἰσχρὸν μὲν τρόπον. ἐπειδὴ δὲ οὐ καθάπερ οἱ παλαιοὶ νομοθέται, θεῶν παισὶν νομοθετούμενοι τοῖς ἥρωσιν ὡς ὁ νῦν λόγος, αὐτοί τε ἐκ θεῶν ὄντες· ἄλλοις ἐκ τοιούτων γεγονόσιν ἐνομοθέτουν· ἀλλ' ἄνθρωποί τε καὶ ἀνθρώπων σπέρμασιν νομοθετοῦμεν τὰ νῦν, ἀνεμέσητον δὴ φοβεῖσθαι μή τις ἐγγίγνηται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷον κερασβόλος ὃς ἀτεράμων εἰς τοσοῦτον φύσει γίγνοιτ' ἄν· ὥστε μὴ τήκεσθαι καθάπερ ἐκεῖνα τὰ σπέρματα πυρί, νόμοις οὗτοι καίπερ οὕτως ἰσχυροῖς οὖσιν ἄτηκτοι γίγνωνται· ὧν δὴ χάριν, οὐκ ἐπίχαρι λέγοιμ' ἂν πρῶτον νόμον ἱερῶν πέρι συλήσεως, ἄν τις τοῦτο δρᾶν τολμᾷ· καὶ πολίτην μὲν τῶν τεθραμμένων ὀρθῶς· οὔτ' ἂν βουλοίμεθα· οὔτε ἐλπὶς πάνυ ποτὲ νοσῆσαι ταύτην τὴν νόσον· οἰκέται δὲ ἂν τούτων καὶ ξένοι, καὶ ξένων δοῦλοι, πολλὰ ἂν ἐπιχειρήσειαν τοιαῦτα· ὧν ἕνεκα μὲν μάλιστα, ὅμως δὲ καὶ ξυμπάσης τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως ἀσθένειαν ἀφοσιούμενος, ἐρῶ τὸν τῶν ἱεροσυλιῶν πέρι νόμον, καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων ὅσα δυσίατα καὶ ἀνίατα. προοίμια δὲ τούτοισι κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον ὁμολογηθέντα προρρητέον ἅπασιν ὡς βραχύτατα. λέγοι δή τις ἂν ἐκείνῳ διαλεγόμενος ἅμα καὶ παραμυθούμενος, ὃν ἐπιθυμία κακὴ παρακαλοῦσα μεθ' ἡμέραν τε καὶ ἐπεγείρουσα νύκτωρ, ἐπί τι τῶν ἱερῶν ἄγει συλήσοντα, τάδε· ὦ θαυμάσιε, οὐκ ἀνθρώ

Vat. 1.

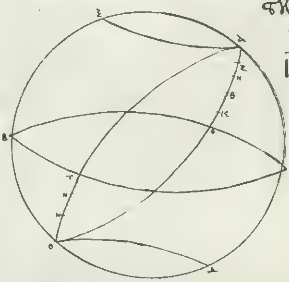
∴ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν:

Οἶδα μὲν ὅτι καὶ τῶν φίλων τοῖς ἐμμετροτέροις καὶ πᾶσιν ὅσοι πρὸς τιμὰς ὀχλικὰς δυσχεροῦσιν· τοῖς μὲν εὐθυμήσεσθαι, τοῖς δὲ αἰσχυνεῖσθαι δόξομεν. ᾗ πράγματι χαρᾷ δόξαν οὐκ οἶδ᾿ ὅπως καλόν τι συναγορεύειν ὑποσταίημεν· ἀλλ᾿ ἡμεῖς μὲν μὴ πολλὰ πολλάκις ἐν τοῖς καιροῖς καὶ τῶν ἀμαθῶν μόνων καὶ τῶν οὐ τοιούτων· τῆς οὐ προσηκούσης τυχόντα φήμης· τὰ μὲν ἐπονομισθῆ φαῦλα· τῆς κρείττονος ὄντα μερίδος· τὰ δὲ καταφρονούμενα ἂν δικαίως· πρὸς τὸ τιμᾶσθαι μετέστη. κακῶς ἂν οὖν ἔχειν ἐπιτιμᾶν τοῖς κεκριμένοις ἀμύνειν. ὧν κατηγορεῖν ἔδει· ἐπεὶ δὲ οὐ πανταχοῦ τὴν ὀρθὴν κρίσιν ὁρῶ μὲν μεμενηκυῖαν. οὐδὲν δεῖ μόνον λόγῳ κολάζειν. τοῖς οὐκ ἐν δίκῃ ἑλκομένοις: αὐτοῖς μὲν οὖν τούτοις καὶ μάλιστα ἂν προσήκοι κολάζειν ὥσπερ τῶν κρινομένων τοῖς συκοφαντουμένοις· ὁ δὲ διότι φαῦλον ἐπονομισθὲν φεύγων τὸ συνειπεῖν. τὴν ἀνάγκην τοῦ λέγειν αἴτιον ποιεῖται τῆς σιωπῆς· τὰ μὲν γὰρ θαυμαζόμενα τῶν ἔργων. οὐδὲν ἂν δέοιτο συμμάχων· εὐτυχοῦντα κατὰ τὴν δόξαν· τοῖς δὲ ἐναντίοις ἐπικουρεῖν ἀνάγκη. καθάπερ τῶν γνωρίμων τοῖς πενεστέροις· ἢ δὲ [illegible] ὧν προσήκοι τὴν ἀδοξίαν ἀμύνειν. τούτοις ὁ κινούμενος σιωπῇ μὲν ἐπεὶ δὴ κατηγόρηται. τὸ συνηγορεῖν ἀναιρούμενος ὅλως· τῶν μὲν ἐνδοξοτάτων οὐδ᾿ ὁπόσων κολακείας. τῶν δὲ ἐν χρείᾳ ταύτης ἀπορουμένων φόβῳ τοῦ δοκεῖν τοῖς οὐ καλοῖς κολακεύειν· τῶν μὲν οὖν ἐχθρῶν κινεῖν ἐχόντων. οὐ πολὺς λόγος· καὶ γὰρ ἔχθρα ταύτην ἔχει τὴν πρόφασιν. ἑτέρως καὶ πόρρω· ὡς οὐδ᾿ ἐγγενὲς ἀεὶ τὸ καλῶς ἀγορεύειν. ἐπειδὴ ὁ μὲν ὀργὴ τοῦ δοκεῖν ἀναγκαίως· τῶν δ᾿ ἐπὶ τῆς ὥρας κινεῖν τοῖς ταραττομένοις ἐκείνους λόγους. μακρὸν χρόνον ἀποστήσαντες ὑμᾶς αὐτοῖς κοινῶς ἔχειν δόξης περὶ τῶν ὀρχουμένων· καὶ δεξάμενοι μεθ᾿ ἡσυχίας τὸν λόγον. ἂν μέν τι φαίνωμαι λέγων. καὶ περιγένωνται τῶν κατηγορούντων οἱ λογισμοί· παύσασθε τὸ πονηρὸν νομίζοντες. ὃ μὴ τοιοῦτόν ἐστιν· ἂν δὲ μηδὲν τῶν ὑμῖν δοκούντων ὁ λόγος μετατιθῆσαι δυνηθῇ. μένει δὲ ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἡ πρὸ τῶν λόγων κρίσις. τό [illegible] οὐ κακῶς ἀκούσεσθαι δύναται τοῖς αἰτίοις ἐμαυτὸν συνήγορον: τὸν μὲν οὖν ἐμὸν ἡ σὴ ἀρίστη δίκη ἔσται· καὶ ὡς αἱρεῖσθαί μοι δοκεῖ σοι καὶ κινῆσαι πρὸς τοῦτο τὸν μισθόν· καὶ κατὰ ἄμεινον ἐλέγχους ἐχθρὰν τῆς τοῦ δεῖ τέχνης. εὐθὺς ἂν γενομένην τοῦ δευτέρου παντὶ δῆλον· ὅτι γὰρ ἐξ ὧν ἀκηκόασιν ἐμοῦ φαίνοντος ἕτερον ὃ κἂν ψευδὸς ἦν ἴσως τοῦτο συνίστησιν. ἀλλ᾿ ἐκ τοῦ πολλοῦ μάλιστά γε ἡ σπουδὴ ἐν τῷ νῦν ἔργῳ μάλιστα ἐπισπᾶται ποιοῦντι τὸ φίλτρον τοῦ ῥήτορος ἐμοί· τὸ γὰρ κἂν ποιῶ λόγοις τὴν ἰσχὺν ἔχεσθαι τῶν ἀρίστων. καὶ ταράττεσθαι τοῖς ἐμοῖς ἀφομοιοῦσθαι ὅσον οἴονται τοῖς ἐμοῖς· καὶ κέρδος ποιήσεσθαι τοῦ καιροῦ τὸ τιμᾶν τῶν καθημένων ἢ πάντως ἐπικάμψαι σκήψομαι παραμεγέθη· τοῦ τῶν ἀκροωμένων τὴν ὀλιγωρίαν ἀπολογεῖσθαι τὸν ῥήτορα. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ τιμῶντος τὴν ἀρίστην δίκην· τὸ γὰρ τοῖς ὑπὸ ἐμοῦ ῥηθεῖσι μόνοις ἀκολουθεῖν· ἔχει τι καὶ τοῖ

[illegible]

ἐν πλείοσι χρόνοις ἐξαλλάσσει τὸ φανερὸν ἡμισφαίριον καὶ γίνεται
τὸ ἀφανές· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἐν τοῖς νοτίοις ἡμικυκλίοις τοῖς ἀπολαμ-
βανομένοις ὑπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τῷ χειμερινῷ τροπικῷ καὶ ἴσων
περιφερειῶν, ἐν πλείοσι χρόνοις καὶ γίνεται αὐτῶν ἐξαλλάσσει τὸ ἀφανὲς
ἡμισφαίριον, καὶ γίνεται τὸ φανερὸν καὶ ἐπὶ τῆς τυχούσης τῆς τυχούσης. ΙΘ

+ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΙΚΗΣΕΩΝ +

α Τοῖς ὑπὸ τὸν βόρειον πόλον οἰκοῦσιν ἡμισφαίριον μὲν τοῦ κόσμου διαπαντὸς ἀεὶ τὸ αὐτὸ φανερόν, ἡμισφαίριον δὲ τοῦ κόσμου διαπαντὸς ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἀφανές· καὶ οὐδὲν τῶν ἄστρων αὐτοῖς οὔτε δύνει οὔτε ἀνατέλλει· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν τῷ φανερῷ ἡμισφαιρίῳ διαπαντός ἐστι φανερά, τὰ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ διαπαντός ἐστιν ἀφανῆ.

Ἔστω ἐν μὲν κόσμῳ μεσημβρινὸς ὁ ΑΒΓΔ, ἐν δὲ γῇ κύκλος ὁ ΕΖΗ· ἄξων δὲ τοῦ κόσμου ὁ ΛΒ· τὰ ἄρα Λ, Β πόλοι εἰσὶ τοῦ κόσμου. ἔστω οἴκησις πρὸς τῷ Ε· τῆς ἄρα Ε οἰκήσεως τὸ κατὰ κορυφήν ἐστι τὸ Λ σημεῖον. λέγω δὴ ὅτι τοῖς πρὸς τῷ Ε οἰκοῦσιν ἡμισφαίριον μὲν τοῦ κόσμου διαπαντός ἐστι τὸ αὐτὸ φανερόν, ἡμισφαίριον δὲ τοῦ κόσμου διαπαντός ἐστι τὸ αὐτὸ ἀφανές, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς τῶν ἄστρων οὔτε δύνει οὔτε ἀνατέλλει· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν τῷ φανερῷ ἡμισφαιρίῳ διαπαντός ἐστι φανερά, τὰ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ἡμισφαιρίῳ διαπαντός ἐστιν ἀφανῆ. ἔστω γὰρ τὸ κέντρον τῆς γῆς τὸ Κ σημεῖον· τὸ δὲ αὐτό ἐστι καὶ τοῦ κόσμου· καὶ ἀπὸ τοῦ Κ τῇ ΛΒ πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ ΓΔ· ὁ ἄρα περὶ διάμετρον τὴν ΓΔ κύκλος γραφόμενος ὀρθὸς ὢν πρὸς τὴν ΛΒ ὁ ἰσημερινός ἐστιν· ὁ ἄρα ἰσημερινὸς ὁρίζων ἐστὶ τοῖς πρὸς τῷ Ε οἰκοῦσιν. τὸ μὲν ἄρα κατὰ τὸ ΓΛΔ ἡμικύκλιον ἡμισφαίριον τοῖς πρὸς τῷ Ε οἰκοῦσι διαπαντός ἐστι φανερόν, τὸ δὲ κατὰ τὸ ΓΒΔ διαπαντός ἐστιν ἀφανές. καὶ ἐπεὶ πάντα τὰ ἄστρα κατὰ παραλλήλων κύκλων φέρεται τῷ ἰσημερινῷ, δῆλον ὡς οὐδὲν τῶν ἄστρων συμβάλλει τῷ ὁρίζοντι· ὥστε οὐδὲν τῶν ἄστρων οὔτε δύνει οὔτε ἀνατέλλει· ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ

[illegible]

τοῦ δόξαι, πάντας τοὺς ἀπαντῶντας διαφόροις
ἐμπαθῶς φθεγγόμενος· μάλιστα δὲ ὁ σὸς
καὶ διαφυγὼν τοὺς ἁρπάζοντας
ἀπὸ τῆς ἐχθρᾶς χειρὸς ὁμοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων αὐ-
τοῦ τῶν φίλων· παρὰ δὲ θεοῦ τῶν ἀγγέλων
πατέρων· παρὰ δ' ὁ θεὸς τοῖς πατριάρ-
χαις ὁ πατριάρχης· τοῖς δὲ κήρυξιν
ἡ μεγάλη ἐμφανής· ὁ μάρτυς τοῖς μάρ-
τυσιν· τοῖς ἀποστόλοις ὁ κατὰ Χριστὸν
αὐτῶν καθηγητής. οὗ καὶ τὸ σῶμα
παρὰ τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἀ-
ποστόλων ἀνδρῶν, μόνου καὶ τῆς με-
θόδου κατὰ τὸ μῆκος ἔμπροσθεν
τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, ἀπὸ κεφαλῆς
δώματος τὴν καταπαυσαμένην τοῖς κα-
μένων ἀποστόθεται· καὶ ὁ αὐτὸ
καὶ τοῦτο δεξάμενος τοῦ ὁσί-
ου ἀνδρὸς ἐν ζωῇ, ἐν μακαρίᾳ μετὰ τὴν
διάζευξιν, μὴ δεδιὼς σωματικῶς χωρι-
σθῆ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου· τὴν
γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ τῶν οὐρανῶν πα-
ρὰ τὴν ... θυσιαστηρίῳ, καθὰ
μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀποστόλων
τὰς ... τῷ ... λαῷ ...
φ...οῦ ... ὁσίας, ... καὶ τὸ μόνο-
ζων καὶ ὁμο... καὶ ... ἀθη

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ ΔΕ ΑΥ
ΤΩ ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΑΥ
ΤΩ ΟΧΛΟΙ ΠΟΛΛΟΙ· ΚΑΙ
ΙΔΟΥ ΛΕΠΡΟΣ ΕΛΘΩΝ
ΠΡΟΣΕΚΥΝΕΙ ΑΥΤΩ
ΛΕΓΩΝ· ΚΕ· ΕΑΝ ΘΕΛΗΣ·
ΔΥΝΑΣΑΙ ΜΕ ΚΑΘΑ
ΡΙΣΑΙ· ΚΑΙ ΕΚΤΕΙΝΑΣ
ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ· ΗΨΑΤΟ
ΑΥΤΟΥ Ο ΙΣ ΛΕΓΩΝ·
ΘΕΛΩ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗ
ΤΙ· ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ ΕΚΑ
ΘΑΡΙΣΘΗ ΑΠ ΑΥΤΟΥ
Η ΛΕΠΡΑ· ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥ
ΤΩ Ο ΙΣ· ΟΡΑ ΜΗΔΕΝΙ
ΕΙΠΗΣ· ΑΛΛ ΥΠΑΓΕ·
ΣΕΑΥΤΟΝ ΔΕΙΞΟΝ ΤΩ
ΙΕΡΕΙ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓ
ΚΕ ΤΟ ΔΩΡΟΝ· Ο ΠΡΟ
ΣΕΤΑΞΕ ΜΩΥΣΗΣ· ΕΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΑΥΤΟΙΣ·
ΕΙΣΕΛΘΟΝΤΙ ΔΕ ΑΥ
ΤΩ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑ
ΟΥΜ· ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΑΥ
ΤΩ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ

ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΑΥΤΟΝ
ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ· ΚΕ· Ο ΠΑΙΣ
ΜΟΥ ΒΕΒΛΗΤΑΙ ΕΝ ΤΗ
ΟΙΚΙΑ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΣ
ΔΕΙΝΩΣ ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕ
ΝΟΣ· ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ
Ο ΙΣ· ΕΓΩ ΕΛΘΩΝ ΘΕΡΑ
ΠΕΥΣΩ ΑΥΤΟΝ· ΚΑΙ Α
ΠΟΚΡΙΘΕΙΣ Ο ΕΚΑΤΟΝ
ΤΑΡΧΟΣ ΕΦΗ· ΚΕ ΟΥΚ
ΕΙΜΙ ΙΚΑΝΟΣ ΙΝΑ
ΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ
ΕΙΣΕΛΘΗΣ· ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ
ΕΙΠΕ ΛΟΓΩ· ΚΑΙ ΙΑΘΗ
ΣΕΤΑΙ Ο ΠΑΙΣ ΜΟΥ· ΚΑΙ
ΓΑΡ ΕΓΩ ΑΝΟΣ ΕΙΜΙ Υ
ΠΟ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΕΧΩΝ
ΥΠ ΕΜΑΥΤΟΝ ΣΤΡΑ
ΤΙΩΤΑΣ· ΚΑΙ ΛΕΓΩ
ΤΟΥΤΩ ΠΟΡΕΥΘΗΤΙ
ΚΑΙ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ· ΚΑΙ
ΑΛΛΩ ΕΡΧΟΥ ΚΑΙ ΕΡΧΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙ ΤΩ ΔΟΥΛΩ
ΜΟΥ ΠΟΙΗΣΟΝ ΤΟΥΤΟ
ΚΑΙ ΠΟΙΕΙ· ΑΚΟΥΣΑΣ ΔΕ
Ο ΙΣ· ΕΘΑΥΜΑΣΕΝ· ΚΑΙ

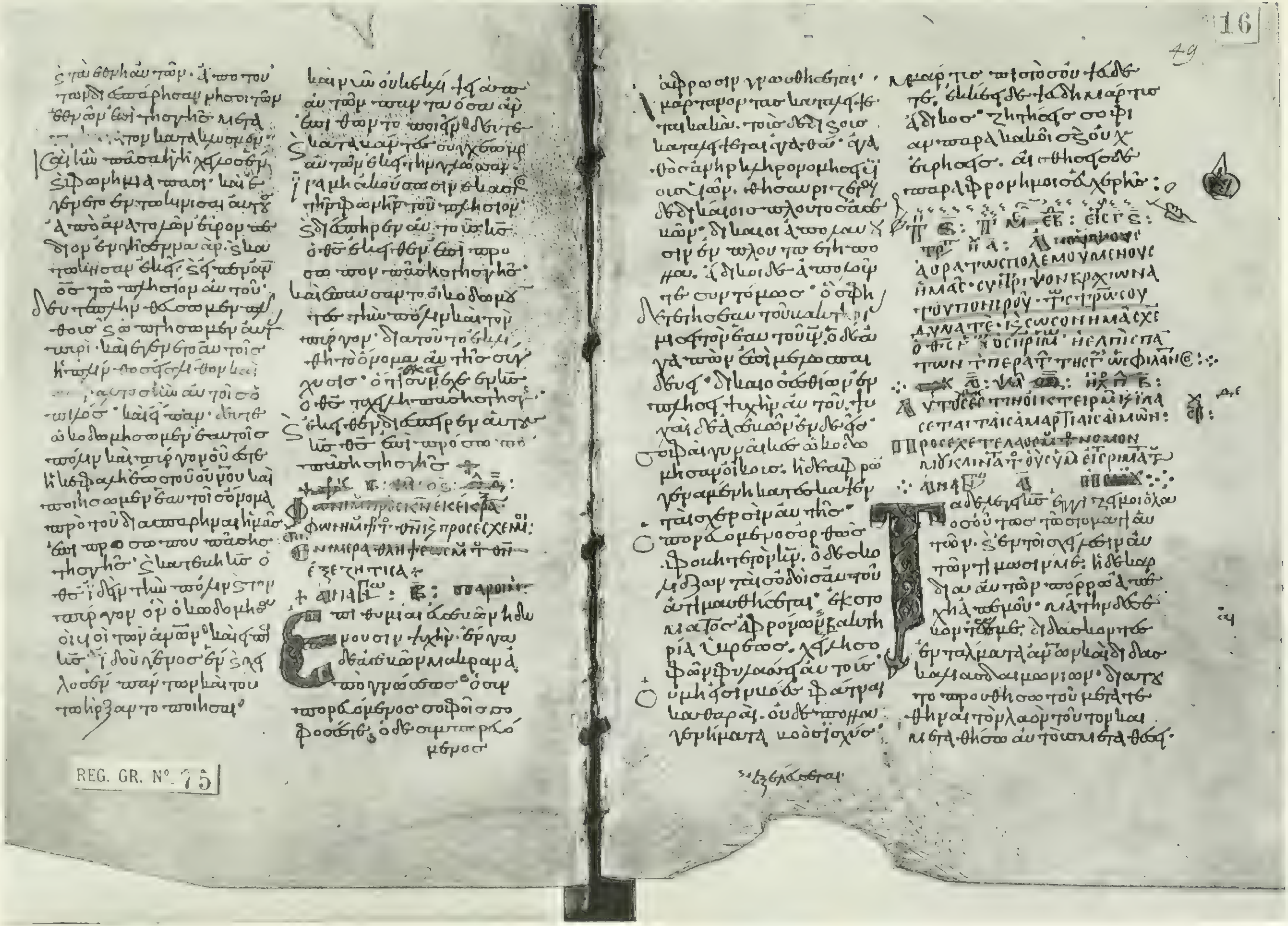
και εκ τ[illegible]
τυπου τυπος
Και τον λεπρον
εθεραπευσεν και
ειπεν· δειξον σεαυ
τον τοις ιερευσιν
εις μαρτυριον· δια
το αυτην παραδο
σιν εχει ο σειχονοι
ιερεις δυναμενοι
λεπρους ιασθαι
ημεραις τακταις
τουτον ουκ ητον
λεπρον πολλω
χρονω μη δυνη
θεντες ιασασθαι
ελεγον· τουτον
ουδεις ιασεται·
η μονος ο Χς εαν ελ
θη· πολλα τοιαυτα
λεγοντος του
λεπρου· ο δε Ις
σπλαγχνισθεις ια
σαμενος αυτον
δια τουτο ειπεν
απελθε και δειξον
σεαυτον τοις ιερευ
σιν εις μαρτυριον· οτι
ειπεν εθεραπευσα
ος εφ ουδεις ηδυνατο
ουδεις αλλος ο Χς
μονος αυτος ια
σαι· ηλθεν
ο Χς και πιστευσα
τε αυτω·

Ὁ δὲ μακάριος πρὸς αὐτόν· τέ-
κνον, μακροθύμησον τὴν οὖ-
σαν ἡμέραν ἵνα καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι τοῦ ἁγίου καταστήματος ἀπ-
ολήψωνται ἀναγνωσθείσης· ὁ δὲ
κονήφατιος· γενομένης δὲ χα-
ριζομένης ἡμερῶν ι̅. ἵνα καὶ οἱ
πατέρες χάριν ἡμῶν συνέλ-
θωσι· καὶ οὐ λάθωσιν ἡμᾶς καὶ
κρυπτόμενοι. πάσης ὁσίας πολιτείας
ἐνεργοῦντες· ταῦτα δὲ
πάντα ποιοῦμεν· οὐ καταλείψωμεν
ἀγῶνα καὶ ἀπαρνησάμενοι μὴ
γένοιτο. ἀλλὰ τοῖς ἄνθρωποις
θέλοντας ἡμῖν συνθάπτειν τοῦ δὲ
μαρτυρίου μνημονεύειν
οὐ μένομεν· ὁ δὲ μακάριος πρὸς
αὐτόν· τέκνον χαροποιὸς καὶ τὸ
ἡμέτερον τοῦ κυρίου εὐαγγέλιον
ῥῆμα τοῦ παρόντος. καὶ θέλ-
ησον μεθ' ἡμῶν· καὶ ἀπελθεῖν ἀρ-
κεῖ· ὁ δὲ κονήφατιος εἶπε τὰς
θαυμαστὰς τοὺς παραδότας μακα-
ρίου ἐξελθεῖν, ἀπὸ τῆς ...
μος· σὺ οἶδας πάτερ τὸ συμφέ-
ρον τῇ ἀπολείᾳ ταύτῃ καὶ ποί-
ησον, ποίησον· ἡ μὲν γὰρ
κατασκαπτομένη, λαβοῦσα ἡ
μὲν ἄκουσον μὴ θέασαι. σὺ δὲ
γνωστικώτερος ἡμῶν· περὶ τούτου
τὰ ἔργα ἃ σὺ ἡμέτερα στερ-
χαί· ὁ δὲ μακάριος πρὸς αὐ-
τόν· τέκνον ἀπελθεῖν ἄστω
περιοριζόμενος. καὶ ταλαιπω-
ρος ἐπ' ἀνάστασιν τοῦ ἁγίου ἐν
ληθείᾳ. ἀπελθοῦσιν ὁ
κονήφατιος σὺν ζ ἄρτοις

καὶ μακαρίοις, καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ
πραιτώριον· τότε δὲ καὶ ἀνὴρ
ὁμοίως ἀπελθὼν τὸ πλῆθος τοῦ και-
ροῦ ἐν ἡμέραις ἀπὸ τοῦ μακαρίου·
ἀναστὰς οὖν κατηχήθη ἅ-
παντας, καὶ ἐνέπλησεν πάντας·
καὶ μετέδωκεν αὐτοῖς τῶν ἀχράντων
μυστηρίων· καὶ διεζευγμένος
ἀπέλυσεν ἅπαντας. ἐν τῇ
πόλει ἐκείνῃ προσάγιοι. ἀγαλλιά-
ζοντες τὸν θεὸν καὶ ... τὸν
μέγαν ... ἐν τῇ ὁδῷ ... καὶ λυ-
πούμενοι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν
τοῦ ἁγίου τῆς φρικτῆς ...
μακαρίου τὰς ἐνταῦθα· δύο
δέ τινες ἐπὶ τῆς πόλεως ταύτης
ὑπάρχουσι ἀδελφαί, ὁμο-
πάτριαι καὶ ὁμομήτριαι, συ-
ναφθεῖσαι καὶ συνοικοῦσαι. αὗται
οὐχ ἐξέρχονται· οὐ πατήρ· οὐ μήτηρ·
ὑπὸ δὲ τοῦ νεωτέρου λέγοντος πα-
τρός, σωφρονοῦσαι συνελθεῖν πα-
ρθένους ὥστε προσομιλῆσαι
ἀγάμου κοινωνίαν. καὶ οὐκ ἐκ-
μῆχον τὸ αὐταί· προσελθοῦ-
σαι δὲ τῷ μακαρίῳ μετ' ἀποκαλύ-
ψεως ἐν τῷ ἁγίῳ καταστή-
ματι καθίσασαι ἐνεδάκρυ-
σε καὶ λέγουσαι· δεόμεθά σου
πάτερ ἅγιε τοῦ θεοῦ, ὅπως ἡμῖν
ἀποστείλῃς ὁ ῥαφαὴλ ἐν ἡμῖν, καὶ
ποίησον ἕως ἂν ἐκείνῃ μετὰ τῶν
πιστευσάντων γυναικῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἀπελθε·
ὁ δὲ μακάριος πρὸς αὐτάς·
ἕως δὲ ἦν μένειν ἰδοὺ ἡ ... καὶ
καθοῦσαι θεάσασθαι συγκρατῆ ...
ἐποίησεν ...

ἢ τὸν ἄρτον τοῦτον· ἢ πίνῃ τὸ
ποτήριον· ἀναξίως τοῦ
κυ͞. ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος
καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυ͞· τί δή
ποτε; ὅτι ἐξέχεεν αὐτὸ καὶ σφα
γὴν τὸ πρᾶγμα ἀπέφηνεν· οὐ
κέτι θυσίαν· ὥσπερ οὖν καὶ τότε
οἱ κεντήσαντες· οὐχ ἵνα πίω
σιν ἐκέντησαν· ἀλλ᾽ ἵνα ἐκ
χέωσιν· οὕτως καὶ ὁ ἀναξίως
μετιών· καὶ μηδὲν ἐντεῦθεν
καρπούμενος· τί δὲ ὥσπερ φο
βερὸν τὸν λόγον ἐποίησεν· καὶ
μεθ᾽ ὑπερβολῆς αὐτῶν καθή
ψατο πάσης; δεικνὺς ὅτι οὕτως
μέλλοιεν ποιεῖν· ἀναξίως
μετέχοιεν τῶν προκειμένων;
πῶς γὰρ οὐκ ἀνάξιος ὁ περι
ορῶν πεινῶντα· ὁ καταισχύ
νων πρὸς τὸ περιιδεῖν· εἰ γὰρ
τὸ μὴ δοῦναι πένησιν ἐκβάλ
λει τῆς βασιλείας κἂν παρθέ
νος ᾖ τις· μᾶλλον δὲ τὸ μὴ δα
ψιλῶς δοῦναι· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ
ναι ἔλαιον εἶχον. ἀλλὰ δαψιλῶς
οὐκ εἶχον· τὸ καὶ τοσαῦτα ἄτο
πα ἐργάσασθαι. ἐννόησον ἡ
λίκον ἐστὶ κακόν· ποῖα ἂν

τὸ παραφῆσιν· τί λέγεις· ποῖ
α ἄτοπα; τραπέζης μετέ
χων τοιαύτης· καὶ πάντων
ὀφείλων ἡμερώτερος εἶναι
καὶ τῶν ἀγγέλων ἴσος. πάν
των ὠμότερος γέγονας· αἵ
ματος γευσάμενος δεσποτικοῦ. καὶ
τὸν ἀδελφὸν οὐδὲ οὕτως ἐπι
γινώσκεις· καὶ ποίας ἄξιος
εἶ συγγνώμης· καίτοι εἰ καὶ
πρὸ τούτου ἠγνόεις· ἀπὸ τῆς
τραπέζης αὐτὸν ἐπιγνῶναι
ἐχρῆν· νυνὶ δὲ καὶ αὐτὴν
ἀτιμάζεις τὴν τράπεζαν.
τὸν ἐκείνης καταξιωθέντα
μετέχειν εἶναι τῶν σῶν οὐχ ἡ
γούμενος ἄξιον εἶναι σιτίων·
οὐκ ἤκουσας πῶς ἔπαθεν
ὁ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπαι
τῶν· πῶς δωρεὰν ἐξενε
χθέντων μυρίων ταλάντων
ἄκυρον ἐποίησεν; οὐκ ἐννο
εῖς τίς ὤν. τίς γέγονας; οὐκ ἀ
ναμιμνήσκεις σαυτὸν ὅτι τού
του τοῦ πένητος ἐν χρήμασι
πολὺ πτωχότερος ἦς ἐν κα
τορθώμασιν· μυρίων γέμων
αὐτὸς ἁμαρτημάτων; ἀλλ᾽

REG. GR. N° 75

δας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε;∴ ἀ
πεκρίθη ὁ ἰς· οὐκ εἶχες
κατ' ἐμοῦ ἐξουσίαν οὐδεμίαν.
εἰ μὴ ἦν σοι δε
δομένον ἄνωθεν· δι
ὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
μέ σοι μείζονα ἁμαρ
τίαν ἔχει· ἐκ τούτου
οὖν ἐζήτει ὁ πιλᾶτος,
καὶ τὸν ἰν ἀπολῦσαι αὐτόν∴ οἱ
δὲ ἰουδαῖοι ἔκραυγα
ζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐ
κ εἶ φίλος τοῦ καίσα
ρος∴ πᾶς ὁ βασιλέα
ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντι
λέγει τῷ καίσαρι∴ ὁ
οὖν πιλᾶτος ἀκού
σας τοῦτον τὸν λόγον.
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν καὶ ἐ
κάθισεν ἐπὶ τοῦ βήμα
τος εἰς τόπον λεγόμε
νον λιθόστρωτον. ἑ
βραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ·
ἦν δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα. ὥρα
ἦν ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει

τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ
βασιλεὺς ὑμῶν∴ οἱ
δὲ ἐκραύγαζον. ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐτόν∴
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶ
τος· τὸν βασιλέα ὑ
μῶν σταυρώσω;∴ ἀπε
κρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασιλέα.
εἰ μὴ καίσαρα∴ τό
τε οὖν παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρω
θῇ∴ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε̄·
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ∴
Τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ∴ ἰδὼν ἰούδας,
ὁ παρα
δοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη
μεταμεληθεὶς, ἀ
πέστρεψε τὰ τρι
άκοντα ἀργύρια
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
πρεσβυτέροις
λέγων· ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα ἀ
θῷον∴ οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄ
ψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύ
ρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώ
ρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀ

λ̄ τριάκοντα

μᾶλλον ἱκανὸς κατασχεῖν
καὶ ἀποσπάσαι τῆς πονη
ρίας· διὸ καὶ εἰς αὐτὸ κα
τέληξεν· ὥστε τὸ ἐν αὐτῷ
εἶναι τὴν ὠφέλειαν αὐτοῖς·
πάντα τοίνυν ταῦτα συνεχῶς
λέγετε· καὶ τὰ παρόντα
καὶ τὰ μέλλοντα. φύγω
μεν κακίαν· ζηλώσωμεν
ἀρετήν· ἵνα μὴ μάτην μὲν
δὲ εἰκῇ κάμνωμεν· ἀλλὰ
καὶ τῆς ἐνταῦθα ἀπολαύ
σωμεν ἀσφαλείας. καὶ τῆς
ἐκεῖ μεταλάβωμεν δόξης·
ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς
ἐπιτυχεῖν· χάριτι καὶ φιλαν
θρωπίᾳ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ·
ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΟΤΕ ΕΤΕΛΕΣΕΝ
Ο ΙΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ. ΕΞΕ
ΠΛΗΤΤΟΝΤΟ ΟΙ ΟΧΛΟΙ ΕΠΙ ΤΗ
ΔΙΔΑΧΗ ΑΥΤΟΥ·

Καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν ἀλγεῖν
αὐτοὺς πρὸς τὸ φορτικὸν
τῶν εἰρημένων. καὶ ναρκᾶν
πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἐπιτετα
γμένων· νυνὶ δὲ τοσαύτη
ἡ ἰσχὺς τοῦ διδάσκοντος ἦν.
ὡς πολλοὺς αὐτῶν καὶ ἑλεῖν.
καὶ εἰς θαῦμα μέγιστον ἐμβα
λεῖν· καὶ πεῖσαι διὰ τὴν ἡδο
νὴν τῶν εἰρημένων. μηδὲ
παυσαμένου τοῦ λέγειν ἀ
ποστῆναι σιγῶντος· οὐδὲ γὰρ
ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ὄρους κατέβη
ἀπέστησαν οἱ ἀκροαταί. ἀλ
λὰ καὶ οὕτω τὸ θέατρον ἅπαν
ἠκολούθησε· τοσοῦτον ἐνέ
θηκεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων
ἔρωτα· ἐξεπλήσσοντο δὲ
αὐτοῦ μάλιστα τὴν ἐξουσίαν·
οὐ γὰρ ἑτέρῳ προσανατιθεὶς
ὁ προφήτης καὶ Μωϋσῆς ἔ
λεγεν ἅπερ ἔλεγεν· ἀλλὰ παν
ταχοῦ ἑαυτὸν ἐνδεικνύμενος
εἶναι τὸν τὸ κῦρος ἔχοντα· καὶ
γὰρ νομοθετῶν συνεχῶς προ
σετίθει· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· καὶ
τῆς ἡμέρας ἀναμιμνήσκων
ἐκείνης. ἑαυτὸν ἐδείκνυ τὸν
δικάζοντα εἶναι· καὶ διὰ
τῶν κολάσεων καὶ διὰ τῶν
τιμῶν· καίτοι καὶ ἐν τούτῳ
θορυβεῖσθαι εἰκὸς ἦν· εἰ
γὰρ διὰ τῶν ἔργων ὁρῶντες ἐπι
δεικνύμενον αὐτὸν τὴν ἐξου
σίαν, ἐλίθαζον οἱ γραμματεῖς

ὃν συγκοπῆ μέλλειν, πᾶσι τοῖς
κομῶσιν ἀποκλῖναι τῆς πρὸς
θ(εὸ)ν ἡμῶν ἀγάπης· ὥστε οὖν
πραιπόσιτος ὁ στρατηγὸς διατάξας,
ὅτι σπεύδομεν καταγαγεῖν
τὸν μακάριον ἡμῶν καὶ μέ-
γαν χ(ριστο)ῦ· ὁ δὲ τοῦ ἁγίου μείζων
νοτάριος ὀνόματι ἄγγελος.
ἀντιφθεγξάμενος λέγει·
τί κεκίνηκας καθ' ἡμῶν· ἐν-
ταῦθα ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς·
οὐδὲν ἰσχύσεις· πρὸς ὃν ὁ ἐ-
πεκρίνατο· ἐπειδὴ ὡς λέων
ὑπῆρχον, ἀπῆλθες δὲ ὡς ἀλώπηξ· ἐπῆλθες
ὡς ἀετός, ἀπῆλθες ὡς ἀτ-
ταγᾶς· καταστέλλων σου
τὸ θράσος καὶ κοῦφος ἀ-
πότρεχε· μηδὲν πορισάμε-
νος τῆς πραγματείας· ὅτι
χεῖρας σε σκυθρωπάζειν· κι-
μᾶς δὲ χαίρειν ἀεί· ὁ δὲ
πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τοῦ
μοναχοῦ, τὸν ἅγιον ἄγγελον
ἐκέλευσε ξίφει οἰκείαις
χερσί· λοιπὸν δὲ καὶ ἐκέ-
λευσεν ἑκατέρους ξίφει
τμηθῆναι· ἀλλ' ὅμως διὰ
χάριν κτήσατο ὁ ἅγιος μη-
νᾶς τὸ ἑαυτοῦ λείψανον
ἐν τῇ πόλει τεθῆναι· κελ(εύσα)ς

ἐπὶ τὸ Βυζάντιον. ὁ μάξιμι-
νος μὴ δυνηθεὶς πληρῶσαι
τὸ θέλημα αὐτοῦ· ἀποθέ-
μενος αὐτοὺς ἐν σιδηρῷ
γλωσσοκόμῳ, προστάξειν
εἰς τὴν θάλασσαν κληθῆ-
ναι· καὶ οὕτως ἀποχωρησά-
μενος, ἀνεζεύξεν εἰς τὸ
Βυζάντιον· διελθουσῶν
δὲ ἡμερῶν εἴκοσι· ἐκπλεύ-
σαν τὸ γλωσσόκομον, ἔφθα-
σεν τὸ Βυζάντιον κυριακῆς
ἡμέρας φανούσης· μέσης
δὲ νυκτός, ὁρᾶται κατὰ
ἀνατολὰς τῆς [illegible]
πλησίον τοῦ κρατήματος
χαλκηδόνος· καὶ κινεῖται
σκιρτώμενον τὸ γλωσσό-
κομον, αὐλὸς μετέχει
ἐν φωτὶ μεγάλῳ· καὶ δύο
ἄγγελοι ὑπῆρχον δαδουχοῦν-
τες τὸ λείψανον· ἕτερος
δὲ ἄγγελος ἐμήνυσε τῷ
ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως
τὴν τοῦ δι(καίου) παρουσί-
αν, κατεπείγων κατ' αὐτὴν
τὴν ὥραν συλληφθῆναι
τὸ λείψανον· ὁ δὲ ἐπί-
σκοπος ἐν σπουδῇ συναγα-
γὼν τὸ πρεσβυτέριον καὶ
εὐλαβεῖς καὶ πιστοὺς ἄν-
δρας.

∴ πρὸς ἀρειανοὺς
καὶ εἰς ἑαυτόν ∴

Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὴν πε-
νίαν ἡμῶν ὀνειδίζοντες·
καὶ τὸν πλοῦτον κομπά-
ζοντες· οἱ τῷ πλήθει τὴν
ἐκκλησίαν ὁρίζοντες· καὶ
τὸ μικρὸν ἐκφαυλίζοντες ποί-
μνιον· οἱ καὶ θεότητα
μετροῦντες· καὶ λαὸν στα-
θμίζοντες· οἱ τὴν ψάμ-
μον τιμῶντες· καὶ τοὺς
φωστῆρας σμικρίζοντες·
οἱ τοὺς κάχληκας θη-
σαυρίζοντες· καὶ τοὺς
μαργαρίτας περιορίζον-
τες· οὐ γὰρ ἴσασιν ὅτι
οὐ τοσοῦτον ψάμμος ἀστέ-
ρων ἀφθονωτέρα· καὶ
λίθων διαυγῶν κάχληκες·
ὅσον ταῦτα ἐκείνων κα-
θαρώτερα καὶ τιμι-
ώτερα· πάλιν μάχαι
μανικῆς· πάλιν ὁπλίζῃ·
πάλιν κύριος. ἢ καινὴ ποί-
ησις· μικρὸν ἐπίσχες τὴν
ἀπειλήν. ἡμεῖς φθέγξο-
μαι· οὐχ ὑβρίσομεν. ἀλ-
λ' ἐλέγξομεν· οὐκ ἀπει-
λήσομεν. ἀλλ' ὀνειδίσομεν·
οὐ πλήξομεν. ἀλλ' ἰα-
τρεύσομεν· ὑβριστοὶ
καὶ τοῦτο δοκεῖ; τῆς ὑ-
περηφανίας· Κἂν τὸν
ὁμόδουλον ποιῇς τὸν ὁ-
μότιμον· ἢ δέχῃ. δέξαι
τὴν παρρησίαν· καὶ
ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἐλέγ-
χει πλεονεκτούμενος·
κοῦ λέγεις τὰ τοῦ θῦ πρὸς
τὸν ἴσον φθέγξομαι τρα-
χύνοντα καὶ σκληρυ-
νόμενον; λέγε μοι τί
ἐποιήσατε. ἢ τί ἠδίκη-
σας· ἢ τί παρ' ἡμῶν ἐκλη-
σας· μᾶλλον δὲ πρὸς
σέ μοι τὸν ὑβριστὴν ὁ λόγος·
καλῶς μὲν τοὺς ἀλλή-
λων ἐπιτηροῦμεν και-
ρούς. Καὶ τοὺς ἐντυχόν-
τας ἐφόδους κρίναντες.
μικροὺς δὲ τοὺς ἡμῶν πολεμοῦν-
τας ἡμῖν καιροὺς. ὅσ

* VAT. GR. Nº 1675

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α'. καὶ ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου:

[illegible]

Τὴν ἰνδικτον ἑορτάζει ἡ τοῦ θ(εο)ῦ ἐκκλησία ὡς τότε τῶν ἀρχομένων
παραλαμβάνουσα. διὰ τὸ νομίζειν ἀρχὴν εἶναι τοῦ χρόνου ἐκ
[illegible] πρώτης τῆς ἡμέρας. ἐπειδὴ ἰνδικτον λέγουσιν οἱ ῥωμαῖοι.
τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ὁρισμόν. διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα
τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς, ὁρισμὸς καὶ ἀρχὴ τοῦ ὅλου ἔτους. Ἐ
πεὶ δὲ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν [illegible] ἀρχὴν τοῦ
[illegible] χρόνου. μᾶλλον δὲ ὅλον τὸν χρόνον ὁ [illegible] πρὸ τῶν αἰώνων
[illegible] εἰσῆλθεν [illegible] συναγωγὴν τῶν ἰουδαίων. καὶ
[illegible] τὸ βιβλίον ἡσαΐου τοῦ προφήτου. καὶ ἀναπτύξας
[illegible] εὗρε τὸν τόπον ὅπου ἦν γεγραμμένον. πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ
[illegible] εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible] κηρύξαι [illegible]
[illegible] ἐνιαυτὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ πρ
[illegible] τοῦ [illegible] :

ἐνῶπ μελλούσης αὐτῶν κολάσεως καθο-
μοίωσιν τῶν πάλαι ἁμαρτημάτων τε
καὶ πονηριῶν·

φῆ μὲν μὴ περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτη-
ρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρα-
καλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ πα-
ραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει· παρεισέ-
δυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγε-
γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα ἀσε-
βεῖς τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατι-
θέντες εἰς ἀσέλγειαν· καὶ τὸν μόνον
δεσπότην θεὸν καὶ κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀρνού-
μενοι· ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλο-
μαι εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ πάντα τοῦτο ὅτι ὁ θεὸς
λαὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου σώσας· τὸ δεύ-
τερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώ-
λεσεν· ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαν-
τας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπο-
λείποντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον· εἰς
κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδί-
οις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς σό-
δομα καὶ γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς
πόλεις τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκ-
πορνεύσασαι· καὶ ἀπελθοῦσαι
ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας· πρόκεινται
δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέ-
χουσαι· ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυ-
πνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν
κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι δόξας δὲ
μωϋσέως ἀποκρύφον· βλασφημοῦσιν· ὁ δὲ μιχαὴλ ὁ
ἀρχάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρι-
νόμενος διελέγετο περὶ τοῦ μωϋσέως
σώματος· οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν
ἐπενεγκεῖν βλασφημίας ἀλλ' εἶπεν
ἐπιτιμήσαι σοι κύριος· οὗτοι δὲ ὅσα
μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν ὅσα
δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπί-
στανται ἐν τούτοις φθείρονται·

β̅ Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ κάϊν ἐ-
πορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ
βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ
ἀντιλογίᾳ τοῦ κορὲ ἀπώλοντο·
οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν
σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως
ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι
ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμε-
ναι·

δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δὶς
ἀποθανόντα· ἐκριζωθέντα· κύματα
ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυ-
τῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ
ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται·
ἐνὼχ ἀποκρύφου· προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος
ἀπὸ ἀδὰμ ἐνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθεν
κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι
κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάν-
τας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν
ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν·
καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐ-
λάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς·
οὗτοί εἰσιν γογγυσταί· μεμψίμοιροι·
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευό-
μενοι· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέ-
ρογκα· θαυμάζοντες πρόσωπα ὠ-
γ̅ φελείας χάριν· ὑμεῖς δὲ ἀγαπη-
τοὶ μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προει-
ρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐπ' ἐσ-
χάτου χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται
κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευό-
μενοι τῶν ἀσεβειῶν· οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς ψυχικοὶ
πνεῦμα μὴ ἔχοντες· ὑμεῖς δὲ ἀγαπη-
τοὶ ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς τῇ
ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐν πνεύματι ἁγίῳ
προσευχόμενοι· ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ
τηρήσατε· προσδεχόμενοι τὸ
ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον· καὶ οὓς μὲν ἐλέγχετε διακρι-
νομένους· οὓς δὲ σώζετε ἐκ τοῦ πυρὸς
ἁρπάζοντες· οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ·
μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
δ̅ ἐσπιλωμένον χιτῶνα· τῷ δὲ δυ-
ναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους
καὶ στηρίξαι κατενώπιον τῆς δόξης
αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει μόνῳ σοφῷ
θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν·
δόξα· μεγαλωσύνη· κράτος καὶ ἐξου-
σία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος· καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἀμήν·

ἰούδα ἐπιστολὴ καθολική :

β̅ πλανισμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλάνῃ καὶ δυσσε-
βείᾳ καὶ ἀσελγείαις βλασφημίαις καὶ ἐπὶ πλά-
σει ὑποκρίσεως τῆς εἰς ἀπάτην δωροδοκί(ας).

γ̅ π(ερὶ) ἀσφαλείας αὐτῶν ἐπὶ τῇ πίστει συμπαθεί-
ας τε καὶ φειδοῦς εἰς τὸν πλησίον ἐπὶ σπουδαίᾳ
ἐπιδείξει?·

οὐδὲ αἴσθησιν συγχωρεῖ μα-
κεῖν τῶν ἐπιόντων· διὰ
τοι τοῦτο καὶ ὁ μακάριος οὗ-
τος πάντα πράως ἔφε-
ρε τῇ πίστει τῇ ἐς τὸν θν̄.
καὶ τῇ ἐλπίδι τρεφόμενος·
Καὶ ἔκλεισε φησὶ κσ̄ ὁ θσ̄
ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβω-
τόν· καὶ ἐγένετο ὁ κατα-
κλυσμὸς τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκον-
τα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτός·
σκόπει πάλιν πῶς τῇ δι-
ηγήσει αὔξει τὸν φόβον· καὶ
ἐξογκοῖ τὸ γεγονημένον·
ἐγένετο γάρ φησιν ὁ κατα-
κλυσμὸς τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκον-
τα νύκτας· καὶ ἐπλη-
θύνθη τὸ ὕδωρ. καὶ ἐ-
πῆρε τὴν κιβωτόν· καὶ
ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ
ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ· καὶ
ἐπληθύνετο σφόδρα ἐ-
πὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπεφέ-
ρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ
ὕδατος· τὸ δὲ ὕδωρ ἐπε-
κράτει σφόδρα σφόδρα ἐ-
πὶ τῆς γῆς· ὅρα πῶς

Ἀκριβῶς ἡμῖν διηγεῖται τὴν
πολλὴν τῶν ὑδάτων φο-
ράν· καὶ ὅτι ἐφ' ἑκάστης
αὔξησιν ἐλάμβανεν ἡ πλημ-
μύρα τῶν ὑδάτων· ὥστε
κράτει γὰρ τὸ ὕδωρ φησὶ
σφόδρα σφοδρῶς· καὶ ἐ-
πεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη
τὰ ὑψηλὰ ἃ ἦν ὑποκάτω
τοῦ οὐρανοῦ· δεκαπέντε
πήχεις ὑψώθη ἐπάνω τὸ
ὕδωρ. καὶ ἐπεκάλυψε πάν-
τα τὰ ὄρη· ἵνα κἂν τούτῳ κο-
μώμενος ὁ φιλάνθρωπος δεσπότης
κελευσθῆναι τὴν κιβωτόν. ὥσ-
τε μὴ ὁρᾶν τὸν δίκαιον τὰ
γινόμενα· ἵνα γὰρ ἡμεῖς με-
τὰ τοσοῦτον ἐτῶν ἀριθμόν.
καὶ μετὰ τοσαύτας γενεάς.
ἀκούοντες τῆς γραφῆς τὴν
ἀκρίβειαν καὶ τὴν διήγησιν
συστελλόμεθα καὶ ἐναγω-
νιοι γινόμεθα. τί εἰκὸς ἦν
τὸν δίκαιον ἐκεῖνον πάσχειν.
εἴ γε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἑώρα
τὴν ἄβυσσον ἐκείνην τὴν
ἀφόρητον· πῶς γὰρ ἂν ἐ-
δυνήθη κἂν πρὸς βραχὺ
ἀντισχεῖν. οὐχὶ δὲ ἐκ πρώ-
της ὄψεως οὐκ ἂν ἐξέστη.

καρδία καὶ ψυχὴ μία·
καὶ οὐδεὶς τι τῶν ὑ-
παρχόντων ἔλεγεν
ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν
αὐτοῖς ἅπαντα
κοινά· ἰδοὺ δὴ
οὖν τί καλὸν ἢ τί τερ-
πνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κα-
τοικεῖν ἀδελφοὺς
ἐπὶ τὸ αὐτό· καθὼς
καὶ ἐκλήθητε·
Εἷς κύριος· μία πίστις·
ἓν βάπτισμα· εἷς
θεὸς καὶ πατήρ· ὁ ἐπὶ
πάντων καὶ διὰ
πάντων καὶ ἐν
πᾶσιν· ἰδοὺ δὴ
τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν
ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτό· οὐκ ἐν οἴκῳ
μόνον σωματικῷ·
ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ
τῷ ἁγίῳ καὶ πνευματικῷ·
ὁ γὰρ οἶκός μου φησὶν
οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται· ἀλλὰ
Καὶ ἡ μετὰ τοῦ αὐτοῦ
μύρου κατηξιώθη-
μεν οἱ φωτισθέντες·
ἐν μύρῳ γὰρ πάν-
τας ἡμᾶς τῇ δικαι-
οσύνῃ αὐτοῦ Χριστὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν· δι' οὗ καὶ
μεθ' οὗ τῷ πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ πνεύματι· δόξα
τιμὴ κράτος καὶ
μεγαλοπρέπεια·
εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν:—
πλ(ήρωσις) τῶν ψαλμῶν:—

Ἐπιφανίου ἀνεπίγραφος:
Ὅτι σε φιλῶ, οἶσθ' ἐπιτελλο-
μαθεῖν· ὅτι μὲν μετά σου, οἷς
οἷος πάντων ἄλλων· γράφει
δὲ καὶ ἐν τοῖς μοι τοῦ κα-
λάμου καὶ μέλανι. καὶ
βραχεῖ χάρτῃ· φιλοῦν-
τας, φιλῶν:— τῷ αὐτῷ
ἀλλ' ἀνεπίγραφος:
Ἐν μνημόρισμα τοῦ ζῆν,
ὁ λόγος· πῶς γὰρ
οὐκ ἐνεργὴν εἶναι
νομισθείη· μηδὲ
ποτὲ φθεγγόμενος·
ἀλλ' ἀπεστάσαι τελείως ἐν
πολλοῖς συγγράψας ἡμῖν
ἐνεφάνισας σαυτὸν ὅτι περ
ζῆς:—

ἀρ(χὴ) τῶν ἐπιστολῶν

οὐδ' ὅτι οὐ τεθεολογήκαμεν· οὐδ' ὅτι οὐ τεθεωρήκαμεν·
οὐ γεγόναμεν· ἀλλ' ὅτι λόγον πάντως δώσομεν τῷ
Θεῷ· διὰ τὸ μὴ ἀδιαλείπτως πεπενθήκαμεν +
+ Βάσις ζ΄ ὁ ἀξιωθεὶς καὶ ἱεροῖς ὠνηθεὶς τοῖς· αὐ
τὸς γὰρ ἡ ἀναβεβηκὼς ... τοῦ βαθμοῦ
τοῦ· τὰς τοῦ γάμου τὸν τοῦ κιλίδας ...

περὶ ἀοργησίας καὶ πραότητος +

Ὥσπερ ὕδατος ἐν φλογὶ κατὰ μικρὸν μικρὸν προσ
τιθεμένου· τελείως ἡ φλὸξ κατασβέννυται·
οὕτως καὶ τοῦ ἀληθινοῦ πένθους· πᾶσαν τὴν
φλόγα τοῦ θυμοῦ· καὶ ὀξυχολίας ἀποσβεννύειν
πέφυκεν· διὸ αὐτὸ ἀκολούθως τετάχαμεν· ἀορ
γησία ἐστὶν ἔφεσις ἀτιμίας ἀκόρεστος· ὡς ἐν
τοῖς κενοδόξοις, ἔφεσις ἐπαίνων ἀπέραντος· ἀορ
γησία ἐστὶ· φύσεως νίκη ἐν ἀναισθησίᾳ ὕ
βρεων ἐξ ἀγώνων καὶ ἱδρώτων περιγινομένη·
πραότης ἐστὶν ἀκίνητος ψυχῆς κατάστα
σις ἐν ἀτιμίαις καὶ εὐφημίαις ὡσαύτως
ἔχουσα· ἀρχὴ μὲν ἀοργησίας σιωπὴ χειλέ
ων ἐν ταραχῇ καρδίας· μεσότης δὲ σιωπὴ
λογισμῶν ἐν ψιλῇ ταραχῇ ψυχῆς· τέλος δὲ ἐπὶ
τῇ γεγενημένῃ γαλήνῃ ἐν μέσῳ πνοῶν ἀκαθάρ
των· ὀργή ἐστιν ὑπόμνημα κεκρυμμένου μί
σους· ἤγουν μνησικακίας· ὀργή ἐστιν ἐπιθυ

οἷς ξυνωμόσατε ὦ Ἀθηναῖοι μόνοις τῶν μὲν καταδουλουμένων τὴν Ἑλλάδα, τῶν δ'
ἐλευθερούντων. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς [τῶν Ἀθηναίοις] τὴν χάριν ἀνταπέδοτε. οὐ γὰρ αἰσχύνης ἀπηλ-
λαγμένοι ἦν. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς ὥς φατε ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδι-
κοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὸ μὲν ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι
αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀπο-
διδομένας. δηλώσαντες ἐποιήσατε. οὐ γὰρ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνοι οὐ μηδί-
σαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι. ὑμεῖς γὰρ τοῖς μὲν ταὐτὰ βουλομένοις ποιεῖν, τοῖς
δὲ τἀναντία. καὶ νῦν ἀξιοῦτε ἀφ' ὧν δι' ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων
ὠφελεῖσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός. ὥσπερ γὰρ Ἀθηναίους εἵλεσθε, τούτοις ξυνα-
γωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, ὡς
χρὴ ἀπ' αὐτῆς νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτήν. καὶ παραβάντες ξυγκατε-
δουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε.
Καὶ ταῦτα οὔτε ἄκοντες, ἔχοντές τε τοὺς νόμους οἷσπερ μέχρι τοῦ δεῦρο, καὶ οὐδενὸς
ὑμᾶς βιασαμένου ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὸ τῆς περιτειχίσεως ἡμῶν πρό-
κλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. τίνες ἂν οὖν ὑμῶν
δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀν-
δραγαθίαν προύθεσθε. καὶ ἃ μέν ποτε χρηστοὶ [ἐπὶ τῷ μηδικῷ] ἐγένεσθε ὥς φατε, οὐ προσή-
κοντα νῦν ἐπεδείξατε. ἃ δὲ ἡ φύσις [ἡ φύσις ἡ ὑμετέρα] ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές.
μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκού-
σιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον ἀττικισμόν, τοιαῦτα ἀποφαίνομεν. ἃ δὲ τε-
λευταῖά φατε ἀδικηθῆναι, παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομη-
νίαις ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν. οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἁμαρτεῖν.
εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα, καὶ τὴν γῆν ἐδῃοῦμεν ὡς
πολέμιοι, ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βου-
λόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι.
ἐπεκαλέσαντο ἑκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων.
ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὔθ' ἡμεῖς. πολῖται δὲ ὄντες ὥσπερ ὑμεῖς,
καὶ πλείω παραβαλλόμενοι τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες, καὶ ἐς τὴν αὑτῶν πόλιν φιλίως
οὐ πολεμίως κομίσαντες, ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους
τὰ ἄξια ἔχειν. σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης, καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες.
ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἅπασι δ' ὁμοίως ἐνσπόνδους.

τῶν ἐλευθερούντων ἄλλους Ἕλληνας:-

ἀντίστροφον κῶλον:-

αἰσχρὸν μᾶλλον τὸ ὀφειληθείσας χάριτας μετὰ δικαιοσύνης εἰς ἀδικίαν ἀποδιδομένας. ἢ τὸ μὴ ὁμοίας χάριτας ἀντιδιδόναι:-

ἀφ' ὧν πραγμάτων οἷον προθυμίας καὶ ἀνδρείας:-

ὅτι τοιοῦτοι εἰσὶν οἷς Ἀθηναίοις ξυμμαχεῖτε οἳ καταδουλοῦντες τοὺς Ἕλληνας. ἔδει ὑμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ ἐκείνοις ἐπὶ τοῖς Μήδοις συμμαχῆσαι καὶ προθυμεῖσθαι ὧν ἀεὶ προκαλεῖσθε καὶ καλεῖσθαι, ἐκεῖνοι μὲν παρεσπόνδησαν ὑπὸ ἡμῶν τι παθεῖν:-

πρὸ τοῦ περιτειχισμοῦ ὅτι ὑπὸ λιμοῦ αὐτοκράτορες ἐπιδώσουσιν:-

ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς τοῖς τίνες ἂν ὑμῶν:- ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ, τῷ Ἑλλήνων τῇ δουλώσει:-

τὸ β' ἀντιληπτικὸν τῶν Πλαταιέων τεθεικώς:-

ὁριστικόν:-

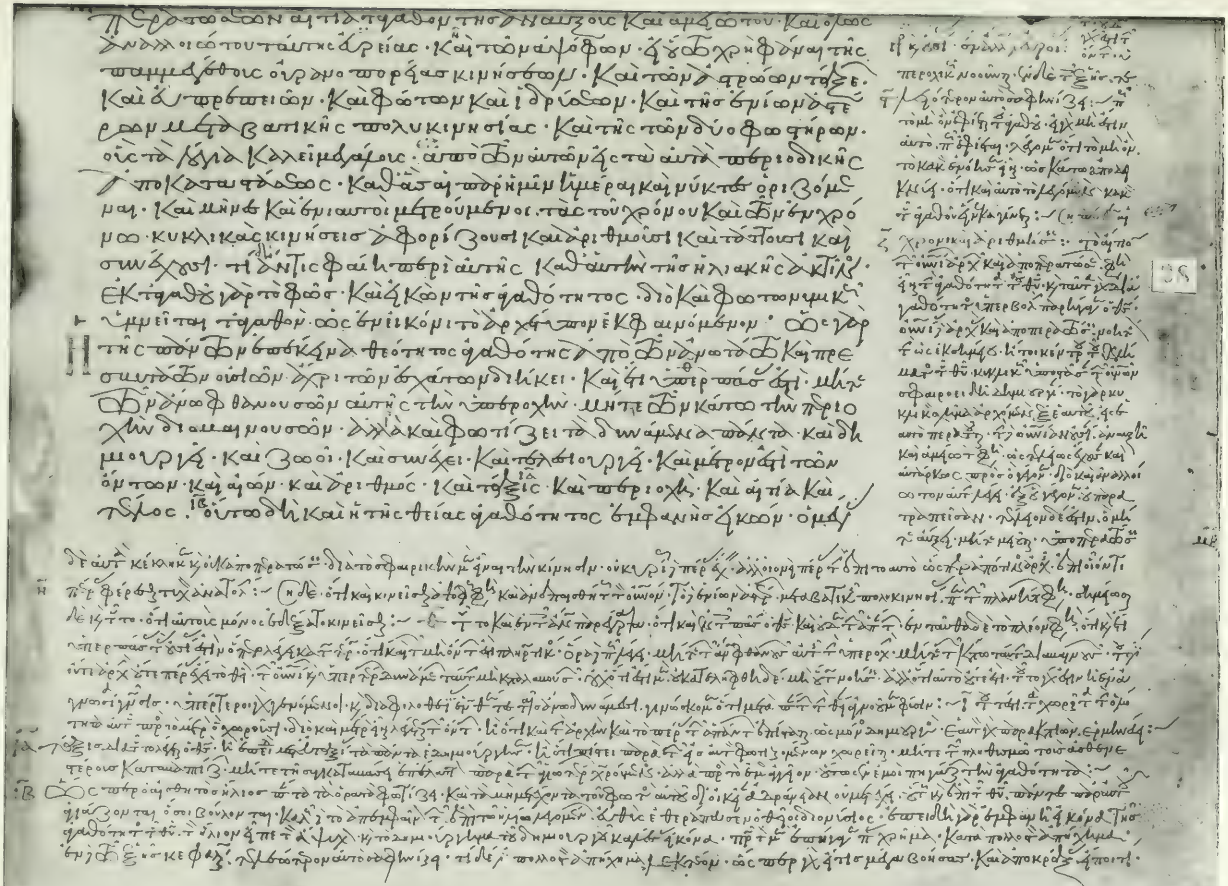
μεταστατικόν:-

οἱ περὶ Ναυκλείδην:-

τὸ ἑξῆς. ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι οὔτε ἡμεῖς ἀδικοῦμεν δηλονότι. τὸ γὰρ ὡς ἡμεῖς κρίνομεν διὰ μέσου:-

τὴν νῦν ὁμοιότροπον:-

Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα πρώτη· 79
περιέχει τὰς κατ' αἴγυπτον πράξεις· ἐν αἷς ὑπάρχει· τά τε περὶ
τῶν θεῶν παρ' αἰγυπτίοις μυθολογούμενα· καὶ περὶ τῆς τοῦ
νείλου φύσεως· καὶ τἆλλα· τὰ περὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου παρα-
δοξολογούμενα· πρὸς δὲ τούτοις· περί τε τῆς κατ' αἴγυπτον
χώρας· τῶν ἀρχαίων βασιλέων· τὰ ὑφ' ἑκάστου πραχθέντα·
ἑξῆς δὲ κατετάχθησαν αἱ κατασκευαὶ τῶν πυραμίδων·
τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς ἑπτὰ θαυμαζομένοις ἔργοις·
ἔπειτα διήλθομεν περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων·
ἔτι δὲ τῶν ἀφιερωμένων ζώων παρ' αἰγυπτίοις τὰ θαυμαζό-
μενα· πρὸς δὲ τούτοις, τὰ περὶ τῶν τετελευτηκότων νόμι-
μα· καὶ τῶν ἑλλήνων ὅσοι τῶν ἐπὶ παιδείᾳ θαυμαζομένων·
παραβαλόντες εἰς αἴγυπτον· καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων μα-
θόντες μετήνεγκαν εἰς τὴν ἑλλάδα· ἐν ταύτῃ δὲ ἀναγράψο-
μεν τὰς κατὰ τὴν ἀσίαν γενομένας πράξεις· ἐν τοῖς ἀρ-
χαίοις χρόνοις· τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς τῶν ἀσσυρίων ἡγε-
μονίας ποιησάμενοι· τὸ παλαιὸν τοίνυν κατὰ τὴν ἀσίαν
ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς· ὧν οὔτε πρᾶξις ἐπίσημος· οὔτε
ὄνομα μνημονεύεται· πρῶτος δὲ τῶν εἰς ἱστορίαν καὶ μνήμην
παραδεδομένων· νῖνος ὁ βασιλεὺς τῶν ἀσσυρίων μεγάλας
πράξεις ἐπετελέσατο· περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφειν πειρασό-
μεθα· γενόμενος γὰρ φύσει πολεμικὸς· καὶ ζηλωτὴς τῆς ἀρε-
τῆς· καθώπλισε τῶν νέων τοὺς κρατίστους· γυμνά-
σας δ' αὐτοὺς πλείονα χρόνον· συνήθεις ἐποίησε πάσῃ
κακοπαθείᾳ καὶ πολεμικοῖς κινδύνοις· συστησάμενος οὖν
στρατόπεδον ἀξιόλογον· συμμαχίαν ἐποιήσατο πρὸς ἀ-
ριαῖον τὸν βασιλέα τῆς ἀραβίας· ἣ κατ' ἐκείνους τοὺς
χρόνους ἐδόκει πλήθειν ἀλκίμων ἀνδρῶν· ἔστι δὲ καθόλου

VAT. GR. N.º 504.

ρος μεταλαμβανόμενον· θεωρία γὰρ ἦν τὸ φυτὸν,
ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία· ἧς μόνοις ἐπιβαίνειν ἀσφαλὲς
τοῖς τὴν ἕξιν τελεωτέροις· οὐ καλὸν δὲ τοῖς ἁπλου-
στέροις ἔτι καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις· ὥσπερ οὐ-
δὲ τροφὴ τελεία λυσιτελὴς τοῖς ἁπαλοῖς ἔτι καὶ δεο-
μένοις γάλακτος·

ἑρμ Εἶτα ἐξῆς φησί· τὸν ἄνθρωπον διατρίβειν ἐν τῷ παραδείσῳ· ὅ-
στις ποτε ἦν ὁ παράδεισος οὗτος, εἴτε αἰσθητὸς εἴτε
νοητός· πλὴν ἐμοὶ δοκεῖ ὅτι ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθη-
τὸς ἅμα καὶ νοητὸς δεδημιούργηται, οὕτως καὶ τὸ
τούτου ἐνδιαιτώμενος· αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητόν, ἐ-
διπλῆν ἔχων τὴν ἔμφασιν· τῷ γὰρ σώματι ἐν τῷ
θειοτάτῳ χώρῳ αὐλιζόμενος, τῇ ψυχῇ ἐν μακαρι-
ωτέρῳ τόπῳ διέτριβεν· ἔλαβε δὲ παρὰ θεοῦ καθάπερ
τιμήν τινα, τὴν αὐτεξουσιότητα· καὶ ἡ αἰτία τῆς αὐ-
τεξουσιότητος, ἵνα ἴδιον ἦν τὸ κατορθούμενον ἀγα-
θόν· καὶ μὴ μόνον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνθρώπου· τοῦ μὲν,
ὡς ἐνθεμένου τῇ φύσει τὰ τῶν ἀρετῶν σπέρματα·
καὶ ὡς συνεργοῦντος· τοῦ δὲ ὡς ἑλομένου καὶ πρά-
ξαντος· πᾶν γὰρ κατορθούμενον, κοινόν ἐστι καὶ τοῦ κα-
τορθοῦντος καὶ τοῦ θεοῦ· ὁ μὲν γὰρ παρέσχε τὰς ἀφορ-
μάς· ὁ δὲ ἐνεργήσας κατώρθωσε· καὶ ὁ μὲν ἔσπειρεν, ὁ
δὲ ἐγεώργησεν· ὅτι γὰρ ἐν τῷ παραδείσῳ ἐτέθη ἐν ἔρ-
γοις ἀγαθοῖς· εἰ μὲν γὰρ μὴ ἦν αὐτεξούσιος, οὐκ ἂν ἐκ προ-
αιρέσεως ἐνεργεῖν ἐδόκει· ἀλλ' οὖν ἐν αἰσθητῷ παραδεί-
σῳ, δῆλος ἂν εἴη ἀπὸ τῆς ἱστορίας· ἐφύτευσε γάρ φησιν
ὁ θεὸς παράδεισον κατὰ ἀνατολάς· ὁ δὲ μέγας θεολόγος,
μεταφέρει τὴν ἱστορίαν πρὸς ἀναγωγήν· καὶ νοητὸν μὲν
παράδεισον τὴν μετουσίαν ζωῆς· ἤγουν τὴν τῆς τρυφῆς

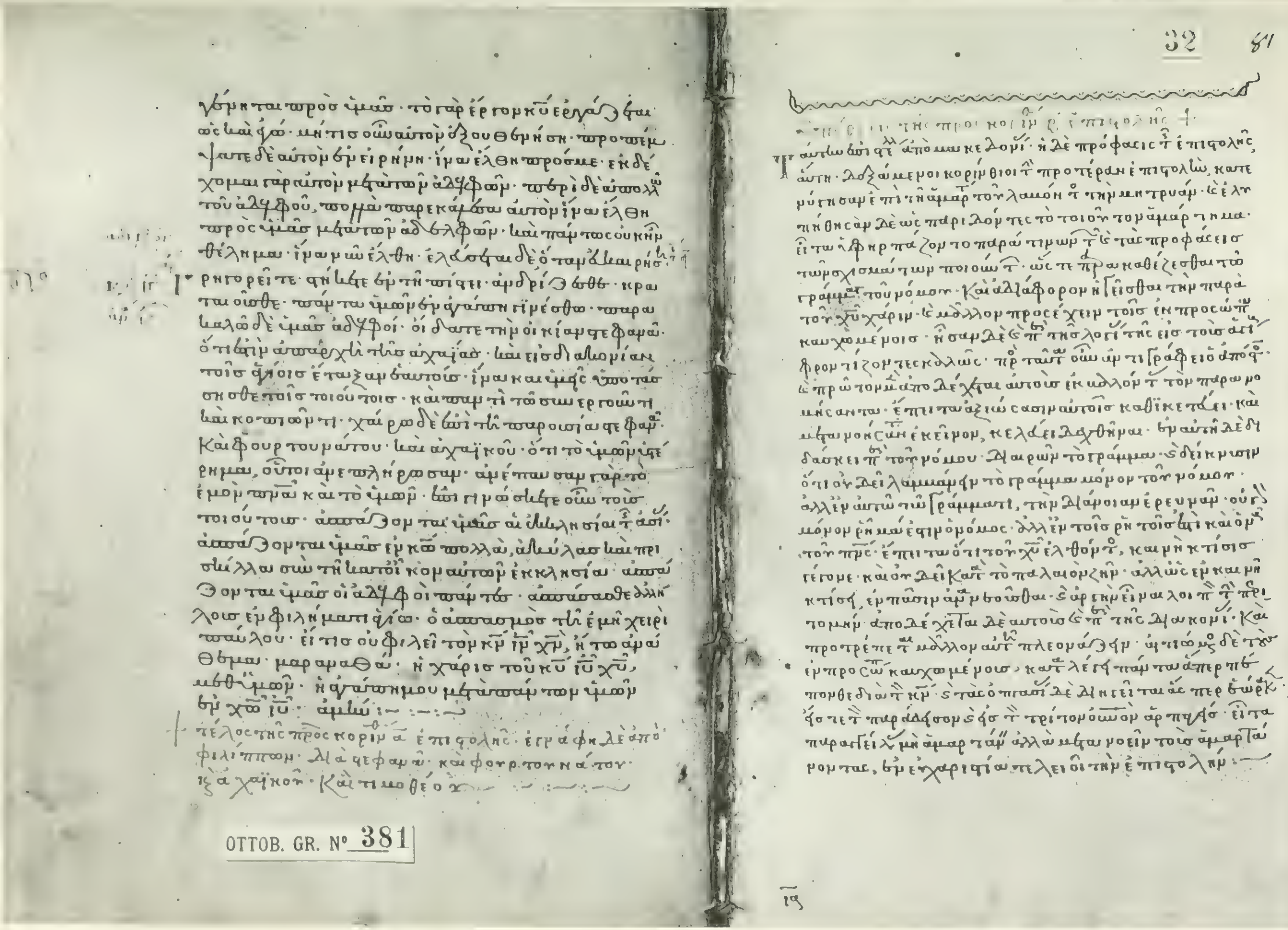
[illegible]

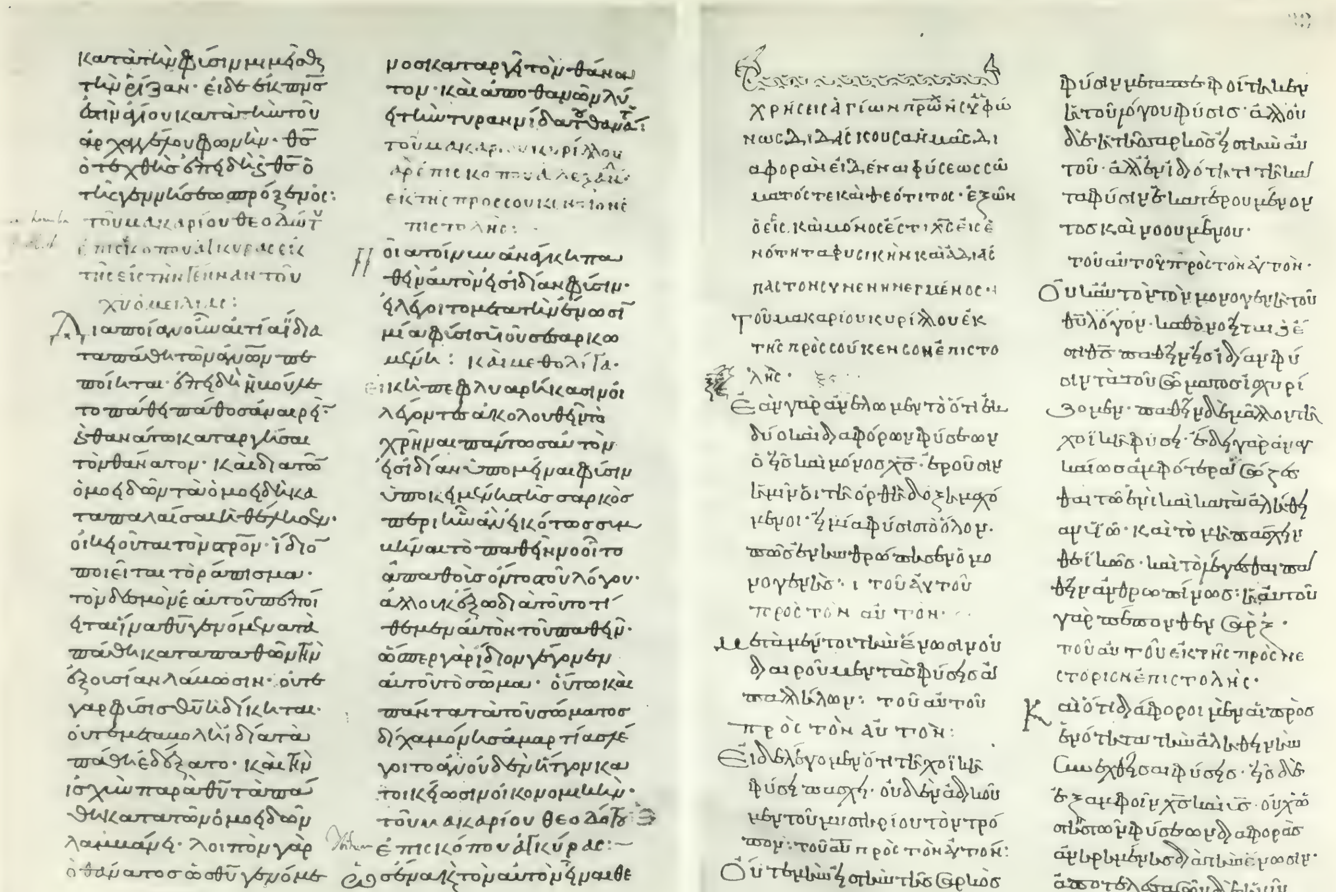
ἐὰν συμφωνηθῇ τοῖς μισθωταῖς ἀκινδύνοις οἰκ-
ἀμελῶς ἔχειν πῦρ· καὶ τυχηρῶς γένηται καῦσις, οὐκ ἐνέχεται ὁ
μισθωτής· εἰ δὲ κατὰ ἀμέλειαν αὐτοῦ συνέβη, ἐνέχεται· ἐν τῷ
τῷ θ' κε'. ὁ μισθωσάμενος ἀγέλην, οὐκ ἐνέχεται ἐὰν δειχθῇ
ὅτι χωρὶς ἀπάτης αὐτοῦ λησταὶ αὐτὴν ἀφείλοντο· ἀναλαμβά-
νει δὲ τοὺς μισθούς. εἰ δὲ ὑπὲρ τοῦ λοιποῦ χρόνου δέδωκε
ὁ ποιμὴν καὶ ὁ ῥάπτης, καὶ ὁ κναφεὺς ἀπὸ ἀμελείας καὶ ἀπει-
ρίας ἐνέχονται· ἐν δὲ τῷ ια' κε'. ἐὰν συμφωνηθῇ μὴ ἔχειν πῦρ
καὶ σχῇ, ἐνέχεται· εἰ καὶ κατὰ τύχην ἐμπρησμὸς γένηται. εἰ δὲ
στέργειν εἶπεν ὅτε συμφωνηθῇ πῦρ ἔχειν ἀναμελῶς· ἐν δὲ τῷ ιβ' κε'.
ἐὰν συμφωνήσῃ ἐν ὁ μισθωσάμενος μὴ ἔχειν ἐν τῷ οἴκῳ χόρτον
καὶ σχῇ, εἰ τὰ δὲ ὁ δοῦλος αὐτοῦ ἀξένως εἰσαγάγῃ πῦρ καὶ καύσῃ· χώρα
τῇ περὶ τοῦ συμφώνου ἀγωγῇ· εἰ δὲ καὶ ἁμαξάριος φίλον ἐκ-
περιλαμβάνειν στρέψαι τὴν ἅμαξαν καὶ κλάσῃ τὸν δοῦλον, ἐνέ-
χεται τῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἀγωγῇ· εἰ μὴ ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν
ἐπὶ ζημίας ἐμισθώσατο· ἐν δὲ τῷ ιγ' κε'. ἐὰν λαύκη τοῦ
τῷ συμβληθῆναι ἢ γλύψαι λίθε ἂν καὶ κλασθῇ, εἰ μὲν δι' ἀπειρίας
τοῦ τεχνίτου, χώρα τῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἀγωγῇ· εἰ δὲ ἀπὸ
αἰτίας τῆς ὕλης, οὐκ ἐνέχεται· εἰ μὴ τὸν κίνδυνον ἀνεδέξατο.
ἐὰν μισθωθὲν τὸν γένηται τὸ δοθὲν τῷ κναφεῖ, χώρα τῇ περὶ
τῆς μισθώσεως ἀγωγῇ· καὶ ἐὰν ἐπὶ τῷ ἐπιδοῦναι παράσχῃ
ἢ ἄλλο παλαιόν· κἂν ἐν ἀγνοίᾳ· ἐν δὲ τῷ ιδ' κε'. ἐὰν ἀνεχο-
μένου τοῦ δεσπότου μὴ ἐπιδώσῃ τοὺς χρόνους ὁ μισθωτὸς
ἐπιμείνῃ· καὶ χωρὶς ἐγγράφου ἀνανεοῦται τὸ
συνάλλαγμα ὅσα ἀπὸ μέρους συναινέσεως· ὅθεν ἐὰν ἐν τῷ με-
ταξὺ τελευτήσῃ ἢ μανικὸς ὁ δεσπότης, οὐκ ἀνανεοῦται· ἐν δὲ
τῷ ιε' κε'. πᾶσαν ζημίαν ἢ τιμίου δυνατὸν ἀντιστῆναι, ὁ δεσπότης
ἐπιγινώσκει· οἷον τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἢ γεράνων ἢ ψαρῶν
ἢ κολοιῶν, ἢ τῶν ὁμοίων· ἢ ἐπιδρομῆς πολεμίων· ἢ ἐὰν ἀπὸ
ὀλίγου πάντες ἀρθῶσιν οἱ καρποί· οὐ τὸ γὰρ πρὸς τὴν ζημίαν
τοῦ σπόρου καὶ τὸν μισθὸν δίδωσιν ὁ μισθωτός· ὁμοίως ὁ μισ-

ἐκζήτησον· ἐξερεύνησον· καὶ ἀ-
πέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐ-
νεργήματα τοῦ διαβόλου· ἐπιτί-
μησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμα-
σι· ἐκδίωξον αὐτά· καὶ καθάρισον
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου· καὶ τῇ ὀ-
ξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ·
σύντριψον τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ἐν τάχει· καὶ δὸς αὐτῷ
νίκας κατ' αὐτοῦ· καὶ κατὰ τῶν ἀκα-
θάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως
τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυχὼν (ὄντως)· κατα-
ξιωθῇ τῶν ἀχράντων καὶ ἐπουρανί-
ων σου μυστηρίων· καὶ δόξαν σοι
ἀναπέμψῃ· τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ(ῶνας)

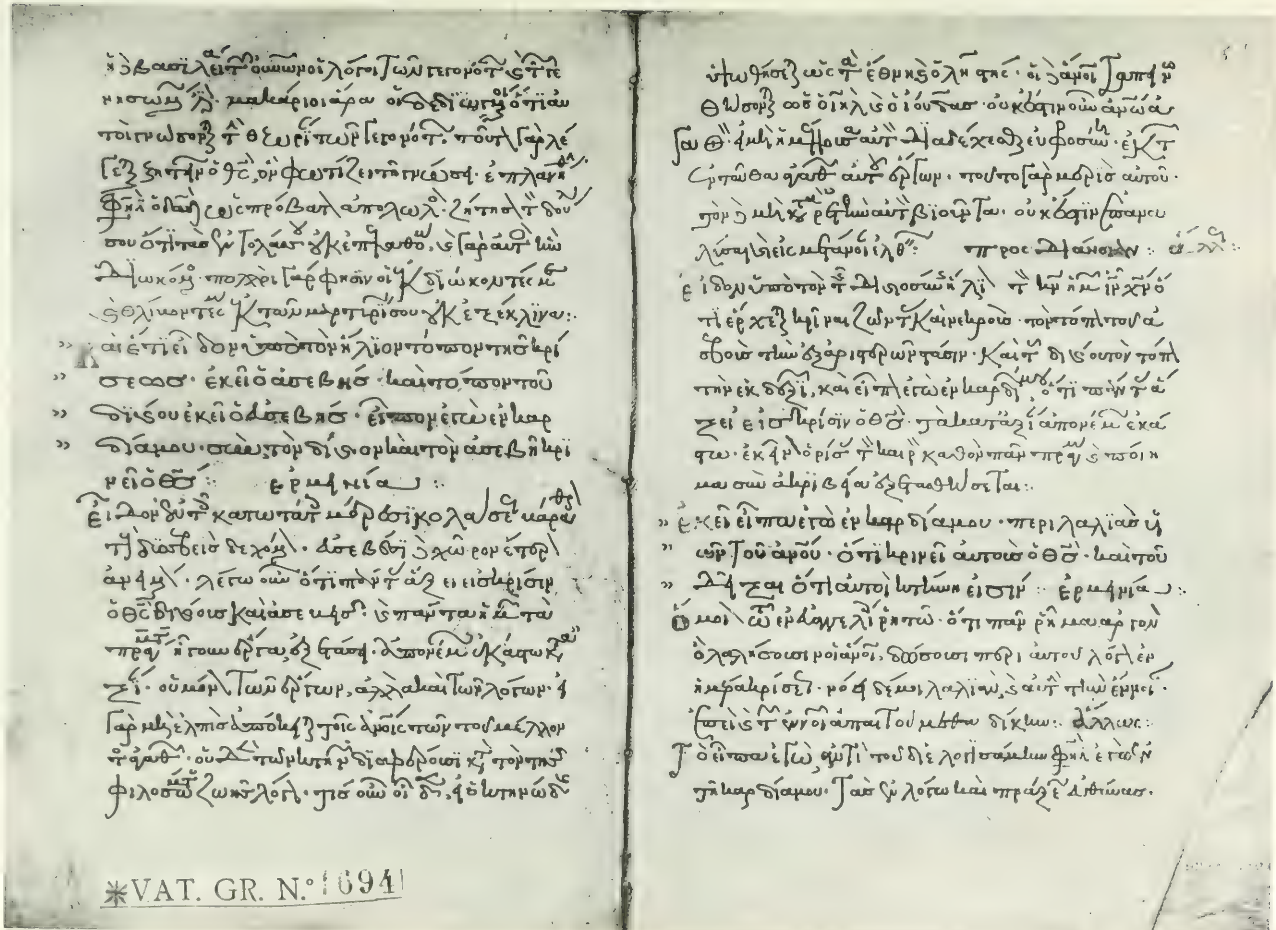
~~Εὐχὴ εἰς ποιῆσαι [illegible] χ[illegible]~~
~~πρ[illegible]~~

Ὁ ὢν δέσποτα κύριε ὁ ποιήσας τὸν
ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν· καὶ
δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου·

32
OTTOB. GR. N° 381

T. GR. N°1431

*VAT. GR. N° 1694

VAT. GR. N° 2281

ψυχὴ ἱερῶ· συγκροτεῖς δὲ χαίρων· ὡς ἀλη-
θῶν ὀρθοδόξων· τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ πν(ευματο)ς:—
Πλήρεις ὥσπερ φιάλαι θ(εο)ῦ, τῶν ἀρωμάτων μὲν ἅπασι
ἀγόμενοι σου· καὶ τὴν οἰκουμένην μὲν ταῖς ὀσ-
δίαις ἀφραίνετε· τῇ τῶν ἀρωμάτων· μυροβλύ-
κῃ· μελῳδίᾳ· καὶ τῷ κάλλει τῶν λογίων ὑμ-
νοῦντων [illegible] φε:
[illegible] θεὸν συλλαβοῦσαν· τὸν δημιουργὸν καὶ κτίσ-
της κ(ύρι)ε· [illegible] πᾶσαι· τῶν ἀνθρώπων [illegible]
[illegible] καὶ τῶν ἀσωμάτων αἱ μυριάδες ταξιαρ-
χίαι· καὶ [illegible] πάντας ἐκπλήττει τὸ θαῦμα σου:—
[illegible] θητῆς μοι σῆς· πολλάς:—
Σοφίαν πν(ευματ)ικὴν τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτισας· τοῦ
λόγου διανομαῖς· γενόμενος ἀπόστολος· π[illegible]
σίαν [illegible] ἀνθρώπων ἱεράρχαι χάρις· ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσ[illegible]:—
Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
σου· καὶ δύναμις δὲ τῶν σῶν ῥημάτων χρυσόστομε.
ὡς σάλπιγξ παράσημος· ἡ οἰκουμένη πᾶσα περιήχησε [illegible]:—
Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν· χιτῶνα περιβαλλόμενος·
γράμματα καὶ ἀρετῶν ἐρείσματα· καὶ λόγων περιποιησάμενος·
περιποιησάμενος· ἀληθείας ἄφθαρτον [illegible]
[illegible]ξιομέδραιε [illegible]:—
[illegible] παντοκρατορικὴν δύναμιν φέρων ταῖς [illegible]
[illegible] ἀθεμίτης σαρκὸς ἐκ σοῦ περιβαλλεῖ
[illegible] πόνων [illegible] [illegible] τῶν ἀγίων μου [illegible]:—

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ· ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α·

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπε-
χείρησαν ἀνατάξασθαι
διήγησιν· περὶ τῶν πε-
πληροφορημένων ἐν
ἡμῖν πραγμάτων· καθὼς
παρέδοσαν ἡμῖν
οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται·
καὶ ὑπηρέται γενόμενοι
τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ
παρηκολουθηκότι
ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς·
καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε
θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς πε-
ρὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν
ἀσφάλειαν· Ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις ἡρῴδου τοῦ βασιλέ-
ως τῆς ἰουδαίας· ἱερεύς τις
ὀνόματι ζαχαρίας· ἐξ ἐφη-
μερίας ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρών·
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισά-
βετ· ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
φότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς

EVANGELIUM SECUNDUM LUCAM

Quoniam quidem multi conati
sunt ordinare
narrationem quae
in nobis comple-
te sunt rerum. si-
cut tradiderunt
nobis qui ab initio ipsi uiderunt.
et ministri fuerunt. ser-
monis: uisum est et mihi
a secuto a principio omni-
bus diligenter. ex or-
dine tibi scribere obtime
theophile. ut cognoscas
eorum uerborum de quibus eruditus
es ueritatem: Fuit in die-
bus herodes regis
iudee. sacerdos quidam no-
mine zacharias. de uice
abia. et uxor illi de fi-
liabus aaron et nomen
eius helisabet. Erant
autem iusti ambo ante
deum. incedentes
in omnibus mandatis

σιν ἄρχειν ἐφ' ᾧ τὸ σοὶ καὶ ἢ τοῦ κρίνειν ἐξουσία, ὀρθῶς ἂν τοῦτο ποιῇς· διὰ μὲν τοῦ ἀληθῆναι τὴν ἐξουσίαν, καταδικάζων οὓς ὁ θεὸς ἐδημιούργησε· διὰ δὲ τὴν πρόγνωσιν ἀναμάρτητος ὢν τοῦ κρίνειν· οὓς μὲν ὡς δικαίους δικαιῶν, οὓς δὲ ὡς ἀδίκους καταδικάζων· κἀγὼ

Ἔφην· ὀρθῶς ἔφης καὶ ἀληθῶς· ἀδύνατον γὰρ τινα πρόγνωσιν οὐκ ἔχοντα, κρίνειν ὀρθῶς· ὅμοιοί τε γὰρ φαίνονται τινὲς ἀγαθοί, ἀθέμιτα κρύφα διαπραττόμενοι· ὅμοιοι δὲ ἀγαθοὶ ὑπὸ διαβολῆς ἐχθρῶν, κακοὶ ὑπολαμβανόμενοι· ἀλλ' οὐ καὶ τοῦ βασανίζειν καὶ ἀνακρίνειν ἐξουσίαν τὶς ἄρχων δικάζει, οὐδὲ ὄντως ἕξει πάντως τὸ δικαίως δικάζειν· ὅμοιοι γὰρ φονεύσαντες· εἶτα ταῖς βασάνοις ὑπερνικῶντες, ἀφείθησαν ὡς ἀθῷοι· ἕτεροι δὲ πάλιν ἀθῷοι τυγχάνοντες, τὰς βασάνους οὐχ ὑπομείναντες· καὶ διὰ τοῦτο καταψευσάμενοι ἑαυτῶν, ὡς αἴτιοι ἐκολάσθησαν·

Καὶ ὁ Πέτρος· ἔχει μετρίως ταῦτα ἔφη· τὸ δὲ μεῖζον, ἄκουσον· ὅμοιον ἀνθρώπων ἁμαρτανόντων ἢ κατορθούντων· οἱ μὲν ὧν ποιοῦσιν, ἰδίαν ἄτην αὐτῶν· οἱ δέ, καὶ ἀλλοτρίαν· δίκαιον δὲ ἕκαστον ὅσοις τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασι τιμωρεῖσθαι, ἢ ὅσοις τοῖς κατορθώμασιν ἀμοιβῆς ἀξιοῦσθαι· ἀδύνατον δέ τινι·

[illegible]

[illegible] οἷον ἑκατὸν πρὸς ἑκατόν· καὶ δέκα
πρὸς δέκα· καὶ δύο πρὸς δύο· καὶ μνᾶ πρὸς μνᾶν· καὶ τάλαντον πρὸς
τάλαντον· καὶ πῆχυς πρὸς πῆχυν, καὶ τὰ παραπλήσια· ἔν τε [illegible]

[illegible]

αὐτὴν ἀνθρώπου δογματίσαντος, καὶ τὴν εὐχὴν ἀπὸ μνήμης εἰληφότα:
Ἐν ταῖς κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς τῆς πεντηκοστῆς ἡμέραις, οὐ δέον
κλίνειν γόνυ:

[illegible]

Πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι τὸ πρὶν ἐπιθύσαντες, εἶτα δόξαντες ἀναπαλαίσαντες, μόνης τῆς καθέδρας καὶ τῆς τιμῆς μετέχωσιν· μὴ δὲ τῶν ἱερῶν ἐπιτελοῦντες:· Ὅσοι τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, ἐν καιρῷ διωγμοῦ βιασθέντες ἔθυσαν, εἶτα ἐν ἀληθείᾳ προσῆλθον, ἀναπαλαίοντες ὅπερ ἔπραξαν, μόνης τῆς καθέδρας καὶ τῆς τιμῆς μετέχειν ὀφείλουσιν· ἱερατικὸν δέ τι ἐνεργεῖν, οὐκ ἔξεστιν αὐτοῖς· οἷον, ἄρτον ἢ ποτήριον ἀναφέρειν· ἢ λόγους διδασκαλίας τῷ λαῷ ποιεῖσθαι· ἢ ὅλως τι τῶν λειτουργικῶν ἐπιτελεῖν:-

Οἱ βασανισθέντες καὶ βιασθέντες ἀληθῶς, καὶ μηδὲ τὴν γνώμην δουλωθέντες, βρῶμα λαβόντες εἰδώλου, τῆς κοινωνίας μὴ κωλυέσθωσαν· καὶ λαϊκοὶ δὲ τοῦτο παθόντες, ὡς οὐδὲν ἡμαρτηκότες, εἰ βούλοιντο χειροτονίας τυχεῖν, τυγχανέτωσαν, ἀλλ' ὡς ἀναμάρτητοι ὄντες:· Οἱ μετὰ βασάνων καὶ εἰδωλοθύτων βρῶμα δόξαντες βιασθέντες, τῶν βιαζομένων τῷ στόματι αὐτῶν τοῦτο ἐμβαλόντων μετὰ ἀνάγκης, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοί πως λιβανωτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν δεξάμενοι, καὶ πρὸς βίαν πρὸς τὸν πειρασμὸν δὲ ἐπιρρίπτεσθαι τοῦτο κατ' ἀνάγκην ἀχθέντες, ὁμολογοῦντες δὲ διόλου ὅτι εἰσὶ χριστιανοί, καὶ τοῦ συμβάντος πένθος ἀποδεικνύμενοι τῇ πάσῃ καταστολῇ· καὶ τῷ σχήματι· καὶ τῇ τοῦ βίου ταπεινότητι, οὗτοι ὡς ἔξω ἁμαρτήματος ὄντες, τῆς κοινωνίας μὴ κωλυέσθωσαν· ἀλλ' ἐν τῇ οἰκείᾳ τιμῇ μενέτωσαν· εἰ δὲ καὶ λαϊκοὶ εἶεν οἱ τοιοῦτοι, καὶ βούλοιντο χειροτονίας τυχεῖν, ἐὰν ὁ προλαβὼν αὐτῶν βίος ἀνεπίληπτος ᾖ, τούτου μόνου, οὐ κωλυθήσονται τῆς τοιαύτης ἐπιτυχεῖν τιμῆς:- Ὅσοι ἀπαγόμενοι, μετὰ τῶν μετ' ἀνδρείας ἀνῆλθον καὶ ἔφαγον, ἐπίδοξα εἶτα ὑποπιπτέτωσαν:-

Γόνασι σύνοδος ἡ ἐπὶ καί· ἀλλὰ τοῖς οἱ κοινωνικοὶ αὐτὴν οὖσαν πρῶτον, προτέτακται καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸ αὐτῆς γενομένων· ἥ τε ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀληθῶς κατὰ τοῦ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως συγκροτηθεῖσα ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως· ἥ τε ἐν Ἀγκύρᾳ ἐν ᾗ ζητήσεως γέγονε περὶ τῶν ἐν καιρῷ διωγμῶν τὴν πίστιν ἀρνησαμένων, καὶ μετὰ ταῦτα μεταμελομένων ὅπως δεῖ τούτους δέχεσθαι· καὶ ἥ τε ἐν Νεοκαισαρείᾳ, ἐν ᾗ περὶ ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως κανόνες ἐξεφωνήθησαν:-

[illegible] ... κανὼν [illegible]

Κ. β

Εἴ τις ἐν νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχειρουργήθη, ἢ ὑπὸ βαρβάρων ἐξετμήθη, οὗτος μενέτω ἐν τῷ κλήρῳ· εἰ δέ τις ὑγιαίνων ἑαυτὸν ἐξέτεμε, τοῦτον καὶ ἐν τῷ κλήρῳ ἐξεταζόμενον πεπαῦσθαι προσήκει· καὶ ἐκ τοῦ δεῦρο, μηδένα τῶν τοιούτων χρῆναι προάγεσθαι· ὡς πρόδηλον δὲ τοῦτο, πρόδηλον ὅτι περὶ τῶν ἐπιτηδευόντων τὸ πρᾶγμα καὶ τολμώντων ἑαυτοὺς ἐκτέμνειν εἴρηται, εἴ τινες ἄρα ὑπὸ βαρβάρων ἢ δεσποτῶν εὐνουχισθῆναι· εὑρίσκονται δὲ ἄλλως ἄξιοι, τοὺς τοιούτους εἰς κλῆρον προσίεται ὁ κανών:-

Διάφοροι κανόνες τῶν ἀποστόλων· τῶν αὐτῶν τῷ παρόντι κανόνι διατάττουσι· καὶ οἱ τῶν πολιτικῶν νόμοι ἐοίκασι κατὰ τὸ φρονεῖν τὸ πρᾶγμα καὶ κατὰ τὸν κανόνα· καὶ αὖθις τὸν ἑαυτὸν ἀκρωτηριάζοντα, προάγεσθαι εἰς κλῆρον· ἢ τοὺς ὑφ' ἑτέρων ἐκτμηθέντας κατὰ τὰ παρὰ [illegible] μὴ προάγεσθαι· διὰ τοῦτο οὖν καὶ οἱ τῆς συνόδου ταύτης τὸν παρόντα κανόνα ἐξέθεντο, διατάττοντες ταὐτὰ τοῖς αὐτῶν τῶν ἀποστόλων κανόσι καὶ τοῖς νόμοις· ὥστε μὴ τὸν ἑαυτὸν ἐκδόντα εἰς ἐκτομὴν ἢ αὐτοχειρὶ γενόμενον κληροῦσθαι· ἢ εἰ ἱερωσύνην ἀναδέξασθαι· ἀλλὰ καὶ ἂν προαχθέντα ἐν κλήρῳ ταχθῆναι· ἐκβάλλεσθαι· τοὺς μὴν ὑπὸ ἑτέρων ἀπηρεασθέντας· καὶ τοὺς παιδόθεν ἀφῃρεθέντας μόρια· ἐὰν ἄξιοι κρίνωνται ἱερωσύνης κωλύεσθαι διὰ τοῦτο προσαχθῆναι εἰς ἱερωσύνην. ἐὰν δὲ ἐκτέμῃ, ὥσπερ οἱ καὶ ἀποκόψας ἢ μόρια λαβὼν [illegible]· ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλον ἑκὼν καὶ χωρὶς ἀνάγκης ἑαυτὸν εἰς ἐκτομὴν ἐπιδιδούς· πλατύτερον δὲ τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ κα· καὶ κβ· καὶ κγ· καὶ κδ· τῶν ἀποστόλων κανόνων:-

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἤτοι ὑπὸ ἀνάγκης· ἢ ἄλλως ἐπαγόμενοι τῶν ἀνθρώπων· ἐγένετο πολλὰ παρὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα· ὥστε ἀνθρώπους ἀπὸ ἐθνικοῦ βίου ἄρτι προσελθόντας τῇ πίστει· καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατηχηθέντας· εὐθὺς ἐπὶ τὸ πνευματικὸν λουτρὸν ἄγειν· καὶ ἅμα τῷ βαπτισθῆναι

ὑπάτων τῶν ἱκανῶν πρώην τῶν ἐγγὺς καίσαρος ... Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων· ἔτους χλς ἀπὸ Ἀλεξάνδρου· ἐγένετο ιθ πρὸ ιγ καλανδῶν Ἰουλίων·

+ [illegible] Χριστὲ [illegible] πάντ[ων] πληρ[ώματα] θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:

+ πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν, Χριστὲ [illegible]
τῷ ἔχοντι τὸ γράψαντι. Χριστέ μου σῶσον:

+ [illegible]

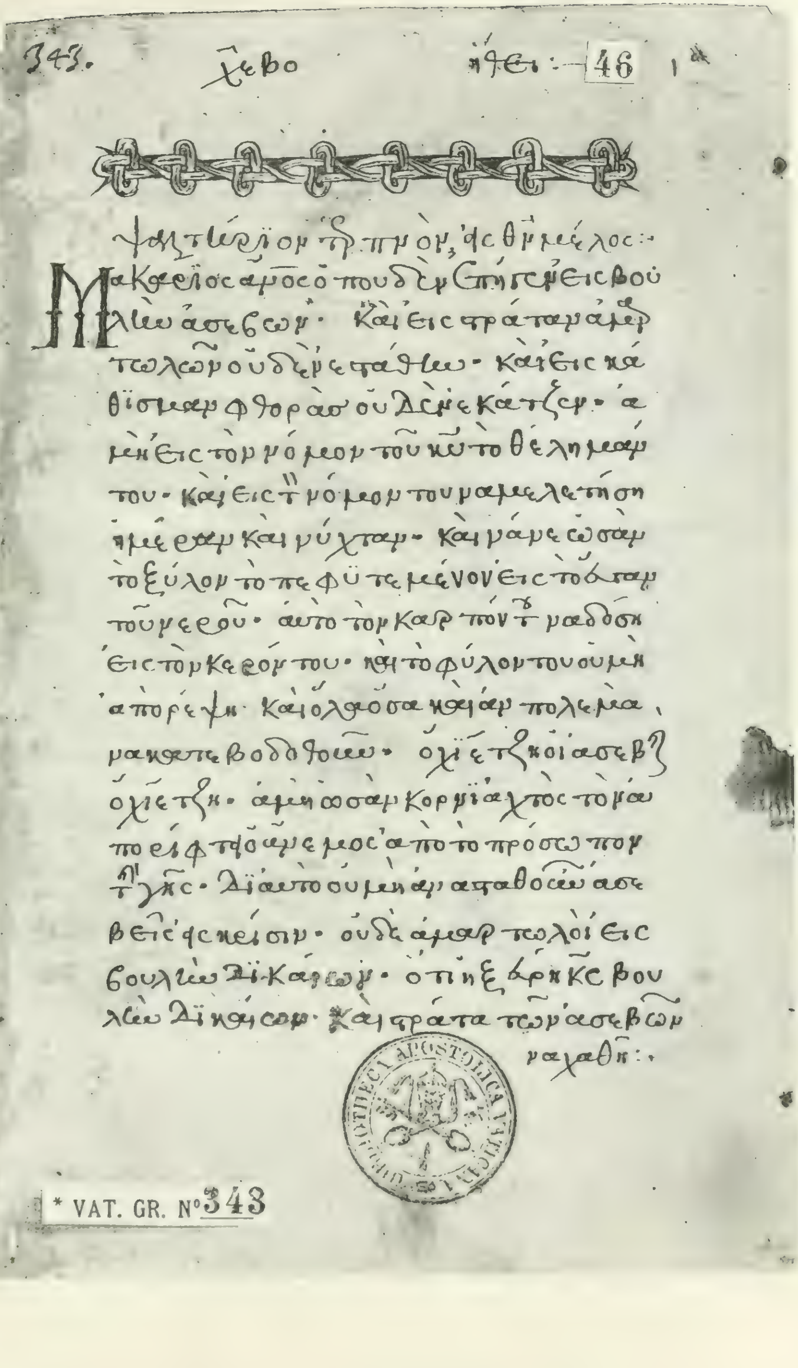
+ τῷ ͵ϛϡμβʹ ἔτει ἰνδ. ιβʹ μηνὶ μαρτίῳ κʹ ἡμέρᾳ
σαββάτῳ ὥρα ὀγδόῃ τῆς ἡμέρας· [illegible] ιθʹ
ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ· ὥστε [illegible]
[illegible] τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ κάστρου· καὶ καταπεσεῖν καὶ ἐκ
τῶν μεγάλων [illegible] τοῦ κάστρου· καὶ καταρραγῆναι
καὶ θραυσθῆναι τὰ οἰκήματα κατὰ πλεῖστα αὐτῶν· ἀλλὰ
[illegible] δὲ καὶ τῆς μητροπόλεως τὸ βόρειον μέρος τὸ πλησίον [illegible]
[illegible]· καὶ ἐπέπεσεν [illegible] τῷ πλησίον αὐτοῦ οἴκῳ· [illegible]
γυναῖκά τινα [illegible] ἐν αὐτῷ καὶ ἀποθανεῖν. ἀπέθανε δὲ
καὶ ἄλλη τις γυνὴ ἑβραία ἐν τῷ αὐτῷ σεισμῷ· ἔπεσον δὲ καὶ ἐκτὸς
τοῦ κάστρου οἰκίαι πολλαί· αἱ πλησιάζουσαι μᾶλλον τοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] χωρίου· ἀλλὰ [illegible] ὁ ἅγιος [illegible]
[illegible]· καὶ τὸ βῆμα τοῦ [illegible] Χριστοῦ· καὶ τὸ βῆμα τοῦ ἁγίου [illegible]
τοῦ [illegible]· καὶ τὸ [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible] τοῦ βασι-
λικοῦ [illegible]· διερράγησε δὲ καὶ κατεθραύσθη καὶ ὁ θόλος τοῦ ἁγίου
[illegible] καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκκλησιῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ βόρειον
μέρος τῆς [illegible] τοῦ μεγάλου [illegible]· [illegible] ταῦτα
[illegible] τῆς θαλάσσης· [illegible] τῆς θαλάσσης·

[illegible] ἐπαναστραφῆναι· καὶ [illegible] ὁρῶν αὐτῆς [illegible] ἕως
τῆς ἡμέρας [illegible] πλατείας τοῦ ἐμπορίου· ὥστε φοβηθῆναι τοὺς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible]· [illegible] δὲ καὶ ἡ
σμύρνη· καὶ [illegible]· ἀλλὰ δὴ καὶ [illegible]
οὗτινος φοβεροῦ [illegible] γενομένου μετὰ φιλανθρωπίας [illegible]
[illegible] ἡμᾶς ὁ [illegible] ἐλεήμων θεός· αὐτῷ ἡ δόξα [illegible]
αἰῶνας ἀμήν:+

σκήπτεσθαι τὴν μῆνιν· τὸ δὲ ἀληθὲς αὐτὸν ὀρρωδεῖν. ἃ πῶς ἀνεκτὰ ἀκούειν ἐμοί· τίς ὑπὲρ σοῦ τούτων λήψεται τὴν δίκην· οἱ κἂν ἀσεβήσῃ πρὸς θεῶν; οὐ δόξαν ἕξεις ὅτι μὴ πάλαι; οὐχ ὅσον τοῦ χρόνου πρόεισι, ζημίαν θήσει; οὐκ ἄρα καὶ τῆς κόρης ἕνεκα ὀργισθῆναι, εἰς τοὺς ζῶντας ἀφήσεις τὸν θυμόν, τοὺς ἁπάντων τούτων αἰτίους; εἰ γὰρ ἐπεί μοι μηδὲν προεκίνησα μηδ' ἐξ ἀρχῆς, τί τῶν ἁπάντων ἂν ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον ἐν ταυτοῖ συνέβη δι' ὀχλεῖν· ἐνθυμοῦ δὲ ὅτι Πηλεὺς μέσος Αἰακοῦ καὶ σοῦ· Αἰακοῦ ἐκείνου εἰς ὃν πώποτε ἦλθε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα· σοὶ δὲ ὑπάρχει καὶ τοῦτο ὡς μάλιστα· μιμούμενος γὰρ τὴν τοῦ προγόνου γνώμην, ὑπεραίρεις τῷ σχήματι· ὁ μὲν γὰρ ἐξ αὐχμοῦ ὤνησε· οὐδὲ ἔργῳ βοηθήσας, ἐκπλήσεις τὰς ἁπάντων εὐχάς· καὶ ἅμα ἔτι πρὸς τούτοις λογίζου· ἔξιμεν δὴ αὐτίκα μάλα ἐκ τῆς σκηνῆς· ποίοις ποσὶν ὦ πρὸς Διός, ἂν μὴ ταῦτα συνδόξῃ· τίνας λόγους ἐροῦμεν ἀπελθόντες· ἢ ποίας ἀποκρίσεις ἀποκρινούμεθα· καραδοκοῦσι δὲ δή που πάντες· οἱ ἄσμενοι προσδεχθέντες. ἄλλος ἄλλοθεν προσιόντες, πεύσονται· τί χρὴ πρὸς αὐτοὺς λέγειν. ἀποκρίνασθαι· σπεῖσον μεθ' ἡμῶν τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι. μὴ τὴν τελευταίαν τοῦ νῦν εἶναι· ἀλλ' αἰσχυνθεὶς τήν τε χρείαν τὴν κοινήν· καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς. καὶ τῆς πρεσβείας τὴν ὥραν. νύκτα ταύτην. καὶ ἄστρα ταῦτα· καὶ θεοὺς καὶ κέρασον τοῖς κοινοῖς σὺν ἡμῖν οἶνον, ἐκδοὺς τὴν ὀργὴν ὥσπερ νόσον, φάνηθι τοῖς βαρβάροις ἅμα ἡλίῳ:~

† Λιβανίου ἀντιρρητικὸς Ἀχιλλέως:~

Ὅτε πρῶτον ὑμᾶς εἶδον ἐπὶ τὰς θύρας ἥκοντας ὦ σοφώτατε Ὀδυσσεῦ, ἡγησάμην ὀψέ ποτε κοινωνοὺς ἀφῖχθαί μοι τῆς ἐφ' οἷς ὑβρίσθην ὀργῆς· καὶ τοῦ γε λοιποῦ μεθ' ἡμῶν συνδιάξειν. τῆς Ἀγαμέμνονος βδελυρίας, εἰσάπαξ κατεγνωκότας· καὶ μὰ τοὺς θεοὺς οὐ τὸ νῦν ἐπὶ τούτοις ὑμᾶς. θαυμαστὸν ἐποιούμην· ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι μετέστητε, τοῦτ' ἐθαύμαζον· ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν λόγων ἤκουσα τῶν πολλῶν καὶ καλῶν· καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἠδικηκότων ἐθεασάμην σπουδήν. καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ τοῦ τὰ δεινότατα πεπονθότος τέχνην, καὶ ὅτι με καθάπερ παῖδα προσεδόκησας οἰχήσεσθαι λαβόντα, νῦν πλέον ἢ πρότερον ἡ καὶ παράδοξον ἁπάντων ἤλγηκα· τὸ γὰρ μηδὲ νῦν ἔχειν δοκεῖν. ἀλλ' ἕτοιμον εἶναι πρὸς ἀπάτην, ὅτου τις ἂν ἐπιθυμοῦ. τοῖς γε ἑκόντως ἀπὸ ἢ τοῖς δημόταις· ἐγὼ δέ σε ἠξίουν φάσκοντα συνέσει νικᾶν, μὴ τὸ πᾶν προσδηλοῦν

343. χεβο ... 46

ψαλτήριον ... μέλος:·

Μακάριος ἄνθρωπος ὅπου δὲν ἐπήγεν εἰς βου-
λὴν ἀσεβῶν· καὶ εἰς στράτα ἁμαρ-
τωλῶν οὐδὲν ἐστάθη· καὶ εἰς κά-
θισμαν φθορᾶς οὐδὲν ἐκάτζεν· ἀ-
μὴ εἰς τὸν νόμον τοῦ κυ τὸ θέλημάν
του· καὶ εἰς τὸν νόμον του νὰ μελετήσῃ
ἡμέραν καὶ νύχταν· καὶ νὰ γένῃ ὡσὰν
τὸ ξύλον τὸ πεφυτεμένον εἰς τὸ [illegible]
τοῦ νεροῦ· αὐτὸ τὸν καρπόν του νὰ δώσῃ
εἰς τὸν καιρόν του· καὶ τὸ φύλλον του οὐ μὴ
ἀπορέψῃ· καὶ ὅλα ὅσα [illegible] πολεμᾶ
νὰ [illegible]· ὄχι ἔτζη οἱ ἀσεβεῖς
ὄχι ἔτζη· ἀμὴ ὡσὰν κορνιαχτὸς τὸν ἀ-
ποσείρνει ὁ ἄνεμος ἀπὸ τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἀναστηθοῦσιν ἀσε-
βεῖς εἰς κρίσιν· οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ εἰς
βουλὴν δικαίων· ὅτι ἠξεύρει κς βου-
λὴν δικαίων· καὶ στράτα τῶν ἀσεβῶν
νὰ χαθῇ:·

[illegible]

κάστῳ καὶ πόλει τὸν μὲν κακὸν κα-
κόν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυ-
χεῖν· Χο. σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιάς,
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ·
ἢ τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε
κρύπτει· δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν·
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι
πύργων· κατὰ δ' αἰθάλου
κηλῖδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι·
τάλαιν' οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω·
μεσονύκτιος ὠλλύμαν·
ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐ-
π' ὄσσοις σκίδναται· μολπᾶν δ' ἄ-
πο καὶ χοροποιὸν θυσιᾶν κατα-

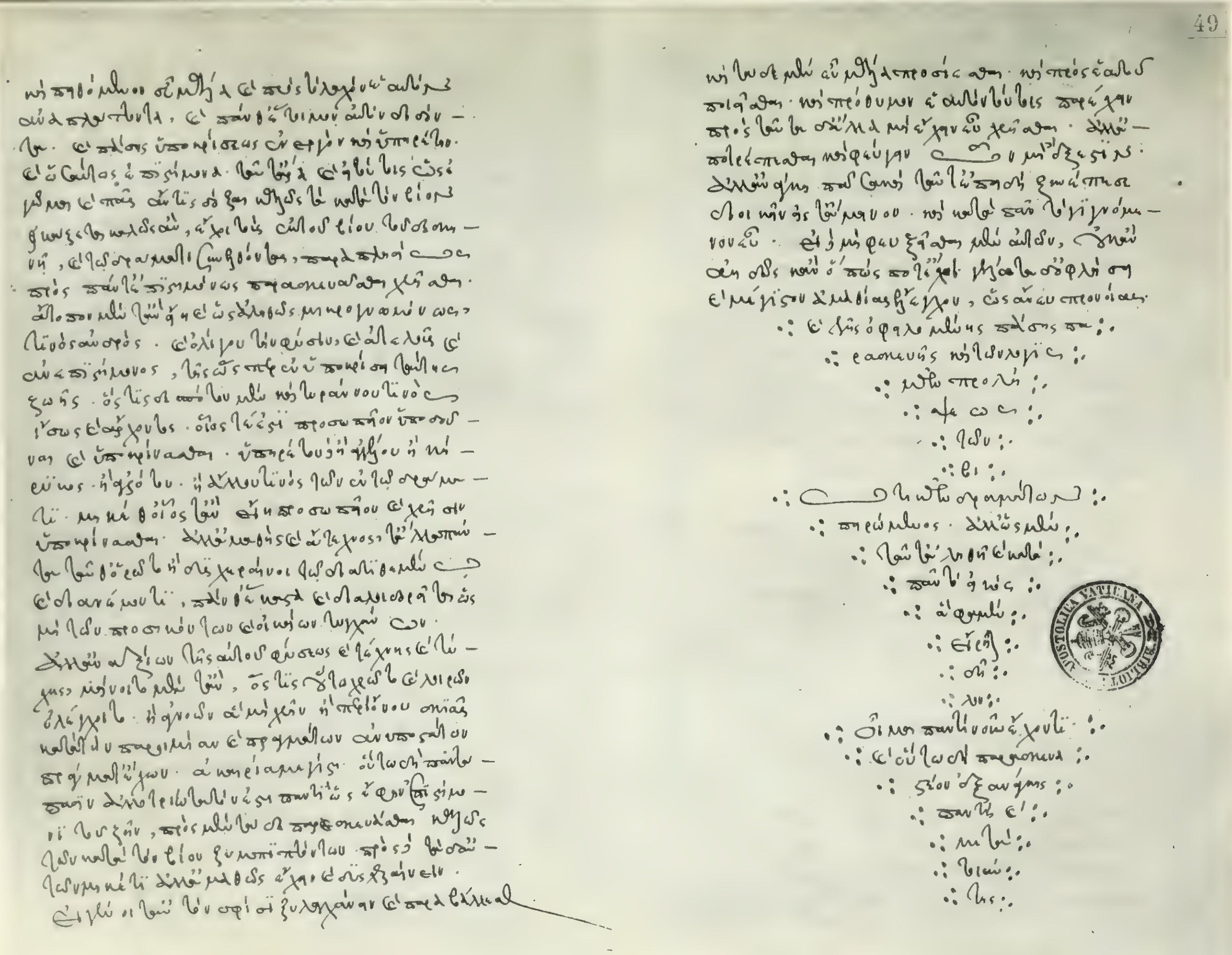
[illegible]

τὰ τε σταθερὰ καὶ βέβαια ἔργα. ἔχει δὲ ὁ μαθηματικὸς λόγος καὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἐπιστημονικὸν καὶ ἀτέλεστον πρότερος τῶν εἰσοδοιῶν τοῖς παλαιοῖς ὁ μαθηματικὸς τοῦ φυσικοῦ, καὶ ἀρχικώτερος ἐκ τάφ τούτων ἐν κρέμασθαι ὑπειλήφασι τῶν ἄλλων εἰλικρινῆς ὅσον χρώμεθα μετ' αὐτοῦ τοῦ μαθηματικοῦ λόγου. προσέχουσι δὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐπικρίνειν τῇ ἀκριβείᾳ, καὶ τῇ ἀνελέγκτῳ γνώσει, καὶ τῇ ὀρθότητι τῶν λόγων καὶ τῇ συμφωνίᾳ πρὸς τὰ ὄντα. μεθ' ἃ τούτων τὸ εἶδος αὐτοῦ τῶν ἄριστα διαφαίνεται. ἔσω δὲ καὶ ταῦτα ... προσηκόντως μετὰ τῶν ἔμπροσθεν περὶ τούτου διωρισμένων. ΛΖ'

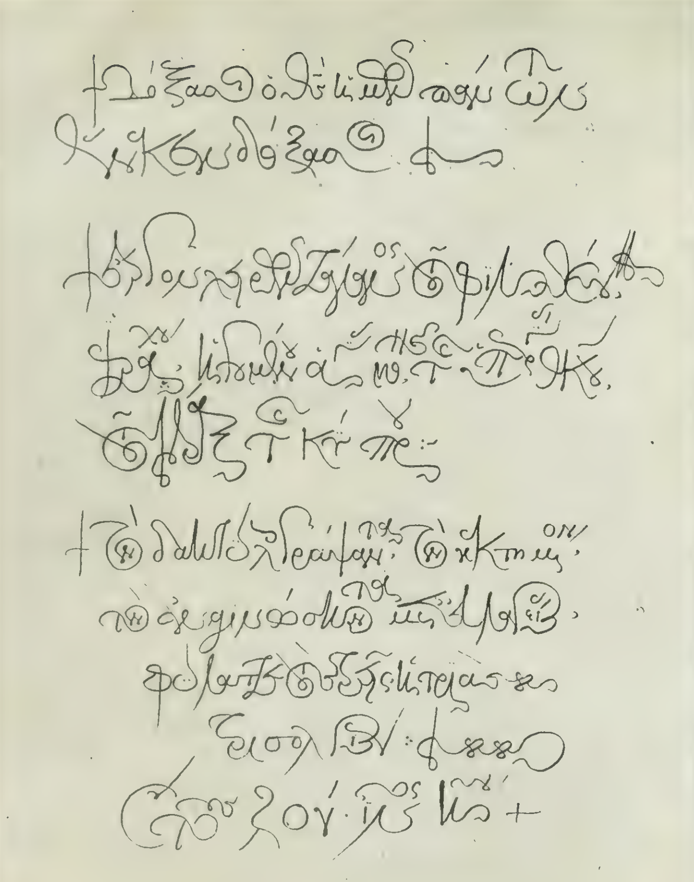
Ἐπὶ τοίνυν ἀπετελέσαμεν τὴν κοινὴν περὶ τῶν μαθημάτων θεωρίαν, καιρός ἐστιν ἤδη συναγαγεῖν ὑπὸ μίαν σύνοψιν τὰ ὅλα περὶ αὐτῶν κεφάλαια. πρῶτα μὲν οὖν τὰ τῶν σκοπῶν, καὶ τὰ περὶ τῆς ὅλης ἐπιστήμης τῆς μαθηματικῆς. εἶτα περὶ ἀρχῶν τῶν τε κοινῶν καὶ τῶν ἰδίων, ἐπὶ τούτων, περὶ τῶν ὑποκειμένων τοῖς μαθήμασι ἐποιησάμεθα λόγον. εἶτα περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν γνώσεως καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστημῶν. καὶ περί τε τῶν καθ' αὐτὰ κριτηρίων καὶ περὶ τῆς ... αὐτῶν ... πόθεν ἄρχεται ἡ θεωρία, τίς τε ὁ ὅρος τῆς μαθηματικῆς θεωρίας, καὶ τίνες αἱ δυνάμεις αὐτῆς. καὶ τίνα τὰ στοιχεῖα, τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. καὶ περὶ ταύτης πᾶν ἐπικοινωνεῖ πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ πῶς ταῖς τέχναις συμβάλλεται. καὶ τίνα τάξιν ἔχει τῆς ἐν παιδείᾳ ... τίνες τε οἱ ἴδιοι τρόποι τῆς πυθαγορικῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων καὶ τίς ἡ διαίρεσις κατὰ τοὺς πυθαγορείους, τῆς ὅλης μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ τίς ἡ ὀρθὴ μαθηματική. καὶ τίνα ἐξαίρετα κατὰ πυθαγόραν τῆς θεωρίας ταύτης. τίς τε ἡ διαλλάττουσα αὐτῆς κατάστασις μεγίστη. καὶ ὅτι ... αὐτὰ οἱ πυθαγόρειοι προήγαγον ἐπὶ πλεῖον, τίς τε ἡ συνήθεια αὐτῶν. τῆς ἐν τοῖς μαθήμασι διδασκαλίας καὶ τίνες ἦσαν οἱ μαθηματικοὶ πρὸς αὐτοὺς ἀντιλήψεις τῶν μαθημάτων καὶ ἀντιλογίαι πρὸς αὐτάς. καὶ αἱ διαστάσεις, καὶ τί δεῖ ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ μαθηματικοῦ. τοῦ οὕτως πεπαιδευμένου. διακρίσεις τε τῶν ἐν τῇ προβλημάτων καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἀποδείξεων περὶ συλλογισμῶν τε καὶ διαιρέσεως καὶ ὁρισμῶν μαθηματικῶς. τίς τε ἡ κοινωνία φιλοσοφίας πρὸς τὴν πυθαγόρειον ἣν ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐχρῶντο οἱ πυθαγόρειοι. τί τε τὸ κοινόν, καὶ ἴδιον τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, καὶ πόσας εἰς διαιρέσεις, καὶ τῶν τεταγμένων. ἐπὶ τέλει τε περὶ τοῦ ὀνόματος εἴρηται τῆς μαθηματικῆς, καὶ ὧν τότε συνεπομένων. τέλος τοῦ περὶ τοῦ κοινοῦ λόγου τῶν μαθημάτων.

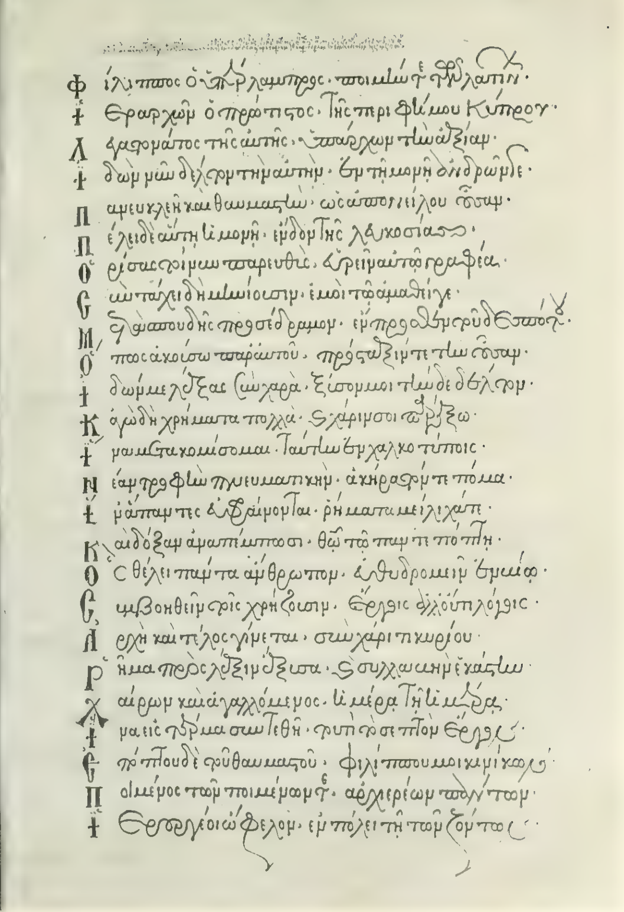
καὶ τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν κεφάλαια ἐπισυ-
νάψαι. καὶ οἶμαι αὐτὰ συμμέτρως ἔχειν.
εἰ δέ τι ... πραγματείᾳ ῥᾴδια
ἀπὸ τῶν ἐρήμων καὶ τῶν
λείψει τῆς δια-
γνώσεως.

Hoc opus ad huius Bibliothecæ Palatinæ usum. Ego Ioannes Honorius á Mallia oppido Hydruntinæ Dioc. ortus, Librorum Græcorum instaurator sic exscribebá. Ano Dni. M.D.XXXVI. Paulo III. Pont. Max.

VAT. GR. N° 302

OTTOB. GR. N.° 25

KLEINE TEXTE FÜR THEOLOGISCHE UND PHILOLOGISCHE VORLESUNGEN UND ÜBUNGEN

HERAUSGEGEBEN VON HANS LIETZMANN

1 Das Muratorische Fragment und die monarchianischen prologe zu den evangelien, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.

2 Die drei ältesten Martyrologien, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 16 S. 0.40 M.

3 Apocrypha I: Reste des Petrusevangeliums, der Petrusapocalypse und des Kerygma Petri, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.

4 Ausgewählte Predigten I: Origenes Homilie X über den propheten Jeremias, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 16 S. 0.30 M.

5 Liturgische Texte I: Zur geschichte der orientalischen taufe und messe im 2. und 4. jahrhundert, ausgewählt von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.

6 Die Didache, mit kritischem apparat herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 16 S. 0.30 M.

7 Babylonisch-assyrische Texte, übersetzt von Prof. Dr. Carl Bezold: I Die schöpfungslegende. 20 S. 0.30 M.

8 Apocrypha II: Evangelien, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 2. Aufl. 21 S. 0.40 M.

9 Ptolemaeus Brief an die Flora, herausgegeben von Prof. D. Adolf Harnack. 10 S. 0.30 M.

10 Die Himmelfahrt des Mose, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Carl Clemen. 16. S. 0.30 M.

11 Apocrypha III: Agrapha, neue Oxyrhynchuslogia, herausgegeben von Prof. Lic. Dr. Erich Klostermann. 20 S. 0.40 M.

12 Apocrypha IV: Die apokryphen briefe des Paulus an die Laodicener und Korinther, herausgegeben von Prof. D. Adolf Harnack. 23 S. 0.40 M.

13 Ausgewählte Predigten II: Fünf festpredigten Augustins in gereimter prosa, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 16 S. 0.30 M.

14 Griechische Papyri, ausgewählt und erklärt von Prof. D. Hans Lietzmann. 2. Aufl. 32 S. 0.80 M.

15/16 Der Prophet Amos, hebräisch und griechisch, herausgegeben von D. Johannes Meinhold und Lic. Hans Lietzmann. 32 S. 1.00 M.

17/18 Symbole der alten Kirche, ausgewählt von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 32 S. 0.80 M.

19 Liturgische Texte II: Ordo missae secundum missale romanum, herausgegeben von Prof. Lic. Hans Lietzmann. 23 S. 0.40 M.

20 Antike Fluchtafeln, ausgewählt und erklärt von Prof. Dr. Richard Wünsch. 28. S. 0.60 M.

21 Die Wittenberger u. Leisniger Kastenordnung 1522, 1523, herausgegeben von Prof. Lic. H. Lietzmann. 24 S. 0.60 M.

22/23 Die jüdisch-aramäischen Papyri von Assuan sprachlich und sachlich erklärt von Lic. Dr. W. Staerk. 39 S. 1.00 M.

24/25 Martin Luthers geistliche lieder, herausgegeben von Prof. Dr. Albert Leitzmann. 31. S. 0.60 M.

26/28 Lateinische christliche Inschriften mit einem anhang jüdischer inschriften, ausgewählt und und erklärt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 48 S. 1.20 M.

29/30 Res gestae divi Avgvsti, herausgegeben und erklärt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 2. Aufl. 40 S. 1.20 M.

31 Zwei neue Evangelienfragmente, herausgegeben und erklärt von H. B. Swete. 15. S. 0.50 M.

32 Aramäische Urkunden zur geschichte des Judentums im VI und V jahrhundert vor Chr., sprachlich und sachlich erklärt von Prof. Lic. Dr. W. Staerk. 16 S. 0.60 M.

33/34 Supplementum Lyricum, neue bruchstücke von Archilochus Alcaeus Sappho Corinna Pindar, ausgewählt und erklärt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 2. Aufl. 35. S. 1.20 M.

35 Liturgische Texte III: Die konstantinopolitanische messliturgie vor dem IX jahrhundert. Uebersichtliche zusammenstellung des wichtigsten quellenmaterials von Dr. Anton Baumstark, 16 S. 0.40 M.

36 Liturgische Texte IV: Martin Luthers Von ordnung gottesdiensts, Taufbüchlein, Formula missae et communionis 1523 herausgegeben von Prof. D. Hans Lietzmann. 24 S. 0.60 M.

37 Liturgische texte V: Martin Luthers Deutsche Messe 1526, herausgegeben von Prof. D. Hans Lietzmann. 16 S. 0.40 M.

38/40 Altlateinische Inschriften ausgewählt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 64 S. 1.80 M.

41/43 Fasti Consulares Imperii Romani von 30 v. Chr. bis 565 n. Chr. mit kaiserliste und anhang bearbeitet von Prof. Dr. Willy Liebenam. 128 S. 3 M., gbd. 3.40 M.

44/46 Menandri reliquiae nuper repertae herausgegeben von Prof. Dr. Siegfried Sudhaus. 65 S. 1.80 M., gbd. 2.20 M.

47/49 Lateinische altkirchliche Poesie ausgewählt von Prof. D. Hans Lietzmann. 64 S. 1.50 M.

50/51 Urkunden zur Geschichte des Bauernkrieges und der Wiedertäufer herausgegeben von Prof. Dr. H. Böhmer. 36 S. 0.80 M.

52/53 Frühbyzantinische Kirchenpoesie I: Anonyme hymnen des V—VI jahrhunderts ediert von Dr. Paul Maas. 32 S. 0.80 M.

54 Kleinere geistliche Gedichte des XII Jahrhunderts herausgegeben von Albert Leitzmann. 30 S. 0.80 M.

55 Meister Eckharts Buch der göttlichen Tröstung und von dem edlen Menschen (Liber Benedictus), herausgegeben von Prof. Dr. Philipp Strauch. 51 S. 1.20 M.

56 Pompeianische Wandinschriften und verwandtes, ausgewählt von Prof. Dr. Ernst Diehl. 60 S. 1.80 M.

57 Altitalische Inschriften herausgegeben von H. Jacobsohn. 32 S.

58 Altjüdische liturgische Gebete herausgegeben von Prof. D. W. Staerk. 32 S. 1.— M.

59 Der Mišnatraktat Berakhoth in vokalisiertem Text herausgegeben von Prof. D. W. Staerk. 16. S. 0.60 M.

In Vorbereitung befinden sich:

W. Heraeus, Die Taxordnung des Diokletian.
H. v. Arnim, Supplementum Euripideum.
R. Wünsch, Auswahl aus zauberpapyri.
E. Diehl, Inschriften des vulgärlatein.
A. Goetze, Frühneuhochdeutsches glossar.
F. Richter, Lateinische sacralinschriften.
A. Leitzmann, Goethes erste Weimarer gedichtsammlung.
H. Lietzmann, Liturgische Texte VI: Die klementinische liturgie aus Const. apost. VIII.
W. Süss, Aristophanes Frösche mit scholien.
K. Jahn, Edwards Youngs Gedanken über die Originalwerke in einem Schreiben an Samuel Richardson.
W. Staerk und A. Ungnad, Die neuentdeckten oden Salomos.
E. Ziebarth, Aus der antiken schule.
H. Grégoire, griechische christliche inschriften.